

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ 2 พงศาวดาร

หนังสือ 2 พงศาวดาร นี้ พรรณนา การ ปกครอง ของ กษัตริย์ชา โลมอน และอีก 17 รัชกาล อาร์ชบิชอป เจมส์ อาซซูร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 427 ปี เล่มนี้ บันทึก ประวัติศาสตร์ของ อิสราเอล จนถึง เวลา ที่ เขา เป็น เซลย

กษัตริย์ชา โลมอน ถวาย เครื่อง บูชา ที่ กิเบโอน (1 พกษ 3:4)

¹ ชา โลมอน โอรส ของ ดาวิด ได้ สถาปนา ราชอาณาจักร ของ พระองค์ และ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ พระองค์ ทรง สถิต กับ พระองค์ และ ทรง กระทำให้ พระองค์ ใหญ่โต อย่าง ยิ่ง ² ชา โลมอน ทรยศ กับ อิสราเอล ทั้ง ปวง กับ นาย พัน และ นาย ร้อย ทั้ง กับ ผู้วินิจฉัย และ กับ เจ้า นาย ทั้ง ปวง ใน อิสราเอล ทั้ง สิ้น ผู้ เป็น ประมุข ของ บรรพบุรุษ ของ เขา ³ และ ชา โลมอน กับ ชุม นุ่ม ชน ทั้ง ปวง ที่ อยู่ กับ พระองค์ ได้ ขึ้น ไป ที่ ปุชนิยสถาน สูง ซึ่ง อยู่ ที่ กิเบโอน เพราะ พลัับ พลา แห่ง ชุม นุ่ม ของ พระเจ้า ซึ่ง โมเสส ผู้ รับ ใช้ ของ พระเยโฮวาห์ ได้ สร้าง ขึ้น ใน ถิ่น ทูร กัน ดาร อยู่ ที่ นั้น ⁴ แต่ ดาวิด ได้ ทรง นำ หีบ ของ พระเจ้า ขึ้น มา จาก คิรียาทเยอาริม ถึง สถานที่ ซึ่ง ดาวิด ทรง เตรียม ไว้ ให้ เพราะ พระองค์ ได้ ทรง ตั้ง เต็นท์ ไว้ ให้ ใน กรุง เยรูซาเล็ม ⁵ ยิ่ง กว่า นั้น แทน บูชา ทอง สัมฤทธิ์ ซึ่ง เบซา เลบุตร ชาย อูรี ผู้ เป็น บุตร ชาย เฮอร์ ได้ สร้าง ไว้ นั้น ก็ อยู่ ที่ หน้า พลัับ พลา ของ พระเยโฮวาห์ และ ชา โลมอน กับ ชุม นุ่ม ชน ก็ ได้ ใช้ แทน นั้น เป็น ประจำ ⁶ และ ชา โลมอน เสด็จ ขึ้น ไป ที่ นั้น ยัง แทน บูชา ทอง สัมฤทธิ์ ต่อ

พระพักตร์พระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ที่พลับพลาแห่งชุมนุม และ ทรงถวายเครื่องเผาบูชาหนึ่งพันตัวบนแท่นนั้น

ซาโลมอนทูลขอสติปัญญา (1 พกษ 3:5-15)

⁷ ใน คีน นั้น พระเจ้า ทรง ปราบกฎ แก่ ซา โลม อน และ ตรัส กับ พระองค์ว่า “เจ้าอยากให้เราให้อะไรเจ้า ก็จงขอเถิด” ⁸ และ ซา โลม อน ทูล พระเจ้า ว่า “พระองค์ได้ทรง สำแดง ความ เมตตา ยิ่ง ใหญ่แก่ดาวิด เสด็จ พ่อ ของ ข้า พระองค์ และ ทรง กระทำ ให้ ข้า พระองค์ ปกครอง แทน ⁹ โอ ข้า แต่ พระ เย โฮวาห์พระเจ้า ขอ ให้พระ สติปัญญา ของ พระองค์ที่มีต่อดาวิด เสด็จ พ่อ ของข้าพระองค์เป็นจริง ณ บัดนี้ เพราะพระองค์ได้ทรง ตั้ง ให้ข้าพระองค์ เป็นกษัตริย์เหนือ ชนชาติที่มาก อย่าง ผงคลีแห่ง แผ่น ดิน โลก ¹⁰ ขอ ทรง ประทาน สติปัญญา และ ความรู้ แก่ข้าพระองค์ที่จะเข้า นอกออก ใน ต่อ หน้าชนชาตินี้ เพราะผู้ใดเล่าที่จะวินิจฉัย ประชาชน ของ พระองค์ได้ ซึ่ง ใหญ่โตนัก” ¹¹ พระเจ้า ตรัส ตอบ ซา โลม อน ว่า “เพราะ ว่า สิ่ง นี้อยู่ใน จิตใจ ของ เจ้า และเจ้า มิได้ขอ ทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่ง และเกียรติ หรือ ชีวิตของ ศัตรูเจ้า และทั้งมิได้ขอชีวิตยืนยาว แต่ได้ขอ สติปัญญา และ ความรู้ เพื่อ ตัว เจ้า เอง เพื่อ เจ้า จะ วินิจฉัย ประชาชน ของ เรา ผู้ซึ่ง เรา ได้ ตั้ง เจ้า ให้ เป็นกษัตริย์เหนือ เขา นั้น ¹² เรา ประสาท สติปัญญา และ ความรู้ ให้ แก่เจ้า เรา จะให้ ทรัพย์สมบัติ ความมั่งคั่ง และเกียรติ แก่เจ้า ด้วย อย่าง ที่ไม่มีกษัตริย์องค์ใด ผู้อยู่ก่อน เจ้า ได้มี และ ไม่มีผู้ใด ภาย หลังเจ้าจะมีเหมือน” ¹³ ซาโลมอนจึงเสด็จจากปุชนียสถาน สูงที่กิเบโอน จาก ต่อ หน้าพลับพลาแห่งชุมนุม ไปยัง กรุง เยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงครอบครองอยู่เหนืออิสราเอล

14 ชาโลมออนทรงสะสมรถรบ และพลม้า พระองค์ทรงมีรถรบหนึ่งพันสี่ร้อยคัน และพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ที่หัวเมืองรถรบ และอยู่กับกษัตริย์ในกรุงเยรูซาเล็ม¹⁵ และกษัตริย์ทรงกระทำให้เงินและทองคำเป็นของสามัญในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก้อนหิน และทรงกระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมายเหมือนไม้มะเดื่อแห่งหุบเขา¹⁶ ม้าอันเป็นสินค้าเข้าของชาโลมออนมาจากอียิปต์ พร้อมด้วยเส้นด้ายสำหรับผ้าปาน และบรรดาพ่อค้าของกษัตริย์รับเส้นด้ายสำหรับผ้าปานนั้นมาตามราคา¹⁷ เขาทั้งหลายนำรถรบเข้ามาจากอียิปต์คันหนึ่งเป็นเงินหกร้อยเชเชลเงิน และม้าตัวหนึ่งหนึ่งร้อยห้าสิบบดนั้นโดยทางพวกพ่อค้า เขาก็ส่งออกไปยังบรรดากษัตริย์ของคนฮิตไตต์และบรรดากษัตริย์ของคนซีเรีย

2

การเตรียมสร้างพระวิหารของพระเจ้า (1 พกษ 5:1-18)

1 ฝ่ายชาโลมออนทรงตั้งพระทัยที่จะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามของพระเยโฮวาห์ และสร้างราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์² และชาโลมออนทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคนเป็นคนขนของ และให้แปดหมื่นคนสกัดหินที่ถิ่นเทือกเขา และให้คนสามพันหกร้อยคนดูแลเขาทั้งหลาย³ และชาโลมออนทรงส่งราชสารไปยังหุรามกษัตริย์เมืองไทระว่า “ท่านได้กระทำกิจกับดาวิดราชาบิดาของข้าพเจ้า คือ ได้ส่งไม้สนสีดาร์ให้พระองค์ท่าน เพื่อสร้างวังให้พระองค์ท่านอาศัยอย่างไร ขอท่านได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนั้น⁴ ดูก่อน ข้าพเจ้ากำลังจะสร้างพระนิเวศเพื่อพระนามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพเจ้า และมอบถวายแด่พระองค์ เพื่อเผาเครื่องหอมต่อพระพักตร์พระองค์ และเพื่อขนมบ่งหน้าพระพักตร์เนื่องนิത്യ และเพื่อเครื่องเผาบูชาทั้งเช้าและเย็น ในวันสะบาโต และในวันข้างขึ้น

และวันเทศกาลตามกำหนดของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา ซึ่งเป็นกฎตั้งไว้เป็นนิตย์สำหรับอิสราเอล ⁵ พระนิเวศซึ่งข้าพเจ้า จะสร้าง นั้น ใหญ่โต เพราะว่า พระเจ้า ของ เรา ใหญ่ยิ่ง กว่า พระทั้ง ปวง ⁶ แต่ผู้ใด เล่า ที่ จะ สามารถ สร้าง พระนิเวศสำหรับพระองค์ได้ ในเมื่อฟ้าสวรรค์ถึงแม้ว่าฟ้าสวรรค์ที่สูงที่สุด รับรอง พระองค์ไว้ไม่ได้ ข้าพเจ้า เป็น ผู้ใด เล่า ที่ จะ สร้าง พระนิเวศสำหรับพระองค์ นอกจากให้เป็น ที่ เฝ้า เครื่องบูชาต่อพระพักตร์พระองค์เท่านั้น ⁷ เพราะฉะนั้น บัดนี้ ขอส่ง ชาย คนหนึ่ง ผู้ชำนาญการช่างทองคำ เงิน ทอง สัมฤทธิ์ และ เหล็ก และ ช่าง ฉลุ ใน เรื่อง ผ้าสีม่วง สีแดง เข็ม และ สีฟ้า ทั้ง เป็น ผู้ชำนาญ ในการ แกะสลัก เพื่อ จะ อยู่ กับ ช่าง ฝีมือ ผู้ อยู่ กับ ข้าพเจ้า ใน ยูดาห์ และ ใน เยรูซาเล็ม ผู้ ซึ่ง ดาวิด ราช บิดา ของ ข้าพเจ้า ได้ จัด หา ไว้ ⁸ ขอ ท่าน ส่ง ไม้ สน สี ดาร์ ไม้ สน สาม ใบ และ ไม้ ประติมากรรม จาก เลบานอน ให้ ข้าพเจ้า ด้วย เพราะ ข้าพเจ้า ทราบ ว่า ช่าง ราช การ ของ ท่าน รู้ จัก การ ตัด ไม้ ใน เลบานอน และ ดู เกิด ช่าง ราช การ ของ ข้าพเจ้า จะ อยู่ กับ ช่าง ราช การ ของ ท่าน ⁹ เพื่อ จัด เตรียม ตัว ไม้ ให้ แก่ ข้าพเจ้า ให้ มาก มาย เพราะ ว่า พระนิเวศ ที่ ข้าพเจ้า จะ สร้าง นี้ จะ ใหญ่ โต และ แปร ลก ประ หลาด ¹⁰ และ ดู เกิด ส่วน ช่าง ราช การ ของ ท่าน คือ ผู้ ที่ โคน ตัด ไม้ นั้น ข้าพเจ้า จะ ให้ ชาว สาสินวด แล้ว สอง หมื่น โคะ ระ ชาว บาร์ เลย์ สอง หมื่น โคะ ระ น้ำ อุ่น สอง หมื่น บัท และ น้ำมัน สอง หมื่น บัท แก่ เขา ทั้ง หลาย” ¹¹ แล้ว หุ ราม กษัตริย์ แห่ง เมือง ไทระ ทรง ตอบ เป็น ลาย พระ หัตถ์ ซึ่ง พระองค์ ทรง มี ไป ถึง ชาว โลมอน ว่า “เพราะ ว่า พระเยโฮวาห์ ทรง รัก ประชาชน ของ พระองค์ พระองค์ จึง ทรง กระ ทำให้ ท่าน เป็น กษัตริย์ เหนือ เขา ทั้ง หลาย” ¹² หุ ราม ตรัส อีก ว่า “สาธุการ แต่ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า แห่ง อิสราเอล ผู้ ทรง

สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก ผู้ได้ประทานโอโรสที่ฉลาดคนหนึ่ง แก่ดาวิด กอปร ด้วย ความเฉลียวฉลาด และความเข้าใจ ผู้ซึ่งจะสร้างพระนิเวศถวายพระเยโฮวาห์ และสร้างพระราชวังเพื่อราชอาณาจักรของพระองค์ ¹³ บัดนี้ข้าพเจ้าได้ส่งช่างฝีมือคนหนึ่ง กอปร ด้วย ความเข้าใจ คือหุรามที่ ปรีक्षा อากูโส ¹⁴ บุตร ชาย ของ หญิง คน ดาน บิดา ของ เขา เป็น ชาว เมือง ไทระ เขา ชำนาญงาน ช่าง ทองคำ เงิน ทอง สัมฤทธิ์ เหล็ก หิน และไม้ และทำงาน ช่าง ฝ้า สีม่วง สีฟ้า ฝ้าปานเนื้อละเอียดและฝ้าสีแดงเข้ม และทำการแกะสลักทุกชนิด และสร้างตามแบบลวดลายใดๆที่จะกำหนดให้แก่เขา พร้อมกับช่างฝีมือของท่าน คือช่างฝีมือของดาวิดราชบิดาของท่าน ผู้เป็น เจ้านาย ของ ข้าพเจ้า ¹⁵ เพราะ ฉะนั้นบัดนี้เรื่องข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ น้ำมัน และน้ำองุ่น ซึ่งเจ้านายของข้าพเจ้าได้กล่าวถึงนั้น ขอท่านได้ส่งไปให้พวกเรา ผู้รับใช้ท่าน ¹⁶ และพวกเราจะตัดต้นไม้เท่าที่ท่านต้องการจากเลบานอน และนำมาให้ท่านโดยแพทางทะเลถึงเมืองยัฟฟา เพื่อว่าท่านจะได้นำขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม” ¹⁷ แล้วซาโลมอนทรงทำบัญญัติสามะโนคร้วชนต่างดาวทั้งสิ้นผู้อยู่ในแผ่นดินอิสราเอล ภายหลังบัญญัติสามะโนคร้วซึ่งดาวิดราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำไว้ และปรากฏว่ามีคนหนึ่ง แสนห้าหมื่นสามพันหกร้อยคน ¹⁸ พระองค์ทรงกำหนดให้เจ็ดหมื่นคน เป็น คนขนของ และให้แปดหมื่นคน สกัด หินที่ ถิ่น เทือกเขา และคนสามพันหกร้อยคน เป็น ผู้ดูแลให้ประชาชนทำงาน

3

การเริ่มสร้างพระวิหารบนภูเขามอริยาห์

¹ แล้วซาโลมอนทรงเริ่มสร้างพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ที่กรุงเยรูซาเล็มบนภูเขาโมรียาห์ ที่ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ดาวิดราชาบิดาของพระองค์ ตรงที่ซึ่งดาวิดทรงกำหนดไว้ที่ลานนวดข้าวของโอโรนัน คนเยบุส

² พระองค์ทรงเริ่มสร้างในวันที่สองเดือนที่สองของปีที่สี่แห่งรัชกาลของพระองค์

ขนาดและวัตถุแห่งพระวิหาร (1 พกษ 6:2-7:51)

³ ต่อไปนี้เป็นรากฐานซึ่งซาโลมอนทรงวางเพื่อสร้างพระนิเวศของพระเจ้า ส่วนยาวตามศอกโบราณ หกสิบศอก และกว้างยี่สิบศอก ⁴ มุขด้านหน้าของพระนิเวศนั้นยาวยี่สิบศอก เท่ากับด้านกว้างของพระนิเวศ และส่วนสูงหนึ่งร้อยยี่สิบ พระองค์ทรงบุด้านในด้วยทองคำบริสุทธิ์ ⁵ ห้องโถงพระองค์ทรงบุด้วยไม้สนสามใบ และบุด้วยทองคำเนื้อดี และทำต้นอินทผลัม และลูกโซ่ประดับไว้บนนั้น ⁶ พระองค์ทรงแต่งพระนิเวศด้วยฝังเพชรพลอยต่างๆ เพื่อความสวยงาม ทองคำนั้นเป็นทองคำเมืองพารวยิม ⁷ พระองค์จึงทรงบุพระนิเวศนั้นด้วยทองคำคือที่คาน ธรณีประตู ผนัง ประตู กับสลักรูปเศรฐไว้บนผนัง ⁸ และพระองค์ทรงสร้างที่บริสุทธิ์ที่สุด คือความยาวของที่นั้น ตามความกว้างของพระนิเวศ เป็นยี่สิบศอก และกว้างยี่สิบศอก พระองค์ทรงบุด้วยทองคำเนื้อดีหนักหกร้อยตะลันต์ ⁹ ฝ้าหนักของตะปูห้าสิบเซเชลทองคำ และพระองค์ทรงบุห้องชั้นบนด้วยทองคำ ¹⁰ ในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น พระองค์ทรงสร้างเศรฐไว้สองรูปด้วยไม้บุทองคำ ¹¹ ปีกของเศรฐทั้งสองนั้นกางออกยี่สิบศอก ปีกข้างหนึ่งของเศรฐรูปหนึ่งยาวห้าศอกจดผนังพระนิเวศ และอีกปีกหนึ่งยาว

ห้าศอกจดปีกของเศรฐ์อีกรูปหนึ่ง¹² และของเศรฐ์อีกรูปหนึ่งปีกข้างหนึ่งห้าศอกจดผนังพระนิเวศ และอีกปีกหนึ่งห้าศอกด้วยติดต่อกับปีกของเศรฐ์อีกรูปหนึ่ง¹³ ปีกของเศรฐ์เหล่านี้กางออกยี่สิบศอก เศรฐ์ทั้งสองนั้นยื่นหันหน้าไปทางห้องโถง¹⁴ และพระองค์ทรงสร้างม่าน ด้วยผ้าสีฟ้า สีม่วง และสีแดงเข้ม และผ้าปานเนื้อละเอียด และปีกรูปเศรฐ์ไว้บนนั้น¹⁵ ข้างหน้าพระนิเวศพระองค์ทรงสร้างเสาสองต้น สูงสามสิบห้าศอก มีบัวคว่ำสูงห้าศอกอยู่บนยอดเสาแต่ละต้น¹⁶ พระองค์ทรงทำลูกโซ่เหมือนใน ห้องหลัง ติดไว้ที่ยอดเสา และพระองค์ทรงทำทับทิมหนึ่งร้อยลูกแขวนไว้ที่โซ่¹⁷ พระองค์ทรงตั้งเสาไว้หน้าพระวิหาร ข้างขวาต้นหนึ่ง อีกต้นหนึ่งข้างซ้าย ต้นข้างขวานั้นพระองค์ทรงขนานนามว่า ยาคิน และต้นข้างซ้ายว่า โบอาส

4

เครื่องติดตั้งสำหรับพระวิหาร

¹ พระองค์ทรง สร้าง แท่น อนุชาด้วย ทอง สัมฤทธิ์ ยาว ยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก และสูงสิบศอก² แล้วพระองค์ทรงสร้างชั้นสาครหล่อ เป็นชั้นกลม วัดจากขอบหนึ่งไปถึงอีกขอบหนึ่งได้สิบศอก สูงห้าศอก และวัดโดยรอบได้สามสิบศอก³ ภายใต้ชั้นนี้มีรูปวัวอยู่รอบชั้นสาคร ในระยะหนึ่งศอกมีรูปวัวสิบลูก อยู่รอบชั้นสาคร วัวเหล่านี้เป็นสองแถว หล่อพร้อม กับ เมื่อหล่อชั้นสาคร⁴ ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนวัวสิบสองตัวหันหน้าไปทิศเหนือ สามตัว หันหน้าไปทิศตะวันตกสามตัว หันหน้าไปทิศใต้สามตัว และหันหน้าไปทิศตะวันออกสามตัว ชั้นสาครนั้นวางอยู่บนวัวนี้ ส่วนเบื้องหลังของมันทั้งสิ้นอยู่ข้างใน⁵ ชั้นสาครหนาหนึ่งคืบ ที่ขอบของ

มันทำเหมือนขอบถ้วย เหมือนอย่างดอกบัว บรรจुได้สาม พันบัท 6 พระองค์ทรงทำชั้นสิบลูก วางอยู่ด้านขวาห้าลูก ด้านซ้ายห้าลูก เพื่อใช้ล้างของในนั้น เขาจะล้างของซึ่งใช้เป็นเครื่องเผาบูชาในนี้ ชั้นสาครนั้นสำหรับให้ปุโรหิตล้างในนั้น 7 แล้วพระองค์ทรงสร้างคันทันประทีปทองคำสิบคันทันตามที่กำหนดเกี่ยวกับคันทันประทีปนั้น และพระองค์ทรงตั้งไว้ในพระวิหาร อยู่ด้านขวาห้าคันทัน และด้านซ้ายห้าคันทัน 8 พระองค์ทรงสร้างโต๊ะสิบตัวด้วย และตั้งไว้ในพระวิหาร อยู่ด้านขวาห้าตัวด้านซ้ายห้าตัว และพระองค์ทรงทำชามทองคำหนึ่งร้อยลูก 9 พระองค์ทรงสร้างลานแห่ง ปุโรหิตและลานใหญ่ และประตูลาน และทรงบุประตุนั้นด้วยทองสัมฤทธิ์ 10 และพระองค์ทรงวางชั้นสาครไว้ที่ด้านขวาพระนิเวศทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ 11 หุรามได้สร้างหม้อ พลั่ว และชาม ดังนั้นหุรามจึงทำงานซึ่งท่านกระทำให้กษัตริย์ชาโลมอนเรื่องพระนิเวศของพระเจ้าสำเร็จ 12 คือ เสาสองต้นคือ และบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสาทั้งสอง และตาข่ายสองผืนซึ่งคลุมคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา 13 และลูกทับทิมสี่ร้อยลูกสำหรับตาข่ายทั้งสองผืน ตาข่ายผืนหนึ่งมีลูกทับทิมสองแถว เพื่อคลุมคิ้วทั้งสองของบัวคว่ำซึ่งอยู่บนยอดเสา 14 เขาทำแท่นด้วย และทำชั้นไว้บนแท่น 15 และชั้นสาครลูกหนึ่ง และวัวสิบสองตัวรองอยู่บนนั้น 16 หม้อ พลั่ว และขอเกี่ยว เนื้อ และเครื่องประกอบทั้งสิ้นนี้ หุรามที่ปรึกษาอาวูไสได้ทำขึ้นด้วยทองสัมฤทธิ์สุกถวายกษัตริย์ชาโลมอนสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 17 กษัตริย์ทรงหล่อสิ่งเหล่านี้ในที่ราบแม่น้ำจอร์แดน ในที่ดินเหนียว ระหว่างสุคคทกับเศเรดาห์ 18 ชาโลมอนทรงสร้างเครื่องใช้ทั้งสิ้นนี้เป็นจำนวนมาก จึงมิได้หาน้ำหนักของทองสัมฤทธิ์ 19 และ

ซาโลมอนจึงทรงกระทำเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า คือแท่นบูชาทองคำ โต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์²⁰ คันประทีปและตะเกียงทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ เพื่อใช้ตามประทีปหน้าห้องหลังตามลักษณะ²¹ ดอกไม้ ตะเกียง และตะไกรตัดไม้ตะเกียง ทำด้วยทองคำ คือทองคำบริสุทธิ์ที่สุด²² ตะไกรตัดไม้ตะเกียง ชาม ช้อน และกระถางไฟ ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ส่วนทางเข้าของพระนิเวศคือ ประตูชั้นในของที่บริสุทธิ์ที่สุด และประตูพระวิหารคือประตูห้องโถงทำด้วยทองคำ

5

การนำหีบแห่งพระเจ้าเข้าไปในพระวิหาร (1 พกษ 8:1-11)

¹ บรรดากิจการซึ่งซาโลมอนทรงกระทำสำหรับพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็สำเร็จตั้งนี้ และซาโลมอนทรงนำบรรดาสิ่งซึ่งดาวิดราชาบิดาทรงถวายไว้เข้ามา คือเครื่องเงิน เครื่องทองคำ และเครื่องใช้ต่างๆ และเก็บไว้ในคลังพระนิเวศของพระเจ้า² แล้วซาโลมอนทรงประชุมพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล และบรรดาหัวหน้าของตระกูล และบรรดาประมุขของบรรพบุรุษชนอิสราเอล ในกรุงเยรูซาเล็ม เพื่อจะนำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์ขึ้นมาจากนครดาวิด คือเมืองศิโยน³ และผู้ชายทั้งสิ้นของอิสราเอลก็ประชุมต่อพระพักตร์กษัตริย์ ณ การเลี้ยงในเดือนที่เจ็ด⁴ พวกผู้ใหญ่ทั้งสิ้นของอิสราเอลมา และคนเลวีก็ยกหีบ⁵ และเขาทั้งหลายก็นำหีบ พลับพลาแห่งชุมนุม และเครื่องใช้บริสุทธิ์ทั้งสิ้นซึ่งอยู่ในพลับพลาขึ้นมา ของเหล่านี้ บรรดาปุโรหิต และคนเลวีหามขึ้นมา⁶ และกษัตริย์ซาโลมอนกับชุมนุมชนอิสราเอล ทั้งสิ้นที่ได้ประชุมกัน อยู่กับพระองค์ ต่อหน้า หีบ

ได้ถวายแกะและวัวมากมาย ซึ่งเขาจะนับหรือเอาจำนวนก็ไม่ได้ ⁷ แล้วบุโรหิตก็นำหีบพันธสัญญาของพระเยโฮวาห์มายังที่ของหีบ ในที่อยู่ในห้องหลังของพระนิเวศคือในที่บริสุทธิ์ที่สุด ภายใต้ปีกเศรฐ ⁸ เพราะว่าเศรฐนั้นกางปีกออกเหนือที่ของหีบ เศรฐจึงเป็นเครื่องคลุมเหนือหีบและไม้คานของหีบ ⁹ พวกเขาตั้งคานหามของหีบนั้นออกบ้าง จึงเห็นปลายคานหามได้จากหีบนั้น ซึ่งอยู่ข้างหน้าห้องหลัง แต่เขาจะเห็นจากข้างนอกไม่ได้ และคานหามก็ยังคงอยู่ที่นั่นจนทุกวันนี้ ¹⁰ ไม่มีสิ่งใดในหีบ นอกจากศิลาสองแผ่นซึ่งโมเสสเก็บไว้ ณ ภูเขาโฮเรบ เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงกระทำพันธสัญญากับคนอิสราเอล เมื่อเขาทั้งหลายออกมาจากอียิปต์ ¹¹ และอยู่มาเมื่อบุโรหิตออกมาจากที่บริสุทธิ์ (เพราะบุโรหิตทั้งปวงผู้อยู่ที่นั่นได้ชำระตนให้บริสุทธิ์แล้ว และไม่คำนึงถึงเวร ¹² และบรรดาพวกเลวีที่เป็นนักร้องทั้งหมดทั้งอาสาฟ เฮมาน และเยดูธุน ทั้งบุตรชายและญาติของเขาทั้งหลาย แต่งกายด้วยผ้าปานสีขาว มีฉาบ พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ ยืนอยู่ทางตะวันออกของแท่นบูชา พร้อมกับบุโรหิตเป่าแตรหนึ่งร้อยยี่สิบคน) ¹³ อยู่มาพวกคนเป่าแตร และพวกนักร้อง จะทำให้คนได้ยิน เขาทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญ และเพลงโมทนาพระคุณพระเยโฮวาห์เป็นเสียงเดียวกัน และเมื่อเขาร้องขึ้นพร้อมกับแตรและฉาบกับเครื่องดนตรีอย่างอื่น ในการถวายสรรเสริญแต่พระเยโฮวาห์ว่า “เพราะพระองค์ประเสริฐ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงเป็นนิรันดร์” พระนิเวศคือพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็มีเมฆเต็มไปหมด ¹⁴ จนบุโรหิตจะยืนปรนนิบัติไม่ได้ด้วยเหตุเมฆนั้น เพราะสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เต็มพระนิเวศของพระเจ้า

6

ซาโลมอนทรงกล่าวกับชุมนุมชน (1 พกษ 8:12-21)

1 แล้ว ซาโลมอน ตรัสว่า “พระ เยโฮวาห์ ได้ตรัสว่า พระองค์จะ ประทับ ใน ความ มีด ทิบบ 2 ข้าพระองค์ได้สร้าง พระนิเวศอันเป็นที่ประทับสำหรับพระองค์ เป็นสถานที่เพื่อ พระองค์จะทรง สถิต อยู่เป็น นิตย์” 3 แล้ว กษัตริย์ ก็ทรง หัน พระพักตร์ มา และทรง ให้พร แก่ ชุมชนุมชน อิสราเอล ทั้งปวง ขณะที่ ชุมชนุมชน อิสราเอล ทั้งปวง ยืน อยู่ 4 พระองค์ ตรัสว่า “สาธุการ แต่ พระ เยโฮวาห์ พระเจ้า แห่ง อิสราเอล ผู้ทรง กระทำ ให้ สำ เร็จ ด้วย พระหัตถ์ ของ พระองค์ ตาม ที่พระองค์ ตรัส ไว้ ด้วย พระโอษฐ์ ต่อ ดาวิด พระราชบิดา ของ ข้าพเจ้า ว่า 5 ‘ตั้งแต่วันที่ เราได้นำ ประชาชน ของ เรา ออก จาก แผ่นดิน อียิปต์ เรา มิ ได้ เลือ ก เมือง หนึ่ง เมือง ใด ใน ทร กุล อิสราเอล ทั้งสิ้น เพื่อ จะ สร้าง พระนิเวศ เพื่อ นาม ของ เรา จะ อยู่ ที่ นั้น และ เรา มิ ได้ เลือ ก ชาย คน ใด ให้ เป็น เจ้า นาย เหนือ อิสราเอล ประชาชน ของ เรา 6 แต่ เรา ได้ เลือ ก เยรูซาเล็ม แล้ว เพื่อ นาม ของ เรา จะ อยู่ ที่ นั้น และ เรา ได้ เลือ ก ดาวิด แล้ว ให้ อยู่ เหนือ อิสราเอล ประชาชน ของ เรา’ 7 ดาวิด ราช บิดา ของ ข้าพเจ้า ทรง ตั้ง พระทัย ที่ จะ สร้าง พระ นิเวศ สำหรับ พระนาม แห่ง พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ อิสราเอล 8 แต่ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ ดาวิด ราช บิดา ของ ข้าพเจ้า ว่า ‘ที่ เจ้า ตั้ง ใจ สร้าง พระ นิเวศ สำหรับ นาม ของ เรา นั้น เจ้า ก็ ทำ ดี อยู่ แล้ว ใน เรื่อง ความ ตั้ง ใจ ของ เจ้า 9 อย่างไรก็ตาม เจ้า จะ ไม่ สร้าง พระนิเวศ แต่ บุตรชาย ของ เจ้า ผู้ ซึ่ง จะ ออก มา จาก บั้น เหว ของ เจ้า จะ สร้าง พระนิเวศ เพื่อ นาม ของ เรา’ 10 บัดนี้ พระเยโฮวาห์ ทรง ให้ พระดำรัส ของ พระองค์ ซึ่ง พระองค์ ทรง กระทำ นั้น สำ เร็จ เพราะ ข้าพเจ้า ได้ ขึ้น มา แทน ดาวิด ราช บิดา ของ

ข้าพเจ้า และนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอิสราเอล ดังที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงสัญญาไว้ และข้าพเจ้าได้สร้างพระนิเวศสำหรับพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ¹¹ และข้าพเจ้าได้วาง หีบ ไม้ที่ นั้น ซึ่ง พันธ สัญญา ของ พระ เย โฮ วาห์อยู่ในนั้น ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำกับชนอิสราเอล”

การอธิษฐานที่อุทิศถวายพระวิหาร (1 พกษ 8:22-53)

¹² แล้ว พระองค์ ประทับ ยืน หน้า แทน บูชา ของ พระ เย โฮ วาห์ ต่อ หน้า ชุมนุมน ชน อิสราเอล ทั้ง ปวง และ กาง พระหัตถ์ ของ พระองค์ออก ¹³ เพราะ ซา โลม อน ได้ ทรง สร้าง แทน ทอง สัมฤทธิ์ ยาว ห้า ศอก กว้าง ห้า ศอก สูง สาม ศอก และ ทรง ตั้ง ไม้ กลาง ลาน และ พระองค์ ทรง ประทับอยู่ บน นั้น แล้ว พระองค์ ทรง คูกเข้า ลง ต่อ หน้า ชุมนุมนอิสราเอลทั้งปวง และกางพระหัตถ์ของพระองค์สู่ฟ้าสวรรค์ ¹⁴ และ พระองค์ ทูล ว่า “โอ ข้า แต่ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า แห่งอิส รา เลล ไม่มีพระเจ้า องค์ ไต เหมือน พระองค์ ใน ฟ้า สวรรค์ หรือ ที่แผ่น ดิน โลก ผู้ทรง รักษา พันธสัญญา และทรง สำแดง ความ เมตตา แก่ผู้รับ ใช้ของ พระองค์ ผู้ดำเนิน อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ด้วย สิ้น สุดใจ ของ เขา ¹⁵ พระองค์ได้ทรง กระทำ กับ ดา วิด บิดา ของ ข้า พระองค์ผู้รับ ใช้ของพระองค์ตามบรรดาสิ่งซึ่งพระองค์ทรง สัญญาไว้แก่ท่าน พระองค์ตรัสด้วยพระโอษฐ์ของพระองค์ และพระองค์ได้ทรง กระทำให้ สำเร็จ ใน วัน นี้ ด้วย พระหัตถ์ ของ พระองค์ ¹⁶ โอ ข้า แต่ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า แห่งอิส รา เลล เพราะ ฉะนั้น บัดนี้ ขอ ทรง รักษา สิ่ง ที่พระองค์ทรง สัญญา ไว้ กับ ดา วิด ผู้รับ ใช้ของ พระองค์ ราช บิดา ของ ข้า พระองค์ว่า ‘เจ้า จะ ไม่ ขาด ชาย ผู้หนึ่ง ใน สายตา ของ เรา ที่ จะนั่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล เพื่อว่า ลูกหลานทั้งหลาย

ของ เจ้า จะ รมัดระวัง ใน วิธีทาง ของ เขา ที่จะ ดำเนิน ตาม
มราชบัญญัติของเรา อย่างที่เจ้าได้ดำเนินต่อหน้าเรานั้น’
17 เพราะฉะนั้น โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล
ขอพระวณะของพระองค์จงดำรงอยู่ ซึ่งพระองค์ได้ตรัส
กับ ดาวิด ผู้รับใช้ของพระองค์ 18 แต่พระเจ้า จะ ทรง ประ
ทับกับ มนุษย์ที่แผ่นดิน โลกหรือ ดุเถิด ฟ้าสวรรค์และฟ้า
สวรรค์ อัน สูง ที่สุด ยัง รับ พระองค์อยู่ไม่ได้ พระนิเวศ ซึ่ง
ข้าพระองค์ได้สร้าง ขึ้น จะ รับ พระองค์ไม่ได้ยิ่ง กว่า นั้น สัก
เท่าใด 19 แต่ขอพระองค์ทรงสนพระทัยในคำอธิษฐานของ
ผู้รับใช้ของพระองค์ และใน คำวิงวอนนี้ โอ ข้าแต่พระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรง สดับ เสียง ร้อง
และ คำอธิษฐาน ซึ่ง ผู้รับ ใช้ของ พระองค์ อธิษฐาน ต่อ พระ
พักตร์พระองค์ 20 เพื่อว่าพระเนตรของพระองค์จะทรงลืม
อยู่เหนือพระนิเวศนี้ทั้งกลางวันและกลางคืน คือสถานที่ซึ่ง
พระองค์ได้ตรัสว่า จะตั้งพระนามของพระองค์ไว้ที่นั่น เพื่อ
ว่าพระองค์จะทรงสดับ คำอธิษฐานซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์
จะได้ อธิษฐาน ตรง ต่อ สถานที่นี้ 21 และขอ พระองค์ ทรง
สดับ คำวิงวอนของ ผู้รับ ใช้ของพระองค์ และของอิสราเอล
ประชาชนของพระองค์ เมื่อเขาอธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้
ขอพระองค์ทรง สดับอยู่ในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของ
พระองค์ และเมื่อพระองค์ทรงสดับแล้ว ก็ขอพระองค์ทรง
ประทาน อภัย 22 เมื่อชายคนใด กระทำบาป ต่อ เพื่อนบ้าน
ของเขา และ ถูกบัง คับ ให้ ทำ สัตย์ปฏิญาณ และ เขา มา ให้
คำปฏิญาณ ต่อ หน้า แทน บูชา ของ พระองค์ ใน พระนิเวศนี้
23 ขอพระองค์ทรงสดับจากฟ้าสวรรค์และขอทรงกระทำ ขอ
ทรงพิพากษาผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์ ลงโทษผู้กระทำ
ความผิด และทรงนำความประพฤติของเขาให้กลับตกบน

ศิระษะของตัวเอง และขอทรงประกาศความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม สอนแก่เขาตามความชอบธรรมของเขา ²⁴ ถ้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์พ่ายแพ้ต่อหน้าศัตรูเพราะเขา ได้ กระทำ บาป ต่อ พระองค์ และ เขา หัน กลับ มา หาพระองค์อีก ยอมรับ พระนาม ของ พระองค์ และ อธิษฐาน และกระทำการวิงวอนต่อพระพักตร์พระองค์ในพระนิเวศนี้ ²⁵ ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ และประทานอภัยแก่บาปของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ และขอทรงนำเขากลับมายังแผ่นดินซึ่งพระองค์ได้พระราชทานแก่เขาทั้งหลายและบรรพบุรุษของเขา ²⁶ เมื่อฟ้าสวรรค์ปิดอยู่และไม่มีฝน เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำบาปต่อพระองค์ ถ้าเขาทั้งหลายได้อธิษฐานต่อสถานที่นี้ และยอมรับพระนามของพระองค์ และหัน กลับ เสีย จาก บาป ของ เขา ทั้ง หลาย เมื่อพระองค์ทรงให้ใจเขาทั้งหลายรับความทุกข์ใจ ²⁷ ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์ และขอประทานอภัยแก่บาปของผู้รับใช้ของพระองค์ และของอิสราเอลประชาชนของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงสอนทางดีแก่เขาซึ่งเขาควรจะทำนิน และขอทรงประทานฝนบนแผ่นดินของพระองค์ ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่ประชาชนของพระองค์เป็นมรดกนั้น ²⁸ ถ้ามีการกันดารอาหารในแผ่นดิน ถ้ามีโรคระบาด ข้าว ม้า น รากิ น ข้าว หรือ ตั๊กแตน วัช บิน หรือ ตั๊กแตน วัช คลาน หรือศัตรูของเขาทั้งหลายล้อมเมืองในแผ่นดินของเขาไว้รอบด้าน จะเป็นภัยพิบัติอย่างไร หรือความเจ็บอย่างใด มี ขึ้น ก็ดี ²⁹ ไม่ว่า คำ อธิษฐาน ใดๆ หรือ คำ วิงวอน ประการใด ซึ่ง ประชาชน คนใด หรืออิสราเอล ประชาชนของพระองค์ทั้งสิ้นทุก ต่างก็ประจักษ์ในภัยพิบัติและความทุกข์ใจ ของ เขา และ ได้ กาง มือ ของ เขา สู่ พระ นิเวศ นี้ ³⁰ ขอ พระองค์ ทรง สถับ ใน ฟ้า สวรรค์ อัน เป็น ที่ ประทับ ของ พระองค์ และ พระราชทาน อภัย และ ทรง ประทาน แก่ทุก

คน ซึ่ง พระองค์ ทรง ทราบ จิตใจ ตาม การ ประพฤติ ทั้ง ลิ่น
ของเขา (เพราะพระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบจิตใจแห่งบุตร
ทั้งหลายของมนุษย์) ³¹ เพื่อว่า เขาทั้งหลายจะได้ยำเกรง
พระองค์ และดำเนินในมรรคาของพระองค์ ตลอดวันเวลา
ที่เขามีชีวิตอาศัยในแผ่นดิน ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่
บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย ³² ยิ่งกว่านั้นอีก เกี่ยว
วกับชนต่างด้าว ผู้ซึ่งไม่ใช่อิสราเอลประชาชนของพระองค์
เมื่อเขา มา จาก ประเทศ เมือง ไกล เพราะเห็น แก่พระนาม
ใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระหัตถ์อันมหิทฤทธิของพระองค์
และพระกรที่เหยียดออกของพระองค์ เมื่อเขามาอธิษฐาน
ตรงต่อพระนิเวศนี้ ³³ ก็ขอพระองค์ทรงสถับในฟ้าสวรรค์
อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงกระทำตามทุก
สิ่ง ซึ่ง ชน ต่างด้าว ได้ ทูล ขอ ต่อ พระองค์ เพื่อ ว่า ชนชาติ
ทั้งหลาย แห่ง แผ่น ดิน โลก จะ รู้จัก พระนาม ของ พระองค์
และยำเกรงพระองค์ ดังอิสราเอลประชาชนของพระองค์
ยำเกรงพระองค์อยู่นั้น และเพื่อ เขา ทั้ง หลาย จะ ทราบ ว่า
พระ นิเวศ นี้ ซึ่ง ข้า พระองค์ได้สร้าง ไว้ เขา เรียก กัน ด้วย
พระนามของพระองค์ ³⁴ ถ้าประชาชนของพระองค์ออกไป
กระทำสงครามต่อศัตรูของเขาทั้งหลาย จะเป็นโดยทาง
ใดๆที่พระองค์ทรงใช้ เขา ออก ไป ก็ตาม และ เขา ทั้ง หลาย
ได้ อธิษฐาน ต่อ พระองค์ ตรง ต่อ เมือง นี้ ซึ่ง พระองค์ ทรง
เลือกสรรไว้ และ ตรง ต่อ พระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้าง
เพื่อ พระนาม ของ พระองค์ ³⁵ แล้ว ขอ พระองค์ ทรง สถับ
คำ อธิษฐาน ของ เขา และ คำ วังวอน ของ เขา ใน ฟ้า สวรรค์
และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขาคงอยู่ ³⁶ ถ้า เขา
ทั้งหลายกระทำบาปต่อพระองค์ (เพราะไม่มีมนุษย์สักคน
หนึ่งซึ่งมิได้กระทำบาป) และพระองค์ทรงกริ้วต่อเขา และ

พระองค์ทรงมอบเขาไว้ต่อหน้าศัตรู เขาจึงถูกจับไปเป็นเชลย ยัง แผ่นดินหนึ่งไม่ว่า ไกล หรือ ใกล้ ³⁷ แต่ถ้าเขาสำนึกผิดในใจในแผ่นดินซึ่งเขาได้ถูกจับไปเป็นเชลย และได้กลับใจ และได้อธิษฐานต่อพระองค์ในแผ่นดินที่เขาไปเป็นเชลย ทูลว่า ‘ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำบาป และได้ประพฤติชั่วร้าย และได้กระทำความชั่ว’ ³⁸ ถ้าเขาทั้งหลายกลับมาหาพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของเขาในแผ่นดินที่เขาไปเป็นเชลย ที่ซึ่ง ศัตรูกวาดเขาไปเป็นเชลย และอธิษฐานต่อพระองค์ตรงต่อแผ่นดินของเขา ซึ่งพระองค์พระราชทานแก่บรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย และต่อเมืองซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกสรรไว้ และต่อพระนิเวศซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างไว้เพื่อพระนามของพระองค์ ³⁹ แล้วขอพระองค์ทรงสดับคำอธิษฐานและคำวิงวอนของเขาในฟ้าสวรรค์อันเป็นที่ประทับของพระองค์ และขอทรงให้สิทธิอันชอบธรรมของเขา คงอยู่ และขอทรงประทาน อภัยแก่ประชาชนของพระองค์ผู้ได้กระทำบาปต่อพระองค์ ⁴⁰ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ บัดนี้ขอพระเนตรของพระองค์ทรงลืมนอยู่ และขอพระกรรณของพระองค์สดับคำอธิษฐานแห่งสถานที่นี้ ⁴¹ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ฉะนั้นบัดนี้ขอทรงลุกขึ้น เสด็จไปยังที่พำนักของพระองค์ ทั้งพระองค์และหีบแห่งฤทธานุภาพของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขอให้ปุโรหิตของพระองค์สวมความรอด และให้วิสุทธิชนของพระองค์เปรมปรีดีในความประเสริฐของพระองค์ ⁴² โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้า ขออย่าทรงหันหน้าของผู้ที่พระองค์ทรงเจิมไว้ นั้นไปเสีย ขอพระองค์ทรงระลึกถึง ความเมตตาของพระองค์ อันมีอยู่ต่อ दाวิด ผู้รับใช้ของพระองค์”

7

ไฟอย่างอัศจรรย์ ลง มา จาก ฟ้า สวรรค์ ส่ง ราศี ของ พระเจ้า

¹ เมื่อ ซาโลมอน ทรง จบ คำ อธิษฐาน ของ พระองค์ แล้ว ไฟ ได้ ลง มา จาก ฟ้า สวรรค์ ใหม่ เครื่อง เเผา บูชา และ เครื่อง สัตว์ บูชา เสีย และ ส่ง ราศี ของ พระ เยโฮวาห์ ก็ เต็ม พระ นิเวศ ² บุโรหิต เข้า ไป ใน พระ นิเวศ ของ พระ เยโฮวาห์ ไม่ได้ เพราะว่า ส่ง ราศี ของ พระ เยโฮวาห์ เต็ม พระ นิเวศ ของ พระ เยโฮวาห์ ³ เมื่อ บรรดา คน อิสราเอล ได้ เห็น ไฟ ลง มา และ ส่ง ราศี ของ พระ เยโฮวาห์ อยู่ บน พระ นิเวศ เขา ทั้ง หลาย ก็ กราบ ขบ หน้า ลง ถึง พื้น หิน และได้ นมัสการ สรรเสริญ พระ เยโฮวาห์ ว่า “เพราะ พระ องค์ ประเสริฐ เพราะ ความ เมตตา ของ พระ องค์ ดำรง อยู่ เป็น นิตย์” ⁴ แล้ว กษัตริย์ และ บรรดา ประชาชน ทั้ง หลาย ได้ ถวาย เครื่อง สัตว์ บูชา ต่อ พระ พิภพ พระ เยโฮวาห์ ⁵ กษัตริย์ ซาโลมอน ถวาย เครื่อง สัตว์ บูชา เป็น วัว สอง หมื่น สอง พัน ตัว และ แกะ หนึ่ง แสน สอง หมื่น ตัว ดังนี้ แหะเล กษัตริย์ และ ประชาชน ทั้ง ปวง ได้ อุทิศ ถวาย พระ นิเวศ แห่ง พระ เจ้า ⁶ บรรดา บุโรหิต ก็ ยืน ประจำ ตำแหน่ง ของ ตน ทั้ง คน เลวี ด้วย พร้อม กับ เครื่องดนตรี ถวายแด่ พระ เยโฮวาห์ ซึ่ง กษัตริย์ ดาวิด ได้ ทรง กระทำ เพื่อ สรรเสริญ พระ เยโฮวาห์ เมื่อ ดาวิด ได้ ถวาย สาธุการ ด้วยการ ปรมิบัติ ของ เขา ทั้ง หลาย เพราะ ความ เมตตา ของ พระ องค์ ดำรง อยู่ เป็น นิตย์ และ บุโรหิต ก็ เป่า แตร ข้าง หน้า เขา และ อิสราเอล ทั้ง ปวง ยืน อยู่ ⁷ และ ซาโลมอน ทรง ทำ พิธี ชำระ ส่วน กลาง ของ ลาน ซึ่ง อยู่ ข้าง หน้า พระ นิเวศ ของ พระ เยโฮวาห์ ให้ เป็น ส่วน บริสุทธี เพราะ พระ องค์ ทรง ถวาย เครื่อง เเผา บูชา และ ไขมัน

ของเครื่องสันติบูชาที่นั่น เพราะว่าแท่นทองสัมฤทธิ์ซึ่งซาโลมอนทรงสร้างไว้ นั้น ไม่พอจุนเครื่องเผาบูชา เครื่องธัญญาบูชาและไขมัน⁸ ในครั้งนั้นซาโลมอนทรงถือเทศกาลอยู่เจ็ดวัน และอิสราเอลทั้งปวง อยู่กับ พระองค์ด้วย เป็น ชุมนุมชนใหญ่ยิ่งนัก ตั้งแต่ทางเข้าเมืองฮามัทจนถึงแม่น้ำอียีปต์⁹ และในวันที่ แปด เขาทั้งหลาย มีการ ประชุมอันศักดิ์สิทธิ์ เพราะ เขาทั้งหลาย ได้มีงาน มอบ ถวาย แท่น บูชา มา เจ็ดวัน และถือ เทศกาล เลี้ยง มา เจ็ดวัน แล้ว¹⁰ เมื่อวันที่ยี่สิบสามของเดือนที่เจ็ด พระองค์ทรงให้ประชาชนกลับไปเต็นท์ของตน มีใจ ชื่นบาน และยินดี ด้วย ความดี ซึ่ง พระ เยโฮวาห์ได้ทรง สำแดง แก่ดาวิด และ แก่ซาโลมอน และ แก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์¹¹ ดังนี้แหละซาโลมอนทรงสร้าง พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวัง เสร็จคือทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงดำริจะกระทำในเรื่องพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และในเรื่องพระราชสำนักของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำให้สำเร็จสิ้น

พันธสัญญาของพระเจ้ากับซาโลมอน (1 พกษ 9:1-9)

¹² แล้วพระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่ซาโลมอนเวลากลางคืนและตรัสกับท่านว่า “เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า และได้เลือกสถานที่นี้สำหรับเราให้เป็น นิเวศแห่งเครื่องสัตวบูชา¹³ ถ้าเราปิด ฟ้า สวรรค์มิให้ฝนตก หรือเราบัญชาให้ตึกแดน มา กิน แผ่น ดิน หรือส่ง ไรศ ระบาด มา ท่ามกลางประชาชนของเรา¹⁴ ถ้าประชาชนของเรา ผู้ซึ่งเขาเรียกกันโดยนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากทางชั่วของเขา เราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะให้อภัยแก่บาปของเขา และจะรักษาแผ่นดินของเขาให้หาย¹⁵ บัดนี้ตาของเราจะลี้มอยู่

และหูของเราจะฟัง คำอธิษฐานซึ่ง เขา ทั้ง หลาย อธิษฐาน ณ สถานที่นี้ ¹⁶ เพราะบัดนี้ เรา ได้ เลือกสรร และ กระทำให้ นิเวศนี้เป็นที่บริสุทธิ์เพื่อนามของเราจะอยู่ที่นั่น เป็น นิตย ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่นตลอดเวลา ¹⁷ ส่วนเจ้า ถ้า เจ้า ดำเนิน ต่อ หน้า เรา อย่าง ดาวิด บิดาของ เจ้า ดำเนิน นั้น กระทำตามทุกสิ่งซึ่งเราได้บัญชาแก่เจ้า และรักษากฎ เกณฑ์ของเราและคำตัดสินของเรา ¹⁸ แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์แห่งอาณาจักรของเจ้า ดังที่เราได้กระทำพันธสัญญาไว้กับดาวิดบิดาของเจ้าว่า ‘เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งที่จะครอบครองเหนืออิสราเอล’

พระเจ้าทรงเตือนซาโลมอน

¹⁹ แต่ถ้า เจ้า หัน ไป และทอดทิ้ง กฎ เกณฑ์ ของเรา และบัญญัติของเรา ซึ่ง เรา ตั้ง ไว้ ต่อ หน้า เจ้า และ จะ ไป ปรนนิบัติพระอื่น และนมัสการพระเหล่านั้น ²⁰ แล้วเราจะถอนรากเขา ทั้ง หลาย ออก จาก แผ่น ดิน ของ เรา ซึ่ง เรา ได้ให้แก่เขา และนิเวศซึ่งเราชำระให้บริสุทธิ์เพื่อนามของเรา เราจะเหวี่ยงออกไปจากสายตาของเรา และเราจะทำให้เขา เป็น คำ ภาษิต และ คำ ครหา ท่ามกลางชนชาติทั้งปวง ²¹ และนิเวศนี้ซึ่งสูงส่ง ทุกคนที่ผ่านไปจะประหลาดใจ และกล่าวว่า ‘ไฉนพระเยโฮวาห์จึงทรงกระทำเช่นนี้แก่แผ่นดินนี้และแก่พระนิเวศนี้’ ²² แล้วเขาทั้งหลายจะตอบว่า ‘เพราะเขาทั้งหลายทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ผู้ทรงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดพระอื่น และได้นมัสการพระเหล่านั้น ทั้งปรนนิบัติด้วย ฉะนั้นพระองค์จึงได้ทรงนำเหตุร้ายทั้งหมดนี้มาถึงเขาทั้งหลาย’ ”

8

การขยายราชอาณาจักร กิตติศัพท์แห่งซาโลมอนเลื่อง

ลือไปทั่ว (1 พงษ 9:10-28)

¹ และอยู่มา เมื่อ สิ้น ยี่สิบปี ที่ซา โลม อน ได้ ทรง สร้าง พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระราชวังส่วนพระองค์
² ซา โลม อน ได้ ทรง เสริม สร้าง หั้ว เมือง ซึ่ง หุราม ได้ ถวาย แต่พระองค์ แล้วให้คนอิสราเอลอาศัยอยู่ในนั้น ³ และซา โลม อน ได้ เสด็จ ไป ยัง ฮามัทโค บาห์ และยึด เมือง นั้น ได้
⁴ พระองค์ได้ทรงสร้างเมืองทัดโมร์ไว้ในถิ่นทุรกันดาร และ หั้ว เมือง คลัง หลวง ทั้ง สิ้น ซึ่ง พระองค์ ทรง สร้าง ไว้ ใน ฮามัท
⁵ พระองค์ได้ทรงสร้าง เมือง เบธ โฮ โรนบน และ เบธ โฮ โรน ล่างด้วยเป็นเมืองที่มั่นคง มีกำแพง ประตูเมือง และด่าน
⁶ และทรง สร้าง เมืองบา อาลัท และ หั้ว เมือง คลัง หลวง ทั้ง ปวงที่ซา โลม อน ทรง มีอยู่ และเมืองทั้งปวงสำหรับรถรบ ของพระองค์ และเมืองทั้งปวงสำหรับพลม้าของพระองค์ และสิ่งใดๆ ซึ่ง พระองค์ประสงค์จะสร้าง ใน เยรูซาเล็ม ใน เลบานอน และในแผ่นดินทั้งหมดซึ่งอยู่ในครอบครองของ พระองค์ ⁷ ประชาชนทั้งปวงที่เหลืออยู่ในเหล่าคนฮิตไทต์ คนอาโมไรต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส ผู้ซึ่ง ไม่ใช่อิสราเอล ⁸ จากลูกหลานของชนเหล่านี้ ผู้เหลือต่อ มาในแผ่นดิน ผู้ซึ่งประชาชนอิสราเอลมิได้ทำลาย ซาโลม อนได้ทรงกระทำให้ประชาชนเหล่านี้เป็นทาสแรงงานและ เขาทั้งหลายก็ เป็น อยู่จน ทุก วัน นี้ ⁹ แต่ส่วน คน อิสราเอล นั้นซาโลมอนหาได้ทรงกระทำให้เป็นทาสแรงงานไม่ เขาทั้งหลายเป็นทหารและเป็นนายทหารของพระองค์ เป็นผู้ บังคับบัญชารถรบของ พระองค์ และพล ม้า ของ พระองค์ ¹⁰ และคน ต่อ ไป นี้ เป็น เจ้า หน้า ที่ ชัน ผู้ใหญ่ของกษัตริย์ซา โลม อน มีสอง ร้อย ห้า สิบ คน เป็น ผู้ ปกครอง ประชาชน ¹¹ ซา โลม อน ทรง นำ ริดา ของ ฟาโรห์ ขึ้น มา จากนครดา

วิดยังพระราชวังซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ให้พระนาง เพราะพระองค์ตรัสว่า “มเหสีของเราไม่ควรอยู่ในวังของดาวิด กษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะสถานที่ทั้งหลายซึ่งหีบของพระเยโฮวาห์มาถึงเป็นที่บริสุทธิ์”¹² แล้วซาโลมอนทรงถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์บนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ที่หน้ามุข¹³ ตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ เป็นการถวายบูชาตามบัญญัติของโมเสสในวันสะบาโต ในวันขึ้นค่ำหนึ่ง และในวันเทศกาลตามกำหนด ประจำปีสามเทศกาล คือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เทศกาลสัปดาห์ และเทศกาลอยู่เพิง¹⁴ ตามพระราชบัญญัติของดาวิดราชบิดาของพระองค์ พระองค์ทรงกำหนดแบ่งเวรปุโรหิตสำหรับการปรนนิบัติ และแบ่งคนเลวีให้ประจำหน้าที่การสรรเสริญและการปรนนิบัติต่อหน้าปุโรหิต ตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ และคนเฝ้าประตูเป็นเวรเฝ้าทุกประตู เพราะว่าดาวิดบุตรของพระเจ้าทรงบัญชาไว้เช่นนั้น¹⁵ และเขาทั้งหลายมิได้เห็นไปเสียจากสิ่งซึ่งกษัตริย์ได้ทรงบัญชาปุโรหิต และคนเลวี ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องใดๆ และเกี่ยวกับเรื่องคลัง¹⁶ บรรดาพระราชกิจของซาโลมอนก็ลุล่วงไป ตั้งแต่วัน ที่วางราก พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ จนถึงวันสำเร็จงาน ดังนั้นพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็สำเร็จครบถ้วน¹⁷ แล้วซาโลมอนเสด็จไปยังเอซีโอนเกเบอร์และเมืองเฮโลทที่ชายทะเลในแผ่นดินเอโดม¹⁸ และหุรามก็ให้ข้าราชการของพระองค์ส่งเรือ และข้าราชการที่คุ้นเคยกับทะเลไปให้ซาโลมอน และเขาทั้งหลายไปถึงเมืองโอฟีร์พร้อมกับข้าราชการของซาโลมอน และนำเอาทองคำจากที่นั่นหนักสี่ร้อยห้าสิบตะลันต์มายังกษัตริย์ซาโลมอน

9

พระราชินีแห่งเซบาทรง เข้า เฝ้า กษัตริย์ ซา โลม อน (1 พกษ 10:1-13)

¹ เมื่อพระราชินีแห่งเซบาทรงได้ยินกิตติศัพท์แห่งซาโลมอน พระนางก็เสด็จมายัง เยรูซาเล็ม เพื่อทดลองพระองค์ ด้วยปัญหาต่างๆ พร้อมด้วยข้าราชการบริพารมากมาย กับอูฐบรรทุกเครื่องเทศและทองคำเป็นอันมาก และเพชรพลอยต่างๆ และเมื่อพระนางเสด็จมาถึงซาโลมอนแล้ว พระนางทูลเรื่องในใจของพระนางทุกประการ ² และซาโลมอนตรัสตอบปัญหาของพระนางทั้งสิ้น ไม่มีสิ่งใดที่ซ่อนเร้นอยู่พ้นซาโลมอนซึ่งพระองค์จะทรงอธิบายแก่พระนางไม่ได้ ³ และเมื่อพระราชินีแห่งเซบาทรงเห็นพระสติปัญญาของซาโลมอน และพระราชวังที่พระองค์ทรงสร้าง ⁴ ทั้งอาหารที่โต๊ะเสวย กับการเข้าเฝ้าของบรรดาข้าราชการ และการปรนนิบัติรับใช้ของมหาดเล็กตลอดทั้งภาษาอาภรณ์ของเขา และพนักงานเชิญถ้วยของพระองค์ตลอดทั้งภาษาอาภรณ์ของเขา และการที่พระองค์เสด็จขึ้นไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พระทัยของพระนางก็สลดลงทีเดียว ⁵ พระนางทูลกษัตริย์ว่า “ข้าวคราวซึ่งหม่อมฉันได้ยินในประเทศของหม่อมฉัน ถึงพระราชกิจและพระสติปัญญาของพระองค์ เป็นความจริง ⁶ แต่หม่อมฉันมิได้เชื่อถ้อยคำนั้น จนหม่อมฉัน มา เฝ้า และ ตา ของ หม่อมฉัน ได้เห็นเอง และ ตูเถิด ที่เขาบอกแก่หม่อมฉันก็ไม่ถึงครึ่งหนึ่งแห่งพระสติปัญญาใหญ่ยิ่งของพระองค์ พระองค์เลิศล้ำยิ่งไปกว่าชาวคราวที่หม่อมฉันได้ยิน ⁷ บรรดาคนของพระองค์ก็เป็นสุข บรรดาข้าราชการ เหล่า นี้ ของ พระองค์ ผู้อยู่จน ประจำ ต่อ พระพักตร์พระองค์และฟังพระสติปัญญาของพระองค์ก็เป็นสุข

8 สาธุการแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ ผู้ทรงพอพระทัยในพระองค์ และทรงแต่งตั้งพระองค์ไว้บนบัลลังก์เป็นกษัตริย์เพื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ เพราะพระเจ้าของพระองค์ ทรงรักอิสราเอล และจะสถาปนาเขาไว้เป็นนิตย์ พระองค์จึงได้ทรงแต่งตั้งให้พระองค์เป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะทรงอำนาจ ความยุติธรรม และความเที่ยงธรรม”⁹ แล้วพระนางก็ถวายทองคำหนึ่งร้อยยี่สิบตะลันต์แก่กษัตริย์ ทั้งเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก และเพชรพลอยต่างๆ ไม่มีเครื่องเทศใดๆ เหมือนอย่าง ที่พระราชนิแห่งเมืองเซบาถวายแด่กษัตริย์ซาโลมอน¹⁰ ยิ่งกว่านั้นอีก ข้าราชการของหุราม และข้าราชการของซาโลมอน ผู้นำทองคำมาจากไอฟีร์ ได้นำไม้ประดู่และเพชรพลอยต่างๆ มา¹¹ แล้วกษัตริย์ทรงใช้ไม้ประดู่ทำขึ้นบันไดพระนิเวศของพระเยโฮวาห์และพระราชวัง ทั้งทำพิณเขาคู่ และพิณใหญ่ให้แก่นักร้อง ซึ่งไม่เคยเห็นมีอย่างนั้นแต่ก่อนในแผ่นดินยูดาห์¹² กษัตริย์ซาโลมอนพระราชทานทุกอย่างแก่พระราชนิแห่งเซบาตามที่พระนางทรงมีพระประสงค์ ไม่ว่าพระนางจะทูลขอสิ่งใด นอกเหนือไปจากสิ่งที่พระนางนำมาถวายกษัตริย์ ดังนั้นพระนางก็เสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระนาง พร้อมกับข้าราชการของพระนาง

ทรัพย์สินสมบัติและความเจริญรุ่งเรืองของซาโลมอน (1 พกษ 10:14-29)

¹³ ผู้นำนักทองคำที่นำมาส่งซาโลมอนในปีหนึ่งนั้น เป็นทองคำหกร้อยหกสิบหกตะลันต์¹⁴ นอกเหนือจากทองคำซึ่งนักการค้าและพ่อค้าได้นำมา และกษัตริย์ทั้งปวงของประเทศอาระเบีย และบรรดาเจ้าเมืองแห่งแผ่นดินได้นำทองคำ และเงินมายังซาโลมอน¹⁵ กษัตริย์ซาโลมอนท

รงสร้าง โลใหญ่สอง ร้อย อัน ด้วยทองคำทูป โลอันหนึ่งใช้ทองคำทูปหกร้อยเซเซล ¹⁶ และพระองค์ทรงสร้าง โลสามร้อยอันด้วยทองคำทูป โลอันหนึ่งใช้ทองคำสามร้อยเซเซล และ กษัตริย์ก็ทรง เก็บ โลไว้ใน พระ ตำนก พนา เลบานอน ¹⁷ กษัตริย์ทรง กระทำพระที่นั่ง งามข้าง ขนาด ใหญ่ด้วย และ ทรงบุด้วยทองคำบริสุทธิ์ ¹⁸ พระที่นั่งนั้นมีบันไดหกชั้น กับที่รองพระบาททำด้วยทองคำ ซึ่งติดอยู่กับพระที่นั่ง ทั้งสองข้างของพระที่นั่งมีที่วางพระหัตถ์ และสิงโตสองตัวยืนอยู่ข้างๆที่วางพระหัตถ์ ¹⁹ มีสิงโตอีกสิบสองตัวยืนอยู่ที่ บันบันไดหกชั้นทั้งสองข้าง เขาไม่เคยทำในราชอาณาจักรใดๆเหมือนอย่างนี้ ²⁰ ภาชนะทั้ง สิ้น สำหรับ เครื่อง ต้ม ของ กษัตริย์ซาโลมอนทำด้วยทองคำ และภาชนะทั้ง สิ้น ของ พระตำหนักพนาเลบานอนทำด้วยทองคำบริสุทธิ์ ไม่มีที่ทำด้วยเงินเลย เงินนั้นถือว่าเป็นของไม่มีค่าอะไรในสมัยของซาโลมอน ²¹ เพราะเรือของกษัตริย์แล่นไปยังทารซิชพร้อม กับข้าราชการของหุราม กำปั่นทารซิชนำทองคำ เงิน งามข้าง ลิง และนกยูง มาสามปีต่อครั้ง ²² ดังนั้นแหละ กษัตริย์ซาโลมอนจึง ได้ เปรียบ กว่า กษัตริย์อื่นๆ แห่ง แผ่น ดิน โลก ใน เรื่อง สมบัติและสติปัญญา ²³ และกษัตริย์ทั้ง สิ้น แห่ง แผ่น ดิน โลก ก็ แสวงหา ที่จะเข้า ฝ้า ซา โลมอน เพื่อ จะ ฟัง พระ สติปัญญาซึ่งพระเจ้าพระราชทานไว้ในใจของท่าน ²⁴ ทุกคนก็นำ เครื่องบรรณาการของเขา มา เป็น เครื่อง ทำ ด้วย เงิน เครื่องทำด้วยทองคำ และเครื่องแต่งกาย เครื่องอาวุธ เครื่องเทศ ม้า และล่อ ตามจำนวนกำหนดทุกๆปี ²⁵ และซาโลมอนทรงมีโรงช่องม้าสี่พันช่องสำหรับม้าและรถรบ และมีพลม้าหนึ่งหมื่นสองพันคน ซึ่งพระองค์ทรงให้ประจำอยู่ในหัวเมืองรถรบและอยู่กับกษัตริย์ที่กรุงเยรูซาเล็ม ²⁶ และ

พระองค์ทรงครอบครองเหนือกษัตริย์ทั้งปวง ตั้งแต่แม่น้ำถึงแผ่นดินของคนฟีลิสเตีย และถึงพรมแดนของอียิปต์²⁷ และกษัตริย์ทรงกระทำ ให้เงินนั้น เป็นของสามัญ ในกรุงเยรูซาเล็มเหมือนก้อนหิน และกระทำให้มีไม้สนสีดาร์มากมายเหมือนไม้มะเดื่อแห่งหุบเขา²⁸ และเขานำม้าเข้ามาถวายซาโลมอนจากอียิปต์ และจากแผ่นดินทั้งปวง

การสิ้นพระชนม์ของซาโลมอน (1 พกษ 11:41-43)

²⁹ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของซาโลมอน ตั้งแต่ต้นจนปลาย มิได้บันทึกไว้ในหนังสือของนาธานผู้พยากรณ์ และในคำพยากรณ์ของอาหิยาห์ชาวซีโลห์ และในนิมิตของอิดโดผู้ทำนายเกี่ยวกับเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทหรือ³⁰ ซาโลมอนทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มเหนืออิสราเอลทั้งปวงสี่สิบปี³¹ และซาโลมอนล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในนครดาวิดราชบิดาของพระองค์ และเรโหโบอัมโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

10

เรโหโบอัมปกครองแทนซาโลมอน ความโง่เขลาของเรโหโบอัม (1 พกษ 12:1-15)

¹ เรโหโบอัมได้ไปยังเมืองเซเคม เพราะอิสราเอลทั้งปวงได้มายังเซเคม เพื่อจะตั้งท่านให้ เป็นกษัตริย์² และอยู่มาเมื่อเยโรโบอัมบุตรชายเนบัทได้ยินเรื่องนั้น เพราะท่านยังอยู่ในอียิปต์ที่ซึ่งท่านหนีไป จาก พระพักตร์กษัตริย์ซาโลมอน แล้วเยโรโบอัมกลับจากอียิปต์³ เขาทั้งหลายก็ใช้คนไปเรียนท่าน และเยโรโบอัมกับอิสราเอลทั้งหมดได้มาและทูลเรโหโบอัมว่า⁴ “พระราชบิดาของพระองค์ได้กระทำ ให้แอกของข้า พระองค์ทุกขหนัก เพราะฉะนั้น บัดนี้ ขอ ทรง ผ่อน

การปรนนิบัติอย่างทุกข์หนักของพระราชบิดาของพระองค์ และแอกอันหนักของพระองค์เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้ เบาลงเสีย และข้าพระองค์ทั้งหลายจะปรนนิบัติพระองค์”⁵ พระองค์ตรัสกับเขาว่า “สิ้นสามวันจงกลับมาหาเรา อีก” ประชาชนจึงกลับไปเสีย⁶ แล้วกษัตริย์เรโหโบอัมก็ทรงปรึกษากับบรรดาผู้เฒ่า ผู้ปฏิบัติงานประจำซาโลมอนราชบิดา ของพระองค์ขณะที่พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ว่า “ท่านทั้งหลายจะแนะนำเราให้ตอบประชาชนนี้อย่างไร”⁷ เขาทั้งหลายทูลพระองค์ว่า “ถ้าพระองค์ทรงเมตตาแก่ประชาชนนี้ และให้เขาพอใจ และตรัสตอบคำติแก่เขา เขาทั้งหลายจะเป็นผู้รับใช้ของพระองค์เป็นนิตย์”⁸ แต่พระองค์ทรงทอดทิ้งคำปรึกษาซึ่งผู้เฒ่าถวายนั้นเสีย และไปปรึกษากับคนหนุ่มซึ่งเติบโตขึ้นมาพร้อมกับพระองค์และปฏิบัติงานประจำพระองค์⁹ และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “ท่านจะแนะนำเราอย่างไร เพื่อพวกเราจะตอบประชาชนนี้ผู้ที่ทูลเราว่า ‘ขอทรงผ่อนแอกซึ่งพระราชบิดาของพระองค์วางอยู่เหนือข้าพระองค์ทั้งหลายให้เบาลง’”¹⁰ และคนหนุ่มเหล่านั้นก็ได้เติบโตมาพร้อมกับพระองค์ทูลพระองค์ว่า “พระองค์จงตรัสตั้งนี้แก่ประชาชนนี้ ผู้ทูลพระองค์ว่า ‘พระราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำให้แอกของข้าพระองค์ทั้งหลายทุกข์หนัก แต่ขอพระองค์ทรงผ่อนแอกข้าพระองค์ให้เบาลง’ นั้น พระองค์จงตรัสแก่เขาทั้งหลายอย่างนี้ว่า ‘นัวก้อยของเราก็นานกว่าแอกแห่งราชบิดาของเรา¹¹ ที่พระราชบิดาของเราวางแอกหนักบนท่านทั้งหลายก็ดีแล้ว เราจะเพิ่มแอกให้แก่ท่านทั้งหลายอีก พระราชบิดาของเราติสอนท่านทั้งหลายด้วยไม้เรียว แต่เราจะติสอนท่านทั้งหลายด้วยแส้แมลงป่อง’”

อาณาจักรได้แยกกัน เยโรโบอัมปกครองเหนืออิสรา

เอล (1 พกษ 12:16-24)

¹² เยโรโบอัม กับ ประชาชน ทั้ง ปวง จึง เข้า มา เผ้า เเรโหโบอัม ในวันที่สาม ดัง ที่กษัตริย์รับสั่งว่า “จง มา หา เรา อีก ในวันที่สาม” ¹³ และกษัตริย์ตรัสตอบเขาทั้งหลายอย่างดุตัน กษัตริย์เรโหโบอัม ทรง ทอด ทั้ง คำ ปรีกษา ของ ผู้ เฒ่า เสีย ¹⁴ และตรัสกับเขาทั้งหลายตามคำแนะนำของพวกคนหนุ่มว่า “พระราชบิดาของเราทำแอกของท่านทั้งหลายให้หนัก แต่เราจะเพิ่ม ให้แก่แอกนั้น พระราชบิดาของเรา ตี สอน ท่าน ทั้ง หลาย ด้วย ไม้เรียว แต่เราจะ ตี สอน ท่าน ทั้ง หลาย ด้วย แส้แมลงป่อง” ¹⁵ กษัตริย์จึงมิได้ทรงฟังเสียงประชาชน เพราะเหตุการณ์นี้เป็นมาแต่พระเจ้า เพื่อพระเยโฮวาห์จะ ทรง ให้ พระวอนะของพระองค์ได้สำเร็จ ซึ่งพระองค์ตรัสโดยอาหิยาห์ชาวซีโลห์แก่เยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ¹⁶ และเมื่ออิสราเอลทั้งปวงเห็นว่ากษัตริย์มิได้ทรงฟังเขาทั้งหลาย ประชาชนก็ทูลตอบกษัตริย์ว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายมีส่วนอะไรในดาวิด ข้าพระองค์ทั้งหลาย ไม่มีส่วน มรดก ในบุตร เจสซี โอ อิสราเอล เอ๋ย กลับ ไป เต้นท์ ของ ตน แต่ละ คน เกิด ข้า แต่ดาวิด จงดูแลราชวงศ์ ของ พระองค์ เอง เกิด” อิสราเอลทั้งปวงจึงไปยังเต้นท์ของเขาทั้งหลาย ¹⁷ แต่เรโหโบอัม ทรง ปกครอง เหนือ ประชาชน อิสราเอล ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมืองยูดาห์ ¹⁸ แล้วกษัตริย์เรโหโบอัม ทรง ใช้ฮาโดรัม นายงาน เหนือ แรงงาน เกณฑ์ไป และประชาชนอิสราเอลก็ เอา หิน ขว้าง ท่าน ถึง ตาย แล้วกษัตริย์เรโหโบอัม ก็ ทรง ธิบขึ้น ธรบของพระองค์ ทรงหนีไปกรุงเยรูซาเล็ม ¹⁹ อิสราเอลจึง กบฏต่อราชวงศ์ของดาวิดถึงทุกวันนี้

11

พระเจ้าทรงเตือนเรโหโบอัมไม่ให้สู้รบกับอิสราเอลสืบ

ตระกูล

¹ เมื่อเรโหโบอัมมายังกรุงเยรูซาเล็มแล้ว พระองค์ได้ทรงรวบรวมวงศ์วานยูดาห์และเบนยามิน เป็นนักรบที่คัดเลือกแล้วหนึ่งแสนแปดหมื่นคน เพื่อจะสู้รบกับอิสราเอล หมายถึงเอาราชอาณาจักรคืนมาให้แก่เรโหโบอัม ² แต่พระวอณะของพระเยโฮวาห์มายังเซไมอาห์คนของพระเจ้าว่า ³ “จงไปทูลเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนกษัตริย์แห่งยูดาห์ และบอกแก่อิสราเอลทั้งปวงในยูดาห์และเบนยามินว่า ⁴ ‘พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าอย่าขึ้นไปสู้รบกับพี่น้องของเจ้า จงกลับไปบ้านของตนทุกคนเถิด เพราะสิ่งนี้เป็นมาจากเรา’ ” เขาทั้งหลายก็เชื่อฟังพระวอณะของพระเยโฮวาห์ และกลับไป ไม่ได้สู้รบกับเยโรโบอัม

การสร้างหัวเมืองเพื่อป้องกัน

⁵ และเรโหโบอัมประทับในกรุงเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงสร้างหัวเมืองเพื่อป้องกันในยูดาห์ ⁶ พระองค์ทรงสร้างเมืองเบธเลเฮม เอตตาม เทโคอา ⁷ เบธซูร์ โสโค อุดลัม ⁸ กัท มาเรซาห์ และคีฟ ⁹ อาโดราอิม ลาคีซ และอาเซคาห์ ¹⁰ โคราห์ อัยยาโลน และเฮโบรน หัวเมืองซึ่งมีป้อมที่อยู่ในยูดาห์และในเบนยามิน ¹¹ พระองค์ทรงเสริมป้อมปราการให้แข็งแรง และส่งผู้บังคับบัญชาไปประจำการในป้อมเหล่านั้น และทรงสะสมเสบียงอาหาร น้ำมัน และน้ำองุ่น ¹² และพระองค์ทรงเก็บโล่ และหอก ไว้ในหัวเมืองทั้งปวง และกระทำให้หัวเมืองเหล่านั้น แข็งแรงมาก พระองค์จึงทรงยึดยูดาห์และเบนยามินไว้ได้ ¹³ และปุโรหิตกับคนเลวี ซึ่งอยู่ในอิสราเอลทั้งสิ้นได้เข้ามาหาพระองค์จากเขตแดนซึ่งเขาอาศัยอยู่

เยโรโบอัมได้ขับไล่พวกปุโรหิตกับคนเลวออก

¹⁴ เพราะคนเลวี่ละทิ้งทุ่งหญ้า และที่บ้านซึ่งเขายึดถือ เป็นกรรมสิทธิ์และมายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม เพราะเยโรโบอัมและโอรสของพระองค์ได้ขับไล่เขาทั้งหลายออกจากตำแหน่งปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ ¹⁵ และพระองค์ทรงแต่งตั้งปุโรหิตของพระองค์ขึ้นสำหรับปุชนียสถานสูงทั้งหลาย และสำหรับเมષเปศาจ และสำหรับรูปปลุกวัวซึ่งพระองค์ทรงสร้างขึ้น ¹⁶ และบรรดาผู้ที่ปีกใจแสวงหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอิสราเอลก็ติดตามเขาทั้งหลายมาจากตระกูลทั้งปวงของอิสราเอลยังเยรูซาเล็ม เพื่อถวายสัตวบูชาต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย ¹⁷ เขาทั้งหลายได้เสริมกำลังให้ราชอาณาจักรของยูดาห์ และได้กระทำให้เรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนเข้มแข็งอยู่ได้สามปี เพราะเขาทั้งหลายดำเนินอยู่สามปีในวิถีของดาวิดและซาโลมอน

ราชวงศ์ของเรโหโบอัม

¹⁸ เรโหโบอัมทรงรับมาหะลัทธิดาของเยรีโมทโอรสของดาวิดเป็นมเหสี และอาบิฮาอิลบุตรสาวของเอลีอับบุตรชายเจสซี ¹⁹ และพระนางก็ประสูติโอรสให้พระองค์คือเยอูซเซมาริยาห์ และศาอัม ²⁰ ภายหลังพระองค์ก็ทรงรับมาอาคาคัธิดาของอับซาโลม ผู้ซึ่งประสูติอาบิยาห์ อัททัย ศิศา และเซโลมิทให้พระองค์ ²¹ เรโหโบอัมทรงรักมาอาคาคัธิดาของอับซาโลมมากกว่ามเหสีและนางสนมของพระองค์ทั้งสิ้น (พระองค์มีมเหสีสิบแปดองค์และนางสนมหกสิบคนและให้กำเนิดโอรสยี่สิบแปดองค์และธิดาหกสิบองค์) ²² และเรโหโบอัมทรงแต่งตั้งให้อาบิยาห์โอรสของมาอาคาคัเป็นโอรสองค์ใหญ่ ให้เป็นประมุขท่ามกลางพี่

น้องของตน เพราะพระองค์ทรงตั้งพระทัยจะให้ท่านเป็นกษัตริย์²³ และพระองค์ทรงจัดการอย่างฉลาด และแจกจ่ายบรรดาโอรสของพระองค์ไปทั่วแผ่นดินทั้งสิ้นของยูดาห์ และของเบนยามิน ในหัวเมืองที่มีป้อมทั้งสิ้น และพระองค์ประทานเสบียงอาหารให้อย่างอุดม และพระองค์ทรงประสงค์มหาเสีียมากมาย

12

เรโหโบอัมทรงทอดทิ้งพระเจ้า (1 พกษ 14:21-24)

¹ ต่อมาเมื่อราชอาณาจักรของเรโหโบอัมตั้งมั่นคงและแข็งแรงแล้ว พระองค์ทรงทอดทิ้งพระราชาบัญญัติของพระเยโฮวาห์เสียด และอิสราเอล ทั้งปวงก็ทิ้งพร้อมกับพระองค์ด้วย

ซิชัก กษัตริย์แห่งอียิปต์บุกรุกกรุงเยรูซาเล็ม (1 พกษ 14:25-28)

² อยู่มาในปีที่ห้าแห่งกษัตริย์เรโหโบอัม เพราะเขาทั้งหลายได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ ซิชัก กษัตริย์แห่งอียิปต์เสด็จขึ้นมาสู้รบเยรูซาเล็ม³ มีรถรบหนึ่งพันสองร้อยคัน และพลม้าหกหมื่นคน และพลผู้มากับพระองค์จากอียิปต์นับไม่ถ้วน คือ ชาวลิบนิ คนสุคิอิม และคนเอธิโอเปีย⁴ และพระองค์ทรงยึดหัวเมืองที่มีป้อมของยูดาห์และมายังเยรูซาเล็ม⁵ แล้วเขาไม่อาห้ผู้พยากรณ์ได้มาเฝ้าเรโหโบอัมและบรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ ผู้มาประชุมกันอยู่ที่เยรูซาเล็มด้วยเรื่องซิชัก และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า เจ้าได้ละทิ้งเรา เราจึงได้ละทิ้งเจ้าให้อยู่ในมือของซิชัก”⁶ แล้วเจ้านายแห่งอิสราเอลและกษัตริย์ได้ถ่อมตนลงและกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงชอบธรรมแล้ว”⁷ เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเห็นว่า เขาทั้งหลาย

ถ่อมตัวลง พระวจนะของพระเยโฮวาห์ได้มาถึงเซไมอาห์ว่า “เขาทั้งหลายได้ ถ่อม ตัว ลง แล้ว เรา จึง จะ ไม่ ทำลาย เขา แต่เราจะประสาทการช่วยให้พ้นแก่เขาบ้าง และพระพิโรธของเรา จะ ไม่ เท ลง มา เหนือ เยรูซาเล็ม โดย มือ ของ ซิซัก 8 อย่างไรก็ตามก็ตีเขาทั้งหลายต้องเป็นผู้รับใช้ของซิซัก เพื่อเขาทั้งหลายจะได้ ทราบ ความ แตก ต่าง ระหว่าง การ รับ ใช้ เรา และรับใช้ราชอาณาจักรทั้งหลายของแผ่นดินโลก” 9 ซิซัก กษัตริย์แห่งอียิปต์ จึง ขึ้น มา ต่อสู้อยู่เยรูซาเล็ม พระองค์ทรง เก็บ เอา ทรัพย์สิน แห่ง พระนิเวศ ของ พระ เยโฮวาห์ และ ทรัพย์สมบัติในพระราชวัง พระองค์ทรงเก็บเอาไปทุกอย่าง พระองค์ทรงเก็บเอาโล่ทองคำซึ่งซาโลมอนทรงสร้างไว้ นั้น ไปด้วย 10 และกษัตริย์เรโหโบอัมทรงทำโล่ทองสัมฤทธิ์ขึ้น แทน และได้ มอบ ไว้ ใน มือ ของ ทหารรักษาพระองค์ ผู้เฝ้า ทวาร พระราชวัง 11 และ กษัตริย์ เสด็จ เข้า ไป ใน พระนิเวศ ของพระเยโฮวาห์เมื่อไร ทหารรักษาพระองค์ก็มาถือโล่นั้น แล้วนำกลับไป เก็บ ไว้ ในห้องทหารรักษาพระองค์ตามเดิม 12 และเมื่อพระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลง พระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็หันไปเสียจากพระองค์ มิได้ทำลายพระองค์อย่างสิ้นเชิง ยิ่งกว่านั้นอีกสภาพการณ์ก็ยังอยู่ในยูดาห์

การสิ้นพระชนม์ของเรโหโบอัม (1 พกษ 14:31)

13 กษัตริย์เรโหโบอัม จึง สถาปนา พระองค์ ขึ้น ใน กรุง เยรูซาเล็ม และ ทรง ครอบ ครอบ เมื่อ เรโหโบอัม ทรง เริ่ม ครอบครองนั้นมีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา และพระองค์ ทรง ครอบ ครอบ สิบ เจ็ด ปี ใน กรุง เยรูซาเล็ม อัน เป็น เมือง ซึ่ง พระ เยโฮวาห์ ทรง เลือกสรร ไว้ จาก ตระกูล ต่างๆ ทั้ง สิ้น ของ อิสราเอล เพื่อจะตั้งพระนามของพระองค์ไว้ที่นั่น พระมารดา ของ พระองค์ ทรง พระนาม ว่า นา อา มาห์ คน อัม โมน 14 และพระองค์ได้ทรง กระทำ การ ชั่วร้าย เพราะ

พระองค์ไม่ตั้งพระทัยของพระองค์ที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์¹⁵ ส่วนพระราชกิจของเรโหโบอัม ตั้งแต่ต้นจนสุดท้ายมิได้บันทึกไว้ในหนังสือของเซไมอาห์ผู้พยากรณ์ และของอิดโดผู้ทำนายตามแบบพงศาวดารหรือ มีสงครามเรื่อยไปอยู่ระหว่างเรโหโบอัมและเยโรโบอัม¹⁶ และเรโหโบอัมก็ล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาบียาห์ราชโอรสของพระองค์ได้ขึ้นครองครองแทนพระองค์

13

อาบียาห์ครองเหนือยูดาห์ (1 พกษ 15:1-2)

¹ ในปีทีสิบแปด แห่งรัชกาลของกษัตริย์เยโรโบอัม อาบียาห์ได้เริ่มครอบครองเหนือประเทศยูดาห์² พระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสามปี พระชนนีของพระองค์มีพระนามว่ามีคายาห์ธิดาของอูรีเอลแห่งกิเบอาห์ มีสงครามระหว่างอาบียาห์และเยโรโบอัม³ อาบียาห์เสด็จออกทำสงคราม มีกองทัพทหารชำนาญศึกเป็นคนที่คัดเลือกแล้วสี่แสนคน และเยโรโบอัมได้ตั้งแนวรบสู้กับพระองค์ด้วยคนคัดเลือกแล้วเป็นทแกล้วทหารแปดแสนคน⁴ และอาบียาห์ทรงลุกยืนอยู่บนภูเขาเศมาราอิมซึ่งอยู่ในถิ่นเทือกเขาเอเฟราอิม และตรัสว่า “ข้าแต่เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งปวง ขอฟังข้าพเจ้า⁵ ไม่ควรหรือที่ท่านทั้งหลายจะรู้ว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล พระราชทานตำแหน่งกษัตริย์เหนืออิสราเอลเป็นนิตย์แก่ดาวิด และลูกหลานของพระองค์โดยพันธสัญญาเกลือ⁶ ถึงกระนั้นเยโรโบอัมบุตรชายเนบัท ข้าราชการของซาโลมอนโอรสของดาวิด ได้ลุกขึ้นกบฏต่อเจ้านายของตน⁷ และมีคนถ้อยคนอันธพาลบางคนมั่วสุมกันกับเขาและชั้น

สู้กับเรโโฮโบอัมโอรสของซาโลมอน เมื่อเรโโฮโบอัมยังเด็ก อยู่และใจอ่อนแอต้านทานไม่ไหว⁸ และบัดนี้ท่านคิดว่าจะต่อต้านราชอาณาจักรของพระเยโฮวาห์ซึ่งอยู่ในมือของลูกหลานของดาวิด เพราะท่านทั้งหลายเป็นคนหมู่มากและมีลูกวัวทองคำซึ่งเยโรโบอัมสร้างไว้ให้ท่านเป็นพระ⁹ ท่านทั้งหลายมิได้ขับไล่ปุโรหิตของพระเยโฮวาห์ ลูกหลานของอาโรน และคนเลวีออกไป และตั้งปุโรหิตสำหรับตนเองอย่างชนชาติทั้งหลาย หรือ ผู้ใดที่นำ วัว หนุม และแกะ ผู้เจ็ดตัวมาชำระตัวให้บริสุทธิ์ไว้ จะได้เป็นปุโรหิตของสิ่งที่ไม่ใช่พระ¹⁰ แต่สำหรับเราทั้งหลาย พระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้าของเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายมิได้ทอดทิ้งพระองค์ เรามิได้ขับไล่ปุโรหิตผู้ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ เป็นลูกหลานของอาโรน ทั้งมีคนเลวีทำงานหน้าที่ของเขาทั้งหลาย¹¹ เขาถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ทุก เช้า ทุก เย็น ทั้งเครื่องหอม ตั้งขนมปังหน้าพระพักตร์บนโต๊ะบริสุทธิ์ และดูแลคันประทีป ทองคำ พร้อม ทั้ง ตะเกียง เพื่อให้ประทีป ลูก อยู่ทุก เย็น เพราะเราได้รักษาพระบัญชา คำสั่งของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเรา แต่ท่านได้ทอดทิ้งพระองค์เสีย¹² และดูเถิด พระเจ้าทรงอยู่กับเรา ทรงเป็นผู้บังคับบัญชาของเรา และปุโรหิตของพระองค์พร้อมกับ แตรศึกพร้อมที่จะเป่าเรียกทำสงครามต่อสู้กับท่าน โอ ข้าแต่ประชาชนอิสราเอล ขออย่าต่อสู้กับพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่าน เพราะท่านจะชนะไม่ได้”¹³ เยโรโบอัมได้สั่งสมผู้คนไว้เพื่อจะอ้อมมาหาเขาจากเบื้องหลัง ดังนั้นกองทหารของท่านจึงอยู่ข้างหน้ายูดาห์ และกองข่มก็อยู่ข้างหลังเขา¹⁴ และเมื่อยูดาห์มองดูข้างหลัง ดูเถิด การศึกก็อยู่ข้างหน้าและข้างหลัง

เขา และเขาทั้งหลายก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และบรรดาปุโรหิตก็เป่าแตร ¹⁵ แล้ว คน ของ ยูดาห์ก็ตะเบ็งเสียงร้องทำนองศึกและเมื่อคนยูดาห์ตะโกน อยู่มาพระเจ้าทรงให้เยโรโบอัมและอิสราเอลทั้งปวงพ่ายแพ้ไปต่ออาบียาห์และยูดาห์ ¹⁶ คนอิสราเอลได้หันต่อหน้ายูดาห์ และพระเจ้าทรงมอบเขาไว้ในมือของเขาทั้งหลาย ¹⁷ อาบียาห์และประชาชนของพระองค์ก็ฆ่าเขาเสียมากมาย คนอิสราเอลที่คัดเลือกแล้ว จึงล้มตายห้าแสนคน ¹⁸ นี่แหละ คนอิสราเอล ก็ถูกปราบปรามในครั้งนั้น และคนยูดาห์ก็ชนะ เพราะเขาฟังพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ¹⁹ และอาบียาห์ได้ติดตามเยโรโบอัม และยึดเอาหัวเมืองจากพระองค์คือเมืองเบธเอลกับชนบทของเมืองนั้น และเยซานาห์กับชนบทของเมืองนั้น และเอโฟรนกับชนบทของเมืองนั้น

การสิ้นพระชนม์ของเยโรโบอัม (1 พกษ 14:19-20)

²⁰ เยโรโบอัมมิได้พ้นอำนาจของพระองค์ในรัชสมัยของอาบียาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงประหารพระองค์ พระองค์ก็สิ้นพระชนม์

ครอบครัวของอาบียาห์

²¹ แต่อาบียาห์ก็มีอำนาจยิ่งขึ้น และมีมหีสถิตบั้งค์ให้กำเนิดโอรสยี่สิบสององค์ และธิดาสิบหกองค์ ²² ราชกิจนอกนั้นของอาบียาห์วิธีการและพระตำรัสของพระองค์ได้บันทึกไว้ในหนังสือของผู้พยากรณ์ฮิดโด

14

การสิ้นพระชนม์ของอาบียาห์ อาสาขึ้นครองแทน (1 พกษ 15:7-10)

¹ อาบียาห์จึงล่วงหลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด และอาสาโอรสของ

พระองค์ได้ขึ้นครองแทนพระองค์ ในรัชกาลของอาสาแผ่นดิน ได้สงบ อยู่สิบปี ² และ อาสา ทรง กระทำ สิ่ง ที่ดีและชอบ ในสาย พระเนตรพระ เยโฮวาห์ พระเจ้า ของพระองค์ ³ พระองค์ทรงกำจัดแทนบูชาพระต่างดาวและปูชนียสถานสูง ทั้ง หลาย และ พัง เสา ศักดิ์สิทธิ์ลง และได้โค่น เสา รูปเคารพ เสีย ⁴ และ ทรง บัญชา ให้ยูดาห์ แสวง หา พระ เยโฮวาห์ พระเจ้า แห่งบรรพบุรุษของตน และให้รักษาพระราชบัญญัติและพระบัญญัติ ⁵ พระองค์ทรงกำจัด ปูชนียสถานสูง และ แทน เครื่อง หอม ออก เสีย จาก หัว เมือง ทั้ง สิ้น ของยูดาห์ด้วย และราชอาณาจักรก็ได้สงบอยู่ภายใต้พระองค์ ⁶ พระองค์ทรง สร้าง หัว เมือง ที่มีป้อม ใน ยู ดาห์ เพ ราะ แผ่นดินก็สงบ พระองค์มิได้ทำสงครามในปีเหล่านั้น เพราะ พระ เยโฮวาห์ ทรง ประทาน การ หยุด พัก สงบ แก่พระองค์ ⁷ และพระองค์ตรัส กับ ยูดาห์ว่า “ให้เราทั้งหลายสร้างหัวเมืองเหล่านี้ ล้อม ด้วย กำแพง หอคอย ประตูเมือง และ ดาน แผ่นดินยังเป็นของเรา เพราะเราได้ แสวงหา พระ เยโฮวาห์ พระเจ้า ของเรา เราได้ แสวงหา พระองค์ และพระองค์ได้ทรงประทานการหยุดพักสงบทุกด้าน” เขาทั้งหลาย จึง สร้าง และ จำเริญขึ้น ⁸ และอาสา ทรง มี กองทัพสรรพด้วยโล่ใหญ่และหอกจากยูดาห์สามแสนคน และจากเบนยามินซึ่งถือโล่และโค้งธนูสองแสนแปดหมื่นคน ทั้งสิ้นเป็นทแกล้วทหาร

การชนะยิ่งใหญ่ของอาสาเหนือเศ-ราห์ (2 พศด 16:8)

⁹ เศ-ราห์ชาว เอธิโอเปีย ได้ออก มา ต่อสู้ กับ เขา ทั้ง หลาย ด้วยกองทัพหนึ่งล้านคน และรถรบสามร้อยคันมาถึงเมืองมาเรซาห์ ¹⁰ และอาสาทรงยกออกไปปะทะกับเขา และเขาทั้งหลาย ก็ ตั้ง แนวรบ ใน หุบ เขา เศฟาธาห์ที่มา เร ซาห์

¹¹ และอาสาร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ไม่มีผู้ใด ช่วยได้ อย่างพระองค์ ในการสู้รบกัน ระหว่าง ผู้ที่มีกำลังกับ ผู้ที่ไม่มีกำลัง โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอทรงช่วยพวกข้าพระองค์ เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายพึ่งพระองค์ ข้าพระองค์ทั้งหลาย มาต่อสู้กับชนหมู่นี้ในพระนามของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย ขออย่าให้มนุษย์ชนะพระองค์”

¹² พระเยโฮวาห์จึงทรงให้ชาวเอธิโอเปียพ่ายแพ้ต่ออาสา และต่อยูดาห์ และชาวเอธิโอเปียก็หนีไป ¹³ อาสาและพลที่อยู่กับพระองค์ก็ไล่ตามเขาไป ถึง เมือง เก-ราร์ และชาวเอธิโอเปียล้มตาย มาก จน ไม่ เหลือ สัก ชีวิต เดียว เพราะเขาได้ แดกพ่าย ต่อ พระพิภคตร์พระเยโฮวาห์ และกองทัพของพระองค์ คนยูดาห์ได้เก็บของที่ริบได้มากมายนักหนา ¹⁴ และเขาก็โจมตีบรรดาหัวเมืองรอบ เมือง เก-ราร์ เพราะ ว่าความกลัวพระเยโฮวาห์นั้นมาครอบงำทั้งหลาย เขาได้ปล้นหัวเมืองทั้งสิ้น เพราะมีของที่ริบได้ในนั้นมาก ¹⁵ และเขาได้โจมตีเต็นท์ของผู้ที่มีวัว และเอาแกะไปมากมายและอูฐด้วย แล้วเขาก็กลับไปยังเยรูซาเล็ม

15

ผู้พยากรณ์อาซาริยาห์เตือนอาสา

¹ พระ วิญญาน ของ พระเจ้า เสด็จ มาส ถิตกับ อา ซา ริยาห์บุตรชาย โอ เดด ² และ ท่าน ออก ไป เฝ้า อาสา ทูล พระองค์ว่า “ข้าแต่อาสา และยูดาห์กับเบนยามินทั้งปวง ขอจงพึ่งข้าพเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับท่านทั้งหลาย ต่อ เมื่อ ท่าน ทั้ง หลาย อยู่ กับ พระองค์ ถ้า ท่าน ทั้ง หลาย แสวงหาพระองค์ ท่านก็จะพบพระองค์ แต่ถ้าท่านทั้งหลาย

ทอดทิ้ง พระองค์ พระองค์จะ ทรง ทอด ทิ้ง ท่าน ทั้ง หลาย³ อิสราเอลอยู่ปราศจากพระเจ้าเที่ยงแท้เป็นเวลานาน และไม่มีปุโรหิตผู้สั่งสอน และไม่มีพระราชบัญญัติ⁴ แต่เมื่อถึงคราวเขาทุกข์ยากลำบาก เขาหันมาหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลและแสวงหาพระองค์ เขาทั้งหลายก็พบพระองค์⁵ ในสมัยนั้นไม่มีสันติภาพแก่ผู้ที้ออกไปหรือผู้ที่เข้ามา เพราะมีการวุ่นวายอยู่มากมายรอบกวนชาวเมืองทั้งหลายนั้น⁶ เขาแตกแยกกันเป็นพวกๆ ประชาชาติต่อประชาชาติ และเมืองต่อเมือง เพราะพระเจ้าทรงรอบกวนเขาด้วยความทุกข์ยากทุกอย่าง⁷ แต่ท่านทั้งหลายจงกล้าหาญ อย่าให้มีมือของท่านอ่อนลง เพราะว่ากิจการของท่านจะได้รับบำเหน็จ”

อาณาจักรปฏิรูปและการฟื้นฟูใหม่มาสู่ประเทศ

⁸ เมื่ออาสาทรงสดับถ้อยคำเหล่านี้ คือคำพยากรณ์ของโอเดด ผู้พยากรณ์ พระองค์ก็ทรง มี พระทัย กล้า ขึ้น ทรงกำจัด สิ่ง ที่ น่า สะอิดสะเอียน จาก แผ่น ดิน ยูดาห์ และ เบนยามิน ล้วน และจาก หัว เมือง ซึ่ง พระองค์ ยึด มา ได้ จาก ถิ่นเทือกเขาเอฟราอิม และพระองค์ทรงซ่อมแซม แทนบูชาของพระเยโฮวาห์ ซึ่งอยู่หน้า मुख พระนิเวศของพระเยโฮวาห์⁹ และพระองค์ทรงรวบรวมยูดาห์และเบนยามินทั้งปวง และคนเหล่านั้นจากเอฟราอิม มนัสเสห์ และจากสิเมโอน ผู้อาศัยอยู่กับเขาทั้งหลาย เพราะคนเป็นจำนวนมากได้หลบหนีมาหาพระองค์จากอิสราเอล เมื่อเขาเห็นว่าพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์สถิตกับพระองค์¹⁰ เขาทั้งหลายชุมนุมกันที่เยรูซาเล็ม ในเดือนที่สามของปีที่สิบห้าในรัชกาลของอาสา¹¹ เขาทั้งหลายถวายสัตวบูชาแด่พระเยโฮวาห์ ในวันนั้น จากข้าว ของ ที่ เขา ได้ ริม มา มีวัวผู้เจ็ดร้อยตัวและแกะเจ็ดพันตัว¹² และเขาก็เข้าทำพันธ

สัญญาที่จะแสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาด้วยสุดจิตสุดใจของเขา ¹³ และว่าผู้ใดที่ไม่แสวงหาพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ควรจะมีโทษถึงตาย ไม่ว่าเล็กหรือใหญ่ ชายหรือหญิง ¹⁴ เขาทั้งหลายได้กระทำสัตย์ปฏิญาณต่อพระเยโฮวาห์ด้วยเสียงอันดัง และด้วยเสียงโห่ร้อง และด้วยเสียง แตร และ แตรทอง เหลือง ขนาด เล็ก ¹⁵ และ ยูดาห์ ทั้ง ปวง ก็ เปรม ปริติ เพราะ สัตย์ปฏิญาณนั้น เพราะเขาทั้งหลายได้ปฏิญาณด้วยสุดใจของเขา และได้ แสวงหา พระองค์ ด้วย สิ้น ความ ปรารถนา ของ เขา และเขาทั้งหลายก็พบพระองค์ และพระเยโฮวาห์ทรงประทานให้เขาหยุดพักสงบรอบ ด้าน ¹⁶ แม้ว่า มาอา คาคห์ พระมารดาของกษัตริย์อาสา พระองค์ก็ทรง ถอด เสีย จาก เป็น พระราช ชนนี้ เพราะ พระนาง ได้ กระทำ รูป เคารพ อัน นำ เกลียด น่า ชัง ใน เสารูป เคารพ อาสา ทรง โคน รูป เคารพ ของ พระนาง ลง และ บด และ เผา เสีย ที่ ลำ ธาร ชิด โรน ¹⁷ แต่ยังมีได้กำจัด ปุชนีย์สถาน สูง ออก เสีย จาก อิสราเอล อย่างไม่รู้ ก็ ดีพระทัย ของ อาสา ก็บริสุทธิ์ตลอด รัช สมัย ของ พระองค์ ¹⁸ และ พระองค์ ทรง นำ ของ อุทิศ ถวาย ของ ราช บิดาของพระองค์และข้าวของที่พระองค์เองทรงอุทิศถวาย มีเงิน และ ทองคำ และ เครื่อง ใช้ เข้า ไป ใน พระนิเวศ ของ พระเจ้า ¹⁹ และไม่มีสงครามอีกจนปีที่สามสิบห้าในรัชกาลของอาสา

16

สงครามระหว่างอาสากับบาอาซา (1 พกษ 15:16-22)

¹ ในปีที่สามสิบ หก แห่ง รัชกาล อาสา บา อา ซา กษัตริย์แห่งอิสราเอล ขึ้น มา ต่อสู้ กับ ยูดาห์ และได้ สร้าง เมืองรามัท เพื่อว่าพระองค์จะมีทรงให้คนหนึ่งคนใดออก

ไปหรือเข้ามาหาอาสาสมัครยิวของยูดาห์² แล้วอาสาทรงเอาเงิน และทองคำ จาก คลังของ พระนิเวศของ พระเยโฮวาทห์ และราชสำนัก และส่ง ไป ให้ เบน ฮา ตัด กษัตริย์แห่งซีเรีย ผู้ประทับ ใน เมืองดามัสกัสว่า³ “ขอให้มิสัญญาไมตรีระหว่างข้าพเจ้าและท่านดังที่มีอยู่กับพระชนกของข้าพเจ้า และพระชนกของท่าน ดูเถิด ข้าพเจ้าได้ส่งเงินและทองคำมายังท่าน ขอเสด็จไปทำลายสัญญาไมตรีของท่านซึ่งมีกับบาอาซา กษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อเขาจะถอยทัพไปจากข้าพเจ้า”⁴ และ เบน ฮา ตัด ทรง เชื่อ ฟัง กษัตริย์อาสา และส่ง ผู้บังคับบัญชากองทัพของพระองค์ ไป ต่อสู้กับ หัวเมืองของอิสราเอล และเขาทั้งหลายโจมตีเมืองอียอน ดาน เอเบลมามิมี และหัวเมืองคลังหลวงทั้งสิ้นของนัฟทาลี⁵ และต่อมาเมื่อบาอาซาทรงได้ยินเรื่องนั้น พระองค์ทรงหยุดสร้างเมืองรามัทห์ และให้พระราชกิจของพระองค์หยุดยั้ง⁶ แล้ววกษัตริย์อาสาทรงนำยูดาห์ทั้งสิ้น และเขาทั้งหลายชนหินของเมืองรามัทห์และเครื่องไม้ของเมืองนั้น ซึ่งบาอาซาใช้สร้างอยู่นั้น และเอามาสร้างเมืองเกบาและเมืองมิสปาห์

พระเจ้าทรงติเตียนอาสาเรื่องการประนีประนอม

⁷ ครั้ง นั้น ฮานา นีผู้ทำนาย ได้ มา เผ่าอาสาสมัครยิวของยูดาห์ และ ทูล พระองค์ว่า “เพราะ ท่าน ฟัง กษัตริย์ของซีเรีย และมีได้ฟัง พระเยโฮวาทห์ พระเจ้า ของ ท่าน เพราะ ฉะนั้น กองทัพ ของ กษัตริย์ซีเรีย จึง ได้ หลุด พันมือ ท่าน ไป⁸ คนเอธิโอเปียและชาวลิบนีไม่เป็นกองทัพมหึมา มีรถรบและพลม้ามากเหลือหลายหรือ แต่เพราะท่าน ฟัง พระเยโฮวาทห์ พระองค์ทรง มอบ เขา ทั้ง หลาย ไว้ ใน มือ ของ ท่าน⁹ เพราะว่าพระเนตรของพระเยโฮวาทห์ไปมาอยู่เหนือแผ่นดินโลกทั้งสิ้น เพื่อสำแดง ฤทธานุภาพของพระองค์โดย

เห็น แก่ผู้เหล่านั้นที่มีใจ จจริง ต่อ พระองค์ ใน เรื่อง นี้ ท่าน ได้
กระทำการอย่างโง่เขลา เพราะตั้งแต่นี้ไปท่านจะมีการศึก
สงคราม”¹⁰ และอาสาทงกริ้วต่อผู้ทำนายนั้น และจับเขา
จำไว้ในคุก เพราะพระองค์ทรงเกรี้ยวกราดแก่เขาในเรื่องนี้
และอาสาทรงข่มเหงประชาชนบางคนในเวลาเดียวกันนั้น
ด้วย¹¹ และดูเถิด พระราชกิจของอาสา ตั้งแต่นั้นจนสุดท้าย
ได้บันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล

การสิ้นพระชนม์ของอาสา (1 พกษ 15:23-24)

¹² ในปีที่สามสิบเก้าแห่งรัชกาลของพระองค์ อาสาทรง
เป็นโรคที่พระบาทของพระองค์ และโรคของพระองค์ก็ร้าย
แรง แม้เป็น โรค อยู่พระองค์ก็มีได้ทรง แสง หา พระ เย โห
วาที้ แต่ได้แสวงหา ความ ช่วย เหลือ จาก แพทย์ ¹³ และ
อาสา ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์
สิ้นพระชนม์ในปีที่ สี่สิบ เอ็ด แห่ง รัชกาล ของ พระองค์
¹⁴ เขา ทั้ง หลาย ฝัง พระ ศพ ไว้ ใน อุโมงค์ ของ พระองค์ ซึ่ง
พระองค์ได้สกัดออกเพื่อพระองค์ในนครดาวิด เขาวางพระ
ศพ ของ พระองค์ไว้บน แท่น ซึ่งมี เครื่อง หอม ต่างๆ เต็ม ไป
หมด ซึ่งช่างปรุเครื่องหอมได้ปรุไว้ และเขาทั้งหลายก็ก่อ
เพลิงใหญ่โตถวายพระเกียรติพระองค์

17

เยโฮซาฟัทครอบครองแทนอาสา (1 พกษ 15:24)

¹ เยโฮซาฟัทโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์
และทรง เสริม กำลัง พล ต่อสู้อิสราเอล ² พระองค์ทรง วาง
กำลัง พล ไว้ ใน หัว เมือง ที่มีป้อม ทั้ง ปวง ของ ยู ดาห์ และ
ทรง ตั้ง ทหาร ประจำ ป้อม ใน แผ่น ดิน ยู ดาห์ และ ใน หัว
เมือง เอ ฟ รา อิม ซึ่ง อาสา ราช บิดา ของ พระองค์ได้ยึด ไว้

³ พระเยโฮวาห์ทรงสถิตกับเยโฮซาฟัท เพราะพระองค์ทรงดำเนินในทาง เบื้อง ต้นๆ ของ ดาวิด ราชบิดา ของ พระองค์ พระองค์มิได้ทรง แสวงหา พระบาอัล ⁴ แต่ได้แสวงหา พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ พระ ราช บิดา ของ พระองค์ และดำเนิน ใน พระ บัญญัติของ พระองค์ มิได้ทรง ดำเนิน ตาม การกระทำของอิสราเอล ⁵ เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงสถาปนา ราช อาณาจักร ไว้ ใน พระหัตถ์ ของ พระองค์ และสิ้น ทั้ง ยูดาห์ก็นำ เครื่อง บรรณาการ มา ถวาย เยโฮซาฟัท พระองค์จึงมีทรัพย์มั่งคั่งอย่างยิ่งและมีเกียรติมาก

การฟื้นฟูกันใหม่ในสมัยเยโฮซาฟัท

⁶ พระทัยของพระองค์เข้มแข็งขึ้นในพระมรรคาของพระเยโฮวาห์ พระองค์จึงทรงกำจัดบูชาสถานสูงและบรรดาเสารูป เคารพเสียจากยูดาห์ ⁷ ในปีที่สาม แห่ง รัชกาลของพระองค์ พระองค์ทรงใช้เจ้านายของพระองค์คือ เบนฮาอิล โอบาดีห์ เศคาริยาห์ เนอันเอล และมีคยาห์ไปสั่งสอนในหัวเมืองของยูดาห์ ⁸ และคนเลวีไปกับเขาด้วยคือ เซไมอาห์ เนธานีอาห์ เศบาดียาห์ อาสาเฮล เซมิราโมท เยโฮนาธัน อาโดเนียห์ โทบิยาห์ และโทบาโดเนียห์ คนเลวี และพร้อมกับคนเหล่านี้มี เอลิซามา และเยโฮรัม ผู้เป็นบุตรโธท ⁹ และเขาทั้งหลายได้สั่งสอนในยูดาห์ มีหนังสือพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ไปกับเขาด้วย เขาเที่ยวไปทั่วหัวเมืองทั้งสิ้นแห่งยูดาห์ และได้สั่งสอนประชาชน

พระเจ้าทรงเสริมกำลังให้เยโฮซาฟัท

¹⁰ ความหวาดกลัวอันมาจากพระเยโฮวาห์ตกอยู่เหนือบรรดา ราช อาณาจักร แห่ง แผ่น ดิน ต่างๆ ที่อยู่รอบ ยูดาห์ และเขาทั้งหลายมิได้ทำสงครามกับเยโฮซาฟัท ¹¹ คนฟีลิสเตียบางพวกได้นำของกำนัลมาถวายเยโฮซาฟัท และนำเงินมาเป็นบรรณาการ และพวกเขากระเบียได้นำฝูงแพะแกะ

คือแกะผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อยตัว และแพะผู้เจ็ดพันเจ็ดร้อยตัว มาถวายพระองค์¹² และเยโฮชาฟัททรงเจริญใหญ่ยิ่งขึ้น เป็นลำดับ พระองค์ทรงสร้างป้อมและหัวเมืองคลังหลวงไว้ในยูดาห์¹³ และพระองค์ทรงมีพระราชกิจมากมายในหัวเมืองของยูดาห์ พระองค์ทรงมีทหารเป็นทแกล้วทหารในกรุงเยรูซาเล็ม¹⁴ ต่อไปนี้เป็นจำนวนตามเรือนบรรพบุรุษของเขา คือ ของยูดาห์ ผู้บังคับบัญชากองพันมี อัดนาห์ผู้บังคับบัญชา พร้อมกับทแกล้วทหารสามแสนคน¹⁵ ถัดเขาไปคือ เยโฮฮานัน ผู้บังคับบัญชาพร้อมกับสองแสนแปดหมื่นคน¹⁶ และถัดเขาไปคือ อามัสยาห์ บุตรชายศิครี เป็นคนอาสาสมัคร เพื่อการปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พร้อมกับทแกล้วทหารสองแสนคน¹⁷ ของเบนยามินคือ เอลียาดา ทแกล้วทหารพร้อมกับคนสองแสนสรรพด้วยธนูและโล่¹⁸ และถัดเขาไปคือ เยโฮซาบาด พร้อมกับคนติดอาวุธหนึ่งแสนแปดหมื่นคน¹⁹ เหล่านี้เป็นข้าราชการของกษัตริย์ นอกเหนือจากผู้ที่กษัตริย์ทรงวางไว้ในหัวเมืองที่มีป้อมทั่วตลอดแผ่นดินยูดาห์

18

เยโฮชาฟัททรงเป็นพันธมิตรกับอาหับ (1 พงษ 22:2)

¹ ฝ่ายเยโฮชาฟัททรงมีทรัพย์มั่งคั่ง และเกียรติใหญ่ยิ่ง และพระองค์ทรงกระทำให้เป็นทองแผ่นเดียวกันกับอาหับ² ครั้นล่วงมาหลายปีพระองค์เสด็จลงไปเฝ้าอาหับในสะมาเรีย และอาหับทรงฆ่าแกะและวัวมากมายสำหรับพระองค์ และสำหรับพลที่มากับพระองค์ และทรงชักชวนพระองค์ให้ขึ้นไปต่อสู้กับราโมทกิเลอาด³ อาหับกษัตริย์แห่งอิสราเอลต่อสู้กับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “ท่านจะไปกับข้าพเจ้ายังราโมทกิเลอาดหรือ”

พระองค์ทูลตอบพระองค์ว่า “ข้าพเจ้า ก็ เป็น อย่าง ที่ ท่าน เป็น ประชาชนของข้าพเจ้าก็เป็นดังประชาชนของท่าน เรา จะอยู่ กับท่าน ใน การ สงคราม” ⁴ และ เยโฮชาฟัท ตรัส กับ กษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ขอสอบถามดูพระดำรัสของพระ เยโฮวาห์วันนี้เสียก่อน” ⁵ แล้วกษัตริย์แห่งอิสราเอลก็เรียก ประชุม พวก ผู้พยากรณ์ประมาณ สี่ร้อย คน ตรัส กับ เขา ว่า “ควรที่ เราจะ ไป ตีราโมทกิเลอาด หรือ หรือเราไม่ควรไป” และเขาทั้งหลายทูลตอบว่า “ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเถิด เพราะ พระเจ้าจะทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์” ⁶ แต่เยโฮชาฟัททูลว่า “ที่นี่ไม่มีผู้พยากรณ์ของพระเยโฮวาห์อีกสัก คน หนึ่ง หรือ ซึ่ง เราจะ สอบถาม ได้” ⁷ และกษัตริย์แห่งอิสราเอล ทูล เยโฮชาฟัทว่า “ยังมีชาย อีก คน หนึ่ง ซึ่ง เราจะ ให้ ทูลถาม พระเยโฮวาห์ได้ แต่ข้าพเจ้า ชัง เขา เพราะเขา พยากรณ์แต่ความ ร้าย เสมอ ไม่เคยพยากรณ์ความ ดี เกี่ยว กับ ข้าพเจ้า เลย คน นั้น คือมี คา ยาห์บุตร อิมลาค” และ เยโฮชาฟัท ทูล ว่า “ขอ กษัตริย์อย่า ตรัสตั้ง นั้น เลย” ⁸ แล้ว กษัตริย์แห่งอิสราเอล จึง เรียก มหาเดเล็ก คน หนึ่ง เข้า มา และ ตรัสสั่ง ว่า “ไป พา มี คา ยาห์บุตร อิมลาค มา เร็วๆ” ⁹ ฝ่ายกษัตริย์แห่งอิสราเอล และเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์ ต่างประทับบนพระที่นั่ง ทรงฉลองพระองค์ ณ ที่ว่าง ตรงทาง เข้า ประตู เมือง สะมาเรีย และผู้พยากรณ์ทั้งปวง ก็พยากรณ์ถวายเป็นอยู่ ¹⁰ และเศเดเคียห์บุตรชายเคนาอะนาค จึงเอาเหล็กทำเป็นเขา และพูดว่า “พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง นี้ว่า ‘ด้วยสิ่งเหล่านี้ เจ้าจะผลัดคนซีเรียไปจนเขาทั้งหลาย ถูกทำลาย’ ” ¹¹ และบรรดาผู้พยากรณ์ก็พยากรณ์อย่างนั้น ทูลว่า “ขอเสด็จขึ้นไปราโมทกิเลอาดเถิด และจะมีชัยชนะ เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงมอบเมืองนั้นไว้ในพระหัตถ์ขอ

งษัตริย์”

ผู้พยากรณ์มีคายาห์พยากรณ์ถึง การ สิ้นพระชนม์ ของ อาหับ (1 พกษ 22:13-28)

¹² และผู้สื่อสารผู้ไปตามมีคายาห์ได้บอกท่านว่า “ดูเถิด ถ้อยคำ ของ บรรดา ผู้พยากรณ์ก็พูด สิ่ง ที่ดีแก่กษัตริย์ดูจ ปรากฏ เดียวกัน ขอให้ถ้อยคำ ของ ท่าน เหมือน อย่าง ถ้อยคำ ของ คน หนึ่ง ใน พวก นั้น และพูด แต่สิ่ง ที่ดี ” ¹³ แต่มีคายาห์ ตอบ ว่า “พระ เย โห วาห์ ทรง พระชนม์อยู่แน่ฉันใด พระเจ้า ของ ข้าพเจ้า ตรัสว่า อย่างไร ข้าพเจ้า จะ พูดอย่าง นั้น” ¹⁴ และ เมื่อ ท่าน มา ฝ้า กษัตริย์ กษัตริย์ตรัส ถาม ท่าน ว่า “มีคายาห์ ควร ที่ เรา จะ ไป ตี รา โม ทกิ เลอาด หรือ หรือ เรา ไม่ ควร ไป” และ ท่าน ทูล ตอบ พระองค์ว่า “ขอ เชิญ เสด็จ ขึ้น ไป และ จะ มีชัยชนะ เขา ทั้ง หลาย จะ ถูก มอบ ไว้ ใน พระหัตถ์ ของ พระองค์” ¹⁵ แต่กษัตริย์ตรัส กับท่านว่า “เรา ได้ให้เจ้า ปฏิญาณ ก็ ครั้ง แล้วว่า เจ้า จะ พูดกับ เรา แต่ ความ จริง ใน พระนาม ของ พระ เย โห วาห์” ¹⁶ และท่านทูลว่า “ข้าพระองค์ได้เห็น คนอิสราเอลทั้งปวง กระจัดกระจายอยู่บนภูเขา อย่างแคะที่ไม่มีผู้เลี้ยง และพระ เยโฮวาห์ตรัสว่า ‘คนเหล่านี้ไม่มีนายให้เขาต่างกลับยังเรือน ของ ตน โดย สันติภาพ เกิด’ ” ¹⁷ กษัตริย์แห่งอิสราเอล จึง ทูล เยโฮชาฟัทว่า “ข้าพเจ้า มิได้บอกท่าน แล้ว หรือว่า เขา จะไม่พยากรณ์สิ่งดีเกี่ยวกับข้าพเจ้าเลย แต่สิ่งชั่วร้ายต่าง หาก” ¹⁸ และมีคายาห์ทูลว่า “ฉะนั้นขอสดับพระวณะของ พระเยโฮวาห์ ข้าพระองค์ได้เห็นพระเยโฮวาห์ประทับบน พระที่นั่งของพระองค์ และบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ยืน ข้างๆพระองค์ข้างขวาพระหัตถ์และข้างซ้าย ¹⁹ และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ‘ผู้ใดจะเกลี้ยกล่อมอาหับ กษัตริย์แห่งอิสรา

เอล เพื่อเขาจะขึ้นไป และล้มลงที่ราโมทกิเลอาด' บ้างก็
 ทูลอย่างนี้ บ้างก็ทูลอย่างนั้น ²⁰ แล้วมีวิญญาณดวงหนึ่งมา
 ข้างหน้าเฝ้าต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ทูลว่า 'ข้าพระองค์
 จะเกลี้ยกล่อมเขาเอง' และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า
 'จะทำอย่างไร' ²¹ และเขาทูลว่า 'ข้าพระองค์จะออกไป
 และจะเป็นวิญญาณมุสาอยู่ในปากของผู้พยากรณ์ของเขา
 ทุกคน' และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า 'เจ้าไปเกลี้ยกล่อมเขา
 ได้ และเจ้าจะทำได้สำเร็จ จงไปทำเช่นนั้นเถิด' ²² เพราะ
 ฉะนั้นบัดนี้ ดูเถิด พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณมุสาใน
 ปากของเหล่าผู้พยากรณ์ของพระองค์ พระเยโฮวาห์ทรง
 ลั่นพระวาจาเป็นความร้ายเกี่ยวกับพระองค์" ²³ แล้วเศเด
 คียาห์บุตรชายเคนาอะนาห์ได้เข้ามาใกล้และตบแกำมีค
 ยาห์พูดว่า "พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ไปจากข้าพูดกับ
 เจ้าได้อย่างไร" ²⁴ และมีคยาห์ตอบว่า "ดูเถิด เจ้าจะเห็น
 ในวันนี้ เมื่อเจ้าเข้าไปในห้องชั้นในเพื่อจะชอนตัวเจ้า"
²⁵ และกษัตริย์แห่งอิสราเอลตรัสว่า "จงจับมีคยาห์ พาเขา
 กลับไปมอบให้อาโมนผู้ว่าราชการเมือง และแกโยอาชรา
 ชโฮรส ²⁶ และว่า 'กษัตริย์ตรัสตั้งนี้ว่า เขาคนนี้จำคุกเสีย
 ให้อาหารแห่งความทุกข์กับน้ำแห่งความทุกข์ จนกว่าเราจะ
 กลับมาโดยสันติภาพ'" ²⁷ และมีคยาห์ทูลว่า "ถ้าพระองค์
 เสด็จกลับมาโดยสันติภาพ พระเยโฮวาห์ก็มีได้ตรัสโดยข้า
 พระองค์" และท่านกล่าวว่า "บรรดาชนชาติทั้งหลายเอ๋ย
 ของจงฟังเถิด"

การสงครามที่ราโมทกิเลอาด อาหับถูกฆ่า (1 พกษ 22:29-
 40)

²⁸ กษัตริย์แห่งอิสราเอลกับเยโฮชาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์
 จึงเสด็จขึ้นไปยังราโมทกิเลอาด ²⁹ และกษัตริย์แห่งอิสรา

เอลดรัสกับเยโฮซาฟัทว่า “ข้าพเจ้าจะปลอมตัวเข้าทำศึก แต่ท่านจงสวม เครื่อง ทรง ของ ท่าน” และกษัตริย์แห่งอิสราเอล ก็ ทรง ปลอม พระองค์ แล้ว ทั้ง สอง พระ องค์ เข้า ทำ สงคราม ³⁰ ฝ่ายกษัตริย์ประเทศซีเรียทรงบัญชาบรรดาผู้บัญชาการรถรบของพระองค์ว่า “อย่ารบกับทหารน้อยหรือใหญ่ แต่มุ่งเฉพาะกษัตริย์แห่งอิสราเอล” ³¹ และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบแลเห็นเยโฮซาฟัท เขาทั้งหลายก็ว่า “เป็นกษัตริย์อิสราเอลแล้ว” เขาจึงหันเข้าไปจะสู้รบกับพระองค์ และเยโฮซาฟัททรงร้องขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงช่วยพระองค์ พระเจ้าทรงให้เขาทั้งหลายออกไปเสียจากพระองค์ ³² และอยู่มาเมื่อผู้บัญชาการรถรบเห็นว่าไม่ใช่กษัตริย์อิสราเอล ก็หันรถกลับจากไล่ตามพระองค์ ³³ แต่มีชายคนหนึ่ง โกง ธนู ยิง เดา ไป ถูกกษัตริย์แห่งอิสราเอลเข้าระหว่างเกล็ดเกราะและแผ่นบังพระอูระ พระองค์จึงรับสั่งคนขับรถรบว่า “หันกลับเถอะ เราออกจากกรรบ เพราะเราบาดเจ็บแล้ว” ³⁴ วันนั้นการรบก็ดุเดือดขึ้น และกษัตริย์อิสราเอลก็พยุ่งพระองค์เองขึ้นไปในรถรบของพระองค์ หันพระพักตร์เข้าสู่ชนซีเรียจนถึงเวลาเย็น แล้วประมาณเวลาดวงอาทิตย์ตกพระองค์ก็สิ้นพระชนม์

19

ผู้พยากรณ์เยชูติเตียนเยโฮซาฟัท

¹ เยโฮซาฟัทกษัตริย์แห่งยูดาห์เสด็จกลับไปโดยสวัสดิภาพถึงพระราชวังของพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม ² แต่เยชูบุตรชายฮานานีผู้ทำนายได้ออกไปเฝ้าพระองค์ ทูลกษัตริย์เยโฮซาฟัทว่า “ควรที่พระองค์จะช่วยคนอธรรม และรักผู้ที่เกลียดชังพระเยโฮวาห์หรือ เพราะ

เรื่องนี้ พระพิโรธ ของ พระ เยโฮวาห์ ได้ออก มา ถึง พระองค์ 3 อย่าง ไรก็ดี พระองค์ ทรงพบ ความดี ใน พระองค์ บ้าง เพราะ พระองค์ ได้ ทำลาย บรรดา เสารูป เคารพ เสี่ยง จาก แผ่น ดิน และได้ มุ่ง พระทัย แสวงหา พระเจ้า”

เยโฮซาฟัท ทรง ตั้ง ผู้วินิจฉัย และ คน เลวี ใน แผ่น ดิน

4 เยโฮซาฟัท ประทับ ที่ เยรูซาเล็ม และ พระองค์ ทรง ออก ไป ท้า มกลาง ประชาชน อีก ตั้งแต่ เบเออร์เซบา ถึง ถิ่น เทือก เขา เอฟราอิม และ นำ เขา ทั้ง หลาย กลับ มา ยัง พระเยโฮวาห์ พระเจ้า แห่ง บรรพบุรุษ ของ เขา 5 พระองค์ ทรง ตั้ง ผู้วินิจฉัย ใน แผ่น ดิน นั้น ใน หัว เมือง ที่มี ป้อม ทั้ง สิ้น ของ ยูดาห์ ทีละ หัว เมือง 6 และ ตรัส กับ ผู้วินิจฉัย เหล่า นั้น ว่า “จง พิจารณา สิ่ง ที่ ท่าน ทั้ง หลาย จะ กระทำ เพราะ ท่าน มิ ได้ พิพากษา เพื่อ มนุษย์ แต่ เพื่อ พระเยโฮวาห์ พระองค์ ทรง สถิต กับ ท่าน ใน การ พิพากษา 7 ฉะนั้น จง ให้ ความ ยำ เกรง พระ เยโฮวาห์ อยู่ เหนือ ท่าน จง ระมัดระวัง สิ่ง ที่ ท่าน กระทำ เพราะ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ เรา มิ มีความ ชั่วช้า มิ เห็น แก่ หน้า คน ใด และ มิ มีการ รับ สินบน” 8 ยิ่ง กว่า นั้น อีก ใน เยรูซาเล็ม เยโฮซาฟัท ทรง ตั้ง คน เลวี และ บุโรหิต บ้าง กับ ประมุข ของ บรรพบุรุษ แห่ง อิสราเอล บ้าง เพื่อ จะ ให้ การ พิพากษา แห่ง พระเยโฮวาห์ และ วินิจฉัย คดี ที่ ได้ แยก กัน เขา ทั้ง หลาย มี ตำแหน่ง ใน เยรูซาเล็ม 9 และ พระองค์ ทรง กำชับ เขา ทั้ง หลาย ว่า “ท่าน ทั้ง หลาย จง กระทำ การ นี้ ด้วย ความ ยำ เกรง พระเยโฮวาห์ ด้วย ความ สัตย์ ซื่อ และ ด้วย สิ้น สุด ใจ ของ ท่าน 10 เมื่อ มี คดี มา ถึง ท่าน จาก พี่น้อง ของ ท่าน ผู้ อาศัย อยู่ ใน หัว เมือง ของ เขา ทั้ง หลาย เกี่ยวกับ เรื่อง ฆ่า พิณ กัน พระราช บัญญัติ หรือ พระบัญญัติ กฎ เกณฑ์ หรือ คำ ตัด สิน ท่าน ทั้ง หลาย ก็ ควร จะ ตัก เตือน เขา เพื่อ เขา จะ ไม่ ละเมิด ต่อ พระเย

โฮวาห์ พระพิโรธจึงจะไม่มาเหนือท่านและพี่น้องของท่าน ท่านจงกระทำเช่นนี้ และท่านจะไม่ละเมิด ¹¹ และดูเถิด อามาริยาห์บุโรหิตใหญ่ก็อยู่เหนือท่านในสรรพกิจของพระเยโฮวาห์ และเศบาดียาห์บุตรชายอิชมาเอลเจ้านายของวงศ์วานยูดาห์ก็อยู่เหนือท่านในสรรพกิจของกษัตริย์ และเลวีจะเป็นเจ้าหน้าที่ปรนนิบัติท่าน จงประกอบกิจอย่างแก่กล้า และขอพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับผู้เที่ยงธรรม”

20

คนโมอับบุกรุกยูดาห์

¹ และอยู่มาภายหลัง คนโมอับ และคนอัมโมน และพร้อมกับเขามีคนอื่นนอกจากคนอัมโมนนั้นได้ขึ้นมาทำสงครามกับเยโฮชาฟัท ² มีคนมาทูลเยโฮชาฟัทว่า “มีคนหมู่มากมาสู้รบกับพระองค์จากซีเรียข้างนี้ จากฟากทะเลข้างโน้น และดูเถิด เขาทั้งหลายอยู่ในฮาซาโซนทามาร์ คือ เอนกาดี” ³ และเยโฮชาฟัทก็กลัว และมุ่งแสวงหาพระเยโฮวาห์ และได้ทรงประกาศให้อุดอาหารทั่วยูดาห์ ⁴ และยูดาห์ได้ชุมนุมกันแสวงหาความช่วยเหลือจากพระเยโฮวาห์ เขาทั้งหลายพากันมาจากหัวเมืองทั้งสิ้นแห่งยูดาห์เพื่อแสวงหาพระเยโฮวาห์ ⁵ และเยโฮชาฟัทประทับยืนอยู่ในที่ประชุมของยูดาห์และเยรูซาเล็ม ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ข้างหน้าลานใหม่ ⁶ และตรัสทูลว่า “โอข้า แต่ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า แห่งบรรพบุรุษของข้าพเจ้าทั้งหลาย พระองค์มิได้เป็น พระเจ้า ใน ฟา สวรรค์หรือ พระองค์มิได้ปกครอง เหนือ บรรดา ราช อาณาจักร ของ ประชาชาติหรือ ในพระหัตถ์ของพระองค์มีฤทธิ์และอำนาจ จึงไม่มีผู้ใดต่อต้านพระองค์ได้ ⁷ พระองค์เป็นพระเจ้าของ

ข้าพระองค์ทั้งหลายมิใช่หรือ ผู้ทรงขับไล่ชาวแผ่นดินนี้ออกไปเสียให้พ้นหน้าอิสราเอลประชาชนของพระองค์ และทรงมอบไว้แก่เชื้อสายของอับราฮัมมิตรสหายของพระองค์เป็นนิตย์⁸ และเขาทั้งหลายได้อาศัยอยู่ในนั้น และได้สร้างสถานบริสุทธิ์แห่งหนึ่ง ใน นั้น ถวาย พระองค์ เพื่อ พระนาม ของ พระองค์ ทูลว่า⁹ ‘ถ้าเหตุชั่วร้ายขึ้นมาเหนือข้าพระองค์ทั้งหลาย จะเป็นดาบ การพิพากษา หรือโรคระบาด หรือการกัณดารอาหาร ข้าพระองค์ทั้งหลายจะยืนอยู่ต่อหน้าพระนิเวศนี้ และ ต่อ พระพักตร์พระองค์ (เพราะพระนามของพระองค์อยู่ในพระนิเวศนี้) และร้องทูลต่อพระองค์ในความทุกข์ใจของข้าพระองค์ทั้งหลาย และพระองค์จะทรงฟังและช่วยให้รอด’¹⁰ ดุเถิด บัดนี้คนอัมโมนและโมอับ และภูเขาเสอีร์ ผู้ซึ่งพระองค์ไม่ทรงยอมให้คนอิสราเอลบุกรุก เมื่อเขามาจากแผ่นดินอียิปต์ และ ผู้ ซึ่ง เขา ได้หลีก ไป มิได้ทำลายเสีย¹¹ ดุเถิด เขาทั้งหลายได้ให้บำเหน็จแก่เราอย่างไร ด้วย มาขับเราออกเสียจากแผ่นดินกรรมสิทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นมรดก¹² โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์จะไม่ทรงกระทำ การ พิพากษา เหนือ เขา หรือ เพราะ ว่า เขา พระองค์ทั้งหลายไม่มีฤทธิ์ที่จะต่อสู้คนหมุ่มหีมานี้ซึ่งกำลังมาต่อสู้กับข้าพระองค์ทั้งหลาย ข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ทราบว่าจะกระทำประการใด แต่ดวงตาของข้าพระองค์ทั้งหลายเพ่งที่พระองค์”¹³ ในระหว่างนั้น คนทั้งปวงของยูดาห์ก็ยืนอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พร้อมกับภรรยาและลูกหลานของเขา

ผู้พยากรณ์ของพระเจ้าคือยาฮาซีเอลให้คำตอบ

14 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตกับ ยาฮาซีเอลบุตรชายเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเบไนยาห์ ผู้เป็นบุตรชายเยฮีเอล ผู้เป็นบุตรชายมัทธิานยาห์ เป็นคน เลวี ลูกหลานของอาสาฟ เมื่อท่านอยู่ท่ามกลางที่ประชุมนั้น 15 และเขาได้พูดว่า “ยูดาห์ทั้งปวง และชาวเยรูซาเล็มทั้งหลาย กับภษัตรีย์เยโฮซาฟัทของฟิง พระเยโฮวาห์ตรัสตั้ง นี้แก่ท่านทั้งหลายว่า ‘อย่ากลัวเลย และอย่าท้อถอยด้วย คนหมุ่มหีมานี้เลย เพราะว่าการสงครามนั้นไม่ใช่ของท่าน แต่เป็นของพระเจ้า 16 พรุ่งนี้ท่านทั้งหลายจงลงไปต่อสู้กับ เขา ดูเถิด เขาจะขึ้นมาทางขึ้นที่ตำบลคิส ท่านจะพบเขาที่ ปลายลำธาร ช้างหน้าถิ่นทुरกันดารเยรูเอล 17 ไม่จำเป็นที่ ท่านจะต้องสู้รบในสงครามครั้งนี้ โอ ยูดาห์และเยรูซาเล็ม จงเข้าประจำที่ ยืนนิ่งอยู่และดูชัยชนะของพระเยโฮวาห์ เพื่อท่าน’ อย่ากลัวเลย อย่าท้อถอย พรุ่งนี้จงออกไปสู้กับเขา เพราะพระเยโฮวาห์จะทรงสถิตอยู่กับท่าน” 18 แล้วเยโฮซา ฟัทโน้มพระเศียรก้มพระพักตร์ของพระองค์ลงถึงดิน และ ยูดาห์ทั้งปวง กับชาวเยรูซาเล็ม ได้กราบลงต่อพระพักตร์ พระเยโฮวาห์ นมัสการพระเยโฮวาห์ 19 และคนเลวี จาก ลูกหลานคนโคฮาท และลูกหลานคนโคราห์ ได้ยืนขึ้นถวาย สรรเสริญแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลด้วยเสียง อันดังในที่สูง

พระเจ้าทรงประหารพวกทหารที่บุกรุกอิสราเอล

20 และเขาทั้งหลายได้ลุกขึ้นแต่เช้า และออกไปในถิ่น ทुरกันดารแห่งเทโคอา และเมื่อเขาออกไป เยโฮซาฟัท ประทับยืนและตรัสว่า “โอ ยูดาห์และชาวเยรูซาเล็ม เอ๋ย จงฟังข้าพเจ้า จงเชื่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน และ

ท่านจะตั้งมั่นคงอยู่ จงเชื่อบรรดาผู้พยากรณ์ของพระองค์ และท่าน จะสำเร็จ ผล” ²¹ และเมื่อ พระองค์ได้ปรึกษา กับประชาชน แล้ว พระองค์ได้ทรง แต่ง ตั้ง บรรดา ผู้ที่จะ ร้อง เพลงถวายพระเยโฮวาห์ ให้สรรเสริญพระองค์ด้วยเครื่องประดับแห่งความบริสุทธิ์ ขณะเมื่อเขาเดินออกไปหน้าศัตรู และว่า “จงถวายโมทนาแด่พระเยโฮวาห์ เพราะความเมตตาของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์” ²² และเมื่อเขาทั้งหลายตั้งต้นร้องเพลงสรรเสริญ พระเยโฮวาห์ทรงจัดกองทัพ คอยต่อสู้ กับ คน อัม โมน โม อับ และชาว ภูเขา เส อีร์ ผู้ได้เข้ามาต่อสู้กับยูดาห์ ดังนั้นเขาทั้งหลายจึงแตกพ่ายไป ²³ เพราะว่าคนของอัมโมนและของโมอับได้ลุกขึ้นต่อสู้กับชาวภูเขาเสอีร์ ทำลายเขา เสียอย่างสิ้นเชิง และเมื่อเขาทั้งหลายทำลายชาวเสอีร์หมดแล้ว เขาทั้งหลายช่วยกันทำลายซึ่งกันและกัน ²⁴ เมื่อยูดาห์ขึ้นไปอยู่ที่หอคอยที่ในถิ่นทุรกันดาร เขามองตรงไปที่คนหมู่ใหญ่นั้น และดูเถิด มีแต่ศพนอนอยู่บนแผ่นดิน ไม่มีสักคนเดียวที่รอดไปได้ ²⁵ เมื่อเยโฮชาฟัทและประชาชนของพระองค์มาเก็บของที่ริบจากเขาทั้งหลาย พร้อมกับศพทั้งหลายนั้นเขาพบสิ่งของเป็นจำนวนมาก ทั้งทรัพย์สมบัติและเพชรพลอยต่างๆ ซึ่งเขาเก็บมามากสำหรับตัวจนขนไปไม่ไหว เขาเก็บของที่ริบได้เหล่านั้นสามวัน เพราะมากเหลือเกิน

เยโฮชาฟัทเสด็จกลับไปยังเยรูซาเล็มอย่างมีชัย

²⁶ ในวันที่สี่เขาทั้งหลายได้ชุมนุมกันที่หุบเขาเบราคาห์ด้วยที่นั่นเขาสรรเสริญพระเยโฮวาห์ เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกที่นั่นว่า หุบเขาเบราคาห์ จนถึงทุกวันนี้ ²⁷ แล้วเขาทั้งหลายกลับไปคนยูดาห์และเยรูซาเล็มทุกคน และเยโฮชา

ฟัทททรงนำหน้ากลับไปยังเยรูซาเล็มด้วยความชื่นบาน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้เขาเปรมปรีดีเย้ายศัตรูของเขา ²⁸ เขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็มด้วยพิณใหญ่ พิณเขาคู่ และแตร ยิ่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ²⁹ และความกลัวพระเจ้ามาอยู่เหนือบรรดาราชอาณาจักรของประเทศทั้งปวง เมื่อเขาได้ยินว่าพระเยโฮวาห์ทรงต่อสู้ศัตรูของอิสราเอล ³⁰ แดนดินของเยโฮซาฟัทจึงสงบเงียบ เพราะพระเจ้าของพระองค์ทรงประทานให้พระองค์มีการหยุดพักสงบอยู่รอบด้าน ³¹ ดังนี้แหละ เยโฮซาฟัททรงครอบครองอยู่เหนือยูดาห์ เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสามสิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็ม ยี่สิบห้าปี พระราชมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า อาซุบาห์ บุตรสาวซิลฮี ³² พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอัสาราชบิดาของพระองค์ และมีได้ทรงพรากไปจากทางนั้น พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ³³ อย่างไรก็ตาม ก็ดี ปุชนิยสถานสูงยังไม่ได้ถูกกำจัดออกไป ประชาชนยังมีได้ปักใจในพระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน ³⁴ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮซาฟัท ตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด ดูเถิด ได้มีบันทึกไว้ในหนังสือของเยฮูบุตรชายฮานานี ซึ่งรวมเข้าในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล

เยโฮซาฟัททรงเป็นพันธมิตรกับอาหิซยาห์กษัตริย์ของอิสราเอลที่ชั่ว (1 พกษ 22:47-49)

³⁵ ต่อมาภายหลัง เยโฮซาฟัทกษัตริย์ของยูดาห์ได้ทรงร่วมงานกับอาหิซยาห์กษัตริย์ของอิสราเอล ผู้ทรงกระทำการอย่างชั่วร้ายมาก ³⁶ พระองค์ทรงร่วมงานในเรื่องการ

สร้างเรือไปยังเมืองทารซิช และเขาทั้งหลายสร้างเรือในเอซีโอนเกเบอร์³⁷ แล้วเอลีเยเซอร์บุตรชายโตดาวาหุแห่งเมืองมาเรซาห์ได้พยากรณ์ถึง เยโฮซาฟัทว่า “เพราะพระองค์ทรงร่วมงานกับอาหับสยาห์ พระเยโฮวาห์จะทรงทำลายสิ่งที่ท่านกระทำ” เรือก็แตกไม่สามารถไปเมืองทารซิชได้

21

เยโฮรัมครอบครองเหนือยูดาห์

¹ เยโฮซาฟัทก็ล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขา ผัง พระศพ ไว้กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ ใน นคร ดาวิด และ เยโฮรัม โอรส ของ พระองค์ ครอบ ครอง แทน พระองค์ ² พระองค์ทรงมีพระอนุชา ผู้เป็นโอรสของเยโฮซาฟัทคือ อาซาริยาห์ เยอีเอล เศคาริยาห์ อาซาริยาห์ มีคาเอล เซฟาทิยาห์ เหล่านี้ทั้งสี่เป็นโอรสของเยโฮซาฟัทภริยาของอิสราเอล ³ พระราชบิดาของเขาทั้งหลายประทานเงิน ทองคำ และของอันมีค่ามากมาย พร้อมกับหัวเมืองที่มีป้อมในยูดาห์ แต่พระองค์ประทานราชอาณาจักรแก่เยโฮรัม เพราะว่าท่านเป็นโอรสหัวปี ⁴ เมื่อเยโฮรัมได้ขึ้นครอบครองราชอาณาจักรของราชบิดาของพระองค์ และได้สถาปนาไว้แล้ว พระองค์ทรงประหารพระอนุชาของพระองค์เสียหมดด้วยดาบ ทั้งเจ้านายบางคนของอิสราเอลด้วย ⁵ เมื่อเยโฮรัมทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มแปดปี ⁶ และพระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของภริยาทั้งหลายแห่งอิสราเอล ตามอย่างที่ราชวงศ์อาหับกระทำ เพราะว่าบิดาของอาหับเป็นนมहेสีของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์ ⁷ อยากรู้ก็ดูพระเยโฮวาห์จะไม่ทรงทำลายราชวงศ์ของดาวิด เพราะเหตุพันธสัญญาซึ่งพระองค์ทรงกระทำไว้กับ

ดาวิด และเหตุที่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานพระทัยให้แก่ดาวิดและแก่ลูกหลานของพระองค์เป็นนิตย์

คนเอโดมได้ก่อการกบฏ (2 พกษ 8:20-22)

⁸ ในรัชกาลของพระองค์เอโดมได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์ และตั้งกษัตริย์ขึ้นเหนือตน ⁹ แล้วเยโฮรัมก็เสด็จออกไปพร้อม กับบรรดาเจ้านายและรถรบทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ทรงลุกขึ้นในกลางคืนโจมตีคนเอโดม ซึ่งมาล้อมพระองค์และผู้บังคับบัญชารถรบไว้ ¹⁰ เอโดมจึงได้กบฏออกห่างจากการปกครองของยูดาห์จนทุกวันนี้ ครั้นนั้นลิบนาห์ก็ได้กบฏออกห่างจากการปกครองของพระองค์ด้วย เพราะว่าพระองค์ได้ทรงทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ ¹¹ ยิ่งกว่านั้นอีกพระองค์ทรงสร้างปุษนียสถานสูงในถิ่นเทือกเขาของยูดาห์ และทรงนำชาวเยรูซาเล็มไปทำการผิดประเวณี และทรงกระทำให้ยูดาห์ทำเช่นกัน

ก่อนเอลิยาห์ขึ้นสวรรค์ท่านได้เขียนคำพยากรณ์ถึงเยโฮรัม

¹² และ จดหมาย ฉบับ หนึ่ง มา ถึง พระองค์ จาก เอลิยาห์ผู้พยากรณ์ว่า “พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า ของ ดา วิด บรรพบุรุษของพระองค์ ตรัสตั้งนี้ว่า ‘เพราะเจ้ามิได้ดำเนินในบรรดามรรคาของเยโฮซาฟัทบิดาของเจ้า หรือในบรรดามรรคาของอาสาหัสตริย์ของยูดาห์ ¹³ แต่ได้เดินในมรรคาของบรรดากษัตริย์แห่งอิสราเอล และได้นำยูดาห์กับชาวเยรูซาเล็มในการแพศยา อย่างกับการแพศยาแห่งราชวงศ์อาหับ และเจ้าได้ฆ่าพวกน้องชายของเจ้าเสียด้วย ผู้เป็นเชื้อวงศ์บิดาของเจ้า และพวกเขาดีกว่าเจ้า ¹⁴ ดูเถิด พระเย

โฮวาห์จะทรงนำภัยพิบัติอันยิ่งใหญ่มาเหนือชนชาติของเจ้า ลูกหลานของเจ้า เมียของเจ้า และข้าวของทั้งสิ้นของเจ้า ¹⁵ และตัวเจ้าเองจะมีความเจ็บป่วยสาหัสด้วยโรคลำไส้ของเจ้า จนกว่าลำไส้ของเจ้าจะออกมา เพราะเหตุไร คนนั้นวันแล้ววันเล่า” ¹⁶ ยิ่งกว่านั้น พระเยโฮวาห์ทรงเจ้าให้ความโกรธของคนที่ลิสเตีย และของคนที่อาระเบีย ผู้ที่อยู่ใกล้กับคนเอธิโอเปีย มีต่อเยโฮรัม ¹⁷ และเขาทั้งหลายยกมาต่อสู้กับยูดาห์ และบุกกรุกเข้าไปในนั้น และชนข้าวของทั้งสิ้น ซึ่งมีในราชสำนัก ทั้งบรรดาโอรสและมเหสีของพระองค์ จึงไม่มีโอรสเหลือไว้ให้แก่พระองค์นอกจากเยโฮอาหาสโอรสองค์สุดท้ายของพระองค์

เยโฮรัมเป็นโรคซึ่งรักษาไม่ได้

¹⁸ ภาย หลัง เรื่อง เหล่า นี้ พระ เย โฮ วาห์ ทรง กระทำ ให้ลำไส้ของ เย โฮ รัม เป็น โรค ซึ่ง รักษา ไม่ได้ ¹⁹ ต่อ มา เป็น เวลา สิ้น สอง ปีลำไส้ของ พระองค์ก็ออก มา เพราะ โรค นั้น และ พระองค์ก็สิ้นพระชนม์ด้วย ความ ทุนทุรกาย อย่าง ยิ่ง ประชาชน ของ พระองค์มิได้ก่อ เพลิง ถวาย เกียรติแก่พระองค์ อย่าง กับก่อก เพลิง ให้ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ ²⁰ เมื่อ พระองค์ ทรง เริ่ม ครอบ ครอบ นั้น พระองค์มีพระชนมายุสามสิบสอง พรรษา และทรง ครอบ ครอบ ใน เยรูซาเล็มแปดปี และพระองค์ได้ทรงจากไปโดย ไม่มีใครอาลัย เขาก็ฝังพระศพไว้ในนครดาวิด แต่ไม่ใช่ใน อุโมงค์ของบรรดากษัตริย์

22

อาหัสยาห์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ (2 พกษ 8:24-26)

¹ และชาว เยรูซาเล็ม ได้ให้อาหัสยาห์โอรสองค์สุดท้ายของ พระ องค์ เป็นกษัตริย์แทน พระองค์ เพราะ คน หมู่นั้น

มาถึง ค่าย กับ คนอาระเบียได้ฆ่าโอรสผู้พี่เสียทั้งหมด ตั้ง
 นั้นอาหัสยาห์โอรสของเยโฮรัมกษัตริย์ของยูดาห์จึงครอบ
 ครอง ² เมื่ออาหัสยาห์เริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระ
 ชนมาয়สี่สิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองใน
 เยรูซาเล็มหนึ่งปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า
 อาธาเลียห์หลานหญิงของ อมรี ³ พระองค์ทรงดำเนิน
 ในทาง ทั้ง หลาย ของ ราชวงศ์ ของอาหับด้วย เพราะว่า
 พระมารดาของพระองค์ เป็นที่ปรึกษาในการกระทำความ
 ชั่วร้าย ของ พระองค์ ⁴ ดังนั้น พระองค์ จึง ทรง กระทำ
 ชั่ว ใน สาย พระเนตร ของ พระ เยโฮวาห์ อย่าง ราชวงศ์
 ของ อาหับ ได้กระทำ เพราะว่า หลังจาก ราช บิดา ของ
 พระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว เขา ทั้ง หลาย เป็นที่ ปรึกษา ของ
 พระองค์ นำไปสู่ความพินาศของพระองค์

อาหัสยาห์เข้าร่วมกับเยโฮรัมในการสู้รบที่เมืองราโมทกิ
 เลอาด (2 พกษ 8:28)

⁵ พระองค์ทรง ดำเนิน ตาม คำ ปรึกษา ของ เขา ทั้ง หลาย
 ด้วย และเสด็จไปกับเยโฮรัมโอรสของอาหับกษัตริย์แห่งอิส
 ราเอล เพื่อทำสงครามกับฮาซาเอลกษัตริย์ของซีเรียที่เมือง
 ราโมทกิเลอาด และคนซีเรียได้กระทำให้โยรัมบาดเจ็บ
⁶ และพระองค์ทรงกลับ มาที่อิสเรเอลเพื่อรักษาบาดแผล
 ซึ่งพระองค์ได้รับที่เมืองรามัท เมื่อพระองค์ ทรง ต่อสู้ กับ
 ฮาซาเอลกษัตริย์ของซีเรีย และอาหัสยาห์โอรสของเยโฮ
 รัมกษัตริย์ของยูดาห์เสด็จลงไปเฝ้าเยโฮรัม โอรสของอา
 หับในเมืองอิสเรเอล เพราะว่าพระองค์ประชวร⁷ แต่พระเจ้า
 ทรง กำหนด ไว้ เสียแล้วว่า ความ ลุ่มจม ของอาหัสยาห์จะ
 มาโดยที่พระองค์เสด็จลงไปเยี่ยมโยรัม เพราะเมื่อพระองค์
 เสด็จไปที่นั่น พระองค์เสด็จออกไปกับเยโฮรัมเพื่อจะปะทะ
 กับเยฮูบุตรชายนิมซี ผู้ซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งให้ตัด
 ราชวงศ์ของอาหับออกเสีย ⁸ และอยู่มาเมื่อเยฮูกำลังสำเร็จ

โทษราชวงศ์ของอาหับ ท่านได้พบเจ้านายของยูดาห์ และบรรดาโอรสพระเชษฐาของอาหัสยาห์ ผู้มาปรนนิบัติอาหัสยาห์ และท่านก็ได้ประหารเขาทั้งหลายเสีย⁹ ท่านได้ค้นหาอาหัสยาห์ และพระองค์ก็ถูกจับ (เมื่อซ่อนพระองค์อยู่ในสะมาเรีย) และเขาพาพระองค์มาหาเยชู และประหารชีวิตพระองค์เสีย เขาทั้งหลายก็ฝังพระศพไว้ เพราะเขาทั้งหลายกล่าวว่า “พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าหลานเธอของเยโฮชาฟัท ผู้แสวงหาพระเยโฮวาห์ด้วยสิ้นสุดพระทัยของพระองค์” และราชวงศ์ของอาหัสยาห์ไม่มีผู้ใดสามารถปกครองราชอาณาจักรได้

เชื้อพระวงศ์แห่งยูดาห์ถูกทำลายเสียสิ้นเว้นแต่โยอาช (2 พกษ 11:1-3)

¹⁰ เมื่ออาธาเลียห์พระมารดาของอาหัสยาห์เห็นว่าโอรสของพระนางสิ้นพระชนม์แล้ว พระนางก็ลุกขึ้นทำลายเชื้อพระวงศ์แห่งราชวงศ์ของยูดาห์เสียสิ้น¹¹ แต่พระนางเยโฮชาเบอาทิดาของกษัตริย์ได้นำโยอาชโอรสของอาหัสยาห์ลักพาไปเสียจากท่ามกลางบรรดาโอรสของกษัตริย์ ผู้ซึ่งจะต้องถูกประหาร และพระนางก็เก็บเธอและพี่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องบรรทม ดังนั้นแหละเยโฮชาเบอาทิดาของกษัตริย์เยโฮรัม และภรรยาของเยโฮยาดาปุโรหิต (เพราะว่าพระนางเป็นพระชนิษฐาของอาหัสยาห์) ได้ซ่อนเธอให้พ้นพระนางอาธาเลียห์ เพื่อมิให้พระนางประหารเธอได้¹² และเธอได้อยู่กับเขาในพระนิเวศของพระเจ้าซ่อนตัวอยู่หกปี ฝ่ายพระนางอาธาเลียห์ก็ได้ครอบครองแผ่นดิน

23

โยอาชเป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์ (2 พกษ 11:4-12)

¹ แต่ในปีที่เจ็ดเยโฮยาดาได้กล้าแข็งขึ้น และให้พวกนายร้อยกระทำพันธสัญญากับท่าน มีอาซาริยาห์บุตรชายเยโรอัม อิซมาเอลบุตรชายเยโฮฮานันน์ อาซาริยาห์บุตรชายโอเบด มาอาเสอาห์บุตรชายอาดายาห์ และเอลีซาฟัทบุตรชายคิครี ² และเขาทั้งหลายเที่ยวไปทั่วยูดาห์และรวบรวมคนเลวีมาจากทุกหัวเมืองของยูดาห์ ทั้งบรรดาหัวประมุขของบรรพบุรุษของอิสราเอล และเขาทั้งหลายมายังเยรูซาเล็ม ³ และบรรดาชุมนุมชนทั้งสิ้นก็ทำพันธสัญญากับ กษัตริย์ในพระนิเวศของพระเจ้า และเยโฮยาดากล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “ดูเถิด โอรสของกษัตริย์จะครอบครองตามที่พระเยโฮวาห์ ตรัส เกี่ยวกับบรรดาโอรสของดาวิด ⁴ ท่านทั้งหลายจงกระทำอย่างนี้ คือท่านผู้เป็นปุโรหิตและคนเลวีผู้ออกเวรในวันสะบาโตหนึ่งในสาม ให้เป็นคนเฝ้าประตู ⁵ และหนึ่งในสามให้อยู่ที่พระราชสำนัก และหนึ่งในสามให้อยู่ที่ประตูเชิง ราก และให้ประชาชนทั้งปวงอยู่ในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ⁶ แต่อย่าให้สักคนหนึ่งเข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ นอกจากปุโรหิตและคนเลวีที่ปรนนิบัติอยู่ เขาทั้งหลายเข้าไปได้ เพราะเขาทั้งหลายบริสุทธิ์ แต่ประชาชนทั้งปวงจะต้องรักษาการบังคับบัญชาของพระเยโฮวาห์ ⁷ ให้คนเลวีล้อมกษัตริย์ไว้ แต่ละคนให้ถืออาวุธ และผู้ใดเข้าไปในพระนิเวศนั้นจะต้องถูกประหารจงอยู่กับกษัตริย์เมื่อพระองค์เสด็จเข้ามา และเมื่อพระองค์เสด็จออกไป” ⁸ คนเลวีและคนยูดาห์ทั้งปวงได้กระทำทุกสิ่งที่เยโฮยาดาปุโรหิตได้บัญชาไว้ เขาทั้งหลายต่างก็นำคนของเขามา คือทั้งคนที่ออกเวรในวันสะบาโต และบรรดาคนเหล่านั้นที่จะเข้าเวรในวันสะบาโต เพราะเยโฮยาดาปุ

โรหิตมิได้ปล่อยกองเวร⁹ และเยโฮยาดาบุโรหิตได้มอบทองคำบั้งและโล่ซึ่งเป็นของกษัตริย์ดาวิดนั้น ซึ่งอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้าให้ผู้บังคับบัญชากองร้อย¹⁰ และท่านได้ตั้งประชาชนทั้งสิ้นให้ล้อมกษัตริย์ไว้ ทุกคนถืออาวุธตั้งแต่ด้านขวาของพระวิหารถึงด้านซ้ายของพระวิหาร รอบแท่นบูชาและพระวิหาร¹¹ แล้วเขานำโอรสของกษัตริย์ออกมาและสวมมงกุฎให้ท่าน มอบพระโอวาทให้แก่ท่าน และเขาทั้งหลายตั้งท่านไว้เป็นกษัตริย์ เยโฮยาดากับบุตรชายของท่านก็เจิมพระองค์ และเขาทั้งหลายร้องว่า “ขอ กษัตริย์ทรงพระเจริญ”

การ ประหาร ชีวิต ของ พระ นาง อาธา ลียาห์ ผู้ ชั่ว ร้าย (2 พกษ 11:13-16)

¹² เมื่อ อาธา ลียาห์ ได้ ยิน เสียง ประชาชน ร้อง และ สรร เสริญ กษัตริย์ พระนาง ก็ เสด็จ เข้า ไป หา ประชาชน ใน พระนิเวศ ของ พระ เย โฮ วาห์ ¹³ และ เมื่อ พระนาง ทอด พระเนตร ดู เกิด มี กษัตริย์ ประทับ ยืน อยู่ ที่ เสา ของ พระองค์ ตรง ที่ ทาง เข้า บรรดา ผู้ บังคับ กอง และ พล แตร ก็ อยู่ ข้าง กษัตริย์ และ ประชาชน ทั้ง ปวง แห่ง แผ่นดิน ก็ เปรม ปรีดี และ เป่า แตร บรรดานักร้อง พร้อม กับ เครื่อง ดนตรี ของ เขา ก็ นำ การ สรรเสริญ พระ นาง อาธา ลียาห์ ก็ ฉึก ฉลอง พระองค์ ของ พระนาง ทรง ร้อง ว่า “กบฏ กบฏ” ¹⁴ แล้ว เยโฮยาดา บุโรหิต จึง นำ บรรดา นาย ร้อย ผู้ บัญชา การ กองทัพ ออก มา สั่ง เขา ว่า “จง คุ่ม พระนาง ออก มา ระหว่าง แฉก ทหาร ผู้ ไต่ ที่ ตาม พระ นาง ไป ก็ ให้ ประหาร ชีวิต เสีย ด้วย ดาบ” เพราะ บุโรหิต กล่าว ว่า “อย่า ประหาร พระนาง ใน พระนิเวศ ของ พระ เย โฮ วาห์” ¹⁵ เขา จึง จับ พระนาง แล้ว พระนาง ก็ เสด็จ ไป ที่ ทาง เข้า

ประตู่ม้า ณ พระราชวัง และเขาทั้งหลายก็ประหารพระนาง
เสียที่นั่น

เยโฮยาดาตั้งโยอาชเป็นกษัตริย์ (2 พงศ 11:17-20)

16 เยโฮยาดาได้กระทำพันธสัญญาระหว่างท่านเอง
กับประชาชนทั้งปวงและกษัตริย์ว่า เขาทั้งหลายจะเป็น
ประชาชนของพระเยโฮวาห์¹⁷ แล้วประชาชนทั้งปวงก็ไปที่
นิเวศของพระบาอัล และพังลงเสีย และเขาทุบแท่นบูชา
และรูปเคารพของพระบาอัลนั้นให้เป็นชิ้นๆ และเขาประ
หารมัทธานบุโรหิตของพระบาอัลเสียที่หน้าแท่นบูชา¹⁸ เย
โฮยาดาวางยามไว้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ภาย
ใต้การควบคุมของบุโรหิตแห่งคนเลวี ผู้ซึ่งดาวิดทรงจัด
ตั้งให้ดูแลพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ให้ถวายเครื่องเผา
บูชาแด่พระเยโฮวาห์ ตามที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของ
โมเสส ด้วยความเปรมปรีดีและการร้องเพลง ตามพระรา
ชดำรัสสั่งของดาวิด¹⁹ ท่านได้ตั้งผู้เฝ้าประตูไว้ที่ประตูรั้ว
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพื่อมิให้ผู้มีมลทินด้วยประการ
หนึ่งประการใดเข้าไป²⁰ ท่านได้นำผู้บังคับกองร้อย ชุนนาง
ผู้ปกครองประชาชน และบรรดาประชาชนแห่งแผ่นดิน
และท่านได้เชิญกษัตริย์ลงมาจากพระนิเวศของพระเย
โฮวาห์ไปทางประตูบนไปสู่พระราชสำนัก และเขาก็
เชิญกษัตริย์ประทับบนพระราชบัลลังก์แห่งราชอาณาจักร
²¹ บรรดาประชาชนแห่งแผ่นดินก็เปรมปรีดี และกรุงก็สงบ
เงียบหลังจากที่เขาได้ประหารพระนางอาธาเลียห์เสียด้วย
ดาบแล้ว

24

โยอาซ (เยโฮอาซ) ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 12:1-3)

¹ เมื่อ โย อา ซ ได้ เริ่ม ครอบ ครอง มี พระ ชนมายูเจ็ด พรรษา และ พระองค์ ทรง ครอบ ครอง ใน กรุง เยรูซาเล็ม สี่สิบปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า คีบียาห์แห่ง เมือง เบ เออร์เซบา ² และโยอาซทรงกระทำสิ่งที่ชอบใน สาย พระเนตรของ พระ เย โฮวาทห์ ตลอด ชั่ว อายุ ของ เย โฮ ยาดาปุโรหิต ³ เยโฮยาดาห้ามเหลือให้พระองค์สององค์ และ พระองค์ก็ให้กำเนิดโอรสและธิดาหลายองค์

พวกปุโรหิตที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่เอาใจใส่งานของ พระเจ้า (2 พกษ 12:4-8)

⁴ ต่อมาภายหลังโยอาซทรงตั้งพระทัยที่จะซ่อมแซมพระ นิเวศของพระเยโฮวาทห์ ⁵ พระองค์ทรงประชุมปุโรหิตและ คนเลวี และตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “จงออกไปตามหัวเมือง ยูดาห์ และเก็บเงินจากอิสราเอลทั้งปวง เพื่อซ่อมแซมพระ นิเวศของพระเจ้าของเจ้าเป็นปีๆไป และจงรีบทำงานนั้น” แต่คนเลวีไม่เร่งรีบ ⁶ แล้วกษัตริย์จึงตรัสเรียกเยโฮยาดาผู้ เป็นหัวหน้า และตรัสกับท่านว่า “ไฉนท่านไม่เรียกร้องให้คน เลวีนำเงินส่วยเข้ามาจากยูดาห์และเยรูซาเล็ม ซึ่งโมเสส ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาทห์กำหนดไว้ให้ชุมนุมชนอิสราเอลนำ มาเพื่อพลับพลาพระโอวาท” ⁷ เพราะบรรดาโอรสของพระ นางอาธา ลียาห์หญิง ชั่วร้าย คนนั้น ได้ปล้นพระนิเวศของ พระเจ้า และได้เอาสิ่งของที่มอบถวายทั้งสิ้นของพระนิเวศ ของพระเยโฮวาทห์มอบให้แก่พระบาอัล

การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พกษ 12:9-16)

8 กษัตริย์จึงทรงบัญชา และ เขา ได้ ทำ หีบ ลูก หนึ่ง วาง ไว้ นอกประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 9 และมีคำประกาศ ไปทั่วยูดาห์และเยรูซาเล็มให้นำส่วยซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้ากำหนดแก่อิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร เข้ามาถวายพระเยโฮวาห์ 10 บรรดาเจ้านายทั้งสิ้นและประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดี และนำส่วยของเขาทั้งหลายมาหย่อนลงในหีบจนครบ 11 และต่อมาเมื่อคนเลวีนำหีบเข้ามายังเจ้าพนักงานของกษัตริย์เมื่อไร และเมื่อเขาทั้งหลายเห็นว่า มีเงินมาก ราชเลขาและเจ้าหน้าที่ของมหาปุโรหิต จะเข้ามาเทหีบออกและนำหีบกลับไปยังที่เดิม เขาทั้งหลายทำอย่างนี้วันแล้ววันเล่า และเก็บเงินได้เป็นอันมาก 12 กษัตริย์และเยโฮยาตากี้ให้แก่บรรดาผู้ดูแลกิจการของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายจ้างช่างก่อและช่างไม้ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ทั้งคนงานช่างเหล็กและช่างทองสัมฤทธิ์ ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ 13 บรรดาคนที่รับจ้างทำงานจึงได้ทำงานและงานซ่อมแซมก็ดำเนินก้าวหน้าในมือของเขา และเขาได้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้าตามขนาดเดิมและเสริมให้แข็งแรงขึ้น 14 และเมื่อเขาได้กระทำสำเร็จแล้ว เขาก็นำเงินที่เหลืออยู่มาหน้าพระพักตร์กษัตริย์และเยโฮยาตา และเขาเอาเงินนั้นทำเครื่องใช้สำหรับพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ คือเครื่องใช้สำหรับการปรนนิบัติ ทั้งสำหรับการถวายเครื่องบูชาและช้อน และภาชนะทองคำและเงิน และเขาทั้งหลายได้ถวายเครื่องเผาบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์เสมอตลอดชั่วอายุของเยโฮยาตา

เยโฮยาตาปุโรหิตที่ตีสัญชีชีวิต

15 แต่เยโฮยาตากี้ชราลงและหง่อมแล้วก็สิ้นชีวิต เมื่อสิ้นชีวิตนั้นท่านมีอายุหนึ่งร้อยสามสิบปี 16 เขาก็ฝังศพ

ท่านไว้ ในนครของดาวิดท่ามกลางบรรดากษัตริย์ เพราะท่านได้กระทำการดีในอิสราเอล และต่อพระเจ้าและพระนิเวศของพระองค์¹⁷ หลังจากที่ยะโฮยาดาสิ้นชีวิตแล้ว บรรดาเจ้านายแห่งยูดาห์ได้เข้ามาถวายบังคมต่อกษัตริย์แล้ว กษัตริย์ทรงฟังคำทูลของเขา¹⁸ และเขาได้ทอด้พระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา และปรนนิบัติบรรดาเสารูปเคารพและรูปเคารพ และพระพิโรธได้ลงมาเหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม เพราะการละเมิดของเขา¹⁹ แต่พระองค์ยังทรงใช้ผู้พยากรณ์มาท่ามกลางเขา นำเขาให้กลับมายังพระเยโฮวาห์ คนเหล่านี้เป็นพยานปรักปรำเขา แต่เขาไม่ยอมเงี่ยหูฟัง

ประชาชนเอาหินขว้างเศคาริยาห์บุตรบิโรหิตที่ดี

²⁰ แล้วพระวิญญาณของพระเจ้าได้สวมทับเศคาริยาห์บุตรชายเยโฮยาดา บุโรหิต และท่านได้ยืนเหนือประชาชน และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ‘ทำไมท่านทั้งหลายจึงละเมิดพระบัญญัติของพระเยโฮวาห์อันเป็นเหตุให้ท่านเจริญขึ้นไม่ได้’ เพราะท่านทั้งหลายได้ทอด้พระเยโฮวาห์พระองค์จึงทอด้ท่าน”²¹ แต่เขาทั้งหลายคิดร้ายต่อท่าน และโดยบัญชาของกษัตริย์เขาทั้งหลายจึงขว้างท่านด้วยหินในลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์²² ดังนั้นเหล่ากษัตริย์โยอาซจึงมิได้ทรงระลึกถึงความกรุณาซึ่งเยโฮยาดา บิดาของเศคาริยาห์ได้สำแดงต่อพระองค์ แต่ได้ทรงประหารบุตรชายของท่านเสีย และเมื่อเขากำลังจะตาย เขาพูดว่า “ขอพระเยโฮวาห์ทรงทอด้พระเนตรและแก้แค้น”²³ ต่อมาพอปลายปีกองทัพอของคนซีเรียก็มาต่อสู้กับโยอาซ เขามายังยูดาห์และเยรูซาเล็ม และได้ทำลายบรรดาเจ้านายของ

ประชาชนจากหมู่ประชาชน และส่งของที่รับได้ทั้งสิ้นไปยัง กษัตริย์แห่งดามัสกัส ²⁴ แม้ว่ากองทัพคนซีเรียมาแต่น้อย คน พระเยโฮวาห์ทรง มอบ กองทัพใหญ่ไว้ในมือของเขา เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้ง พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ดังนั้นแหละคนซีเรียได้ทำโทษโยอาช

โยอาชสิ้นพระชนม์ (2 พกษ 12:19-21)

²⁵ เมื่อ เขา ทั้ง หลาย จาก พระองค์ไป (เขา ละ พระองค์ไว้บาด เจ็บอย่าง สาหัส) ข้าราชการ ของ พระองค์ก็คิด ร้าย ต่อ พระองค์ เพราะ โลहित ของ บุตร ชาย เยโฮยาดาบุโรहित และได้ ประหาร พระองค์เสียที่ บน แทน บรรทม พระองค์ก็สิ้นพระชนม์ และเขาทั้งหลายฝังพระศพ ไว้ในนครดาวิด แต่เขาทั้งหลายมิได้ฝังพระศพไว้ในอุโมงค์ ของ บรรดากษัตริย์ ²⁶ คน เหล่า นั้น ที่ คิด ร้าย ต่อ พระองค์ คือ ศาบาตบุตรชาย นาง ชิเมอัท คน อัม โมน และเยโฮศาบาด บุตรชาย นาง ชิเมอัท คน โมอับ ²⁷ เรื่องราว แห่ง โอโรส ของ พระองค์ และภาระหนักมากมาย ที่ ตก อยู่แก่ พระองค์ และการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้า ดูเถิด มีบันทึกไว้ ในหนังสือเรื่องราวของกษัตริย์ และอามาซียาห์โอโรสของ พระองค์ครอบครองแทนพระองค์

25

อามาซียาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 14:1-2)

¹ เมื่ออามาซียาห์เริ่ม ครอบ ครอง นั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้า พรรษา และ พระองค์ ทรง ครอบ ครอง ใน เยรูซาเล็ม ยี่สิบ เก้า ปี พระมารดา ของ พระองค์ ทรง พระนาม ว่า เยโฮอัลดาน ชาว เยรูซาเล็ม ² และ พระองค์ ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ถูก ต้อง ใน สาย พระเนตร ของ พระเยโฮวาห์ แต่มิใช่ด้วย

พระทัยที่เพียบพร้อม³ และอยู่มาพอราชอาณาจักรอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์อย่างมั่นคงแล้ว พระองค์ทรงประหารชีวิตข้าราชการของพระองค์ ผู้ที่มาพระราชบิดาของพระองค์⁴ แต่พระองค์มิได้ทรงประหารชีวิตลูกหลานของเขา แต่ได้ทรงกระทำตามที่มิบันทึกไว้ในหนังสือพระราชบัญญัติของโมเสส ที่พระเยโฮวาห์ทรงบัญชาไว้ นั่นว่า “อย่าให้บิดาต้องรับโทษถึงตายแทนบุตรของตน หรือให้บุตรต้องรับโทษถึงตายแทนบิดาของตน ให้ทุกคนรับโทษถึงตายเนื่องด้วยบาปของตนเอง”

ยูดาห์บุกกรุกเอโดม

⁵ แล้วอามาซียาห์ได้ประชุมพวกยูดาห์ และให้เขาอยู่ภายใต้ผู้บังคับกองพันและผู้บังคับกองร้อยตามเรือนบรรพบุรุษของเขา คือ ยูดาห์ และเบนยามินทั้งสิ้น พระองค์ได้ทรงนับคนที่มีอายุยี่สิบปีขึ้นไปและทรงเห็นว่ามิชายฉกรรจ์สามแสนคน สามารถเข้าทำสงคราม สามารถถือหอกและโล่⁶ นอกจากนี้พระองค์ทรงจ้างทแกล้วทหารจากอิสราเอลหนึ่งแสนคน เป็นเงินหนึ่งร้อยตะลันต์⁷ แต่คนของพระเจ้าคนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์ทูลว่า “โอ ข้าแต่กษัตริย์ ขออย่าให้กองทัพอิสราเอลไปกับพระองค์ เพราะพระเยโฮวาห์มิได้ทรงสถิตอยู่กับอิสราเอล คือกับคนเอฟราอิม เหล่านี้ทั้งสิ้น⁸ แต่ถ้าพระองค์คาดหมายว่าโดยวิธีนี้ พระองค์จะเข้มแข็งพอที่จะเข้าสงคราม พระเจ้าจะทรงเหวี่ยงพระองค์ลงต่อหน้าศัตรู เพราะว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ที่จะช่วยไว้หรือทิ้งไปได้”⁹ และอามาซียาห์ตรัสกับคนของพระเจ้าว่า “แต่เราจะกระทำประการใดเรื่องเงินหนึ่งร้อยตะลันต์ ซึ่งเราได้ให้แก่กองทัพอิสราเอลไปแล้วนั้น” แล้วคนของพระเจ้าทูลตอบว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสามารถ

ที่จะประทานแก่พระองค์ยิ่งกว่านี้อีกมาก”¹⁰ และอามาซียาห์ก็ทรงปลดปล่อยกองทัพซึ่งมายังพระองค์จากเอเฟราอิมให้กลับไปบ้านอีก เขาทั้งหลายจึงโกรธยูดาห์ยิ่งนัก และได้กลับบ้านด้วยความโกรธอย่างรุนแรง¹¹ แต่อามาซียาห์ทรงกล้าแข็งขึ้น และทรงนำพลของพระองค์ออกไปยังหุบเขาเกลือและโจมตีคนเสอีร์หนึ่งหมื่นคน¹² คนยูดาห์จับเป็นได้หนึ่งหมื่นคน และพาเขาไปที่ยอดหิน และทิ้งเขาทั้งหลายลงมาจากยอดหินนั้น เขาก็ตกมาแหลกเป็นชิ้นๆ¹³ แต่คนของกองทัพซึ่งอามาซียาห์ทรงปลดให้กลับไป และไม่让他ไปรบด้วยนั้น เขาตลบเข้าโจมตีหัวเมืองของยูดาห์ ตั้งแต่สะมาเรียถึงเบธโฮโรน และฆ่าประชาชนเสียสามพันคน และริบข้าวของไปเป็นอันมาก¹⁴ และอยู่มาเมื่ออามาซียาห์เสด็จกลับจากการฆ่าฟันคนเอโดม พระองค์ทรงนำรูปเคารพของคนชาวเสอีร์มาตั้งไว้เป็นพระของพระองค์ และกราบนมัสการพระเหล่านั้น ทรงเผาเครื่องหอมถวาย¹⁵ เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์ทรงกริ้วต่ออามาซียาห์ และทรงใช้ผู้พยากรณ์คนหนึ่งไปหา ทูลพระองค์ว่า “ทำไมเจ้าจึงแสวงหาพระของชนชาติหนึ่ง ซึ่งไม่สามารถช่วยชนชาติของตนเองให้พ้นจากมือของเจ้าได้”¹⁶ อยู่มาขณะที่เขากำลังทูลอยู่ กษัตริย์ตรัสกับเขาว่า “เราได้แต่งตั้งเจ้าให้เป็นที่ปรึกษาของกษัตริย์หรือ หยุด ทำไมเจ้าจะต้องตายเล่า” ผู้พยากรณ์นั้นจึงหยุด แต่ทูลว่า “ข้าพระองค์ทราบที่พระเจ้าทรงตั้งพระทัยจะทำลายพระองค์ เพราะพระองค์ทรงกระทำเช่นนั้น และมีได้ทรงฟังคำปรึกษาของข้าพระองค์”

สงครามระหว่างยูดาห์กับอิสราเอล (2 พงศ 14:8-14)

¹⁷ แล้วอามาซียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงรับคำปรึกษา และทรงใช้ให้ไปเฝ้าโยอาชโอรสของเยโฮอาหาส โอรส

ของเยชู กษัตริย์ของอิสราเอลทูลว่า “มาเถิด ให้เราทั้งสอง มาเผชิญหน้ากัน”¹⁸ และโยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรง ใช้ ไป ยัง อา มา ชิ ยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ว่า “ต้น ผัก หนาม บนเลบานอนส่งข่าวให้หาต้นสนสิดาร์บนเลบานอนว่า ‘จง ยกบุตรสาวของเจ้าให้เป็นภรรยาบุตรชายของเรา’ และ สัตว์ป่า ทุ่ง ตัว หนึ่ง แห่ง เลบานอน ผ่าน มา และ ย่ำ ต้น ผัก หนามลงเสีย¹⁹ ท่านว่า ‘ดูซิ ข้าพเจ้าได้โจมตีเอโดม’ และ จิตใจของท่านก็ผยองขึ้นในความโอ้อวด แต่จงอยู่กับบ้านเถิด เพราะโฉนของท่านจึงเร้าใจตนเองให้ต่อสู้และรับอันตราย อัน จะ ให้ท่าน ล้มลง ทั้งท่าน และยูดาห์กับท่าน”²⁰ แต่อา มา ชิ ยาห์หาทรง พัง ไม่ เพราะ เป็น มา จาก พระเจ้า เพื่อว่า พระองค์จะทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของศัตรูของเขา เพราะ เขา ทั้ง หลาย ได้ เสาะหา พระ แห่ง เอโดม²¹ โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลจึงเสด็จขึ้นไป พระองค์และอา มา ชิ ยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้เผชิญหน้ากันที่เบธเซเมช ซึ่งเป็น ของ ยูดาห์²² และยูดาห์ก็พ่ายแพ้อิสราเอล และทุก คนก็หนีกลับไป เตินท์ ของ ตน²³ โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลทรงจับอา มา ชิ ยาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์โอรสของโยอาชโอรสของเยโฮอาหาสที่เบธเซเมช และนำพระองค์มายังเยรูซาเล็ม และทรง พัง กำแพง เยรูซาเล็ม ลง สี่ ร้อย ศอก ตั้งแต่ประตูเอฟราอิมถึงประตูมูม²⁴ และพระองค์ทรงริบทองคำและเงินทั้งหมด และเครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งพบในพระ นิเวศของพระเจ้า ในความอาภักข์ของโอเบดเอโดม ทั้ง คลังทรัพย์ของสำนักพระราชวัง พร้อมกับคนประกันด้วย และ พระองค์ เสด็จ กลับ ไป ยัง สะมาเรีย²⁵ อา มา ชิ ยาห์โอรสของโยอาชกษัตริย์แห่งยูดาห์ทรงพระชนม์อยู่สิบห้า ปี หลังจาก สวรรคต ของ โยอาช โอรสของเยโฮอาหาส กษัตริย์แห่งอิสราเอล

การสิ้นพระชนม์ของอามาซิยาห์ (2 พกษ 14:17-20)

26 ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของ อามาซิยาห์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด มิได้บันทึก ไว้ ใน หนังสือ ของ กษัตริย์ แห่ง ยูดาห์ และ อิสราเอล หรือ 27 นับ แต่ เวลา เมื่อ อามาซิยาห์ ทรง หัน ไป จาก การ ติดตาม พระเยโฮวาห์ เขา ทั้ง หลาย ก็ คิด กบฏ ต่อ พระองค์ ใน เยรูซาเล็ม และ พระองค์ ทรง หิน ไป ที่ ลา คีซ แต่ เขา ใช้ ไป ตาม พระองค์ ที่ ลา คีซ และ ประหาร พระองค์ เสีย ที่ นั้น 28 และ เขา ทั้ง หลาย นำ พระศพ ใส่ หลัง ม้า กลับ มา และ ฝัง ไว้ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ ใน เมือง แห่ง ยูดาห์

26

อุสซียาห์เป็นกษัตริย์แทนอามาซิยาห์ (2 พกษ 14:21)

1 ประชาชน ทั้ง สิ้น แห่ง ยูดาห์ จึง ตั้ง อุสซียาห์ ผู้ ซึ่งมี พระชนมายุ สิบ หก พรรษา ให้ เป็น กษัตริย์ แทน อามาซิยาห์ ราชบิดา ของ พระองค์ 2 พระองค์ ทรง สร้าง เมือง เอ โลท และ ให้ กลับ ขึ้น แก่ ยูดาห์ หลังจาก ที่ กษัตริย์ ทรง ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ 3 เมื่อ อุสซียาห์ ทรง เริ่ม ครอบครอง นั้น มี พระชนมายุ สิบ หก พรรษา และ พระองค์ ทรง ครอบครอง ใน กรุง เยรูซาเล็ม ห้า สิบ สอง ปี พระมารดา ของ พระองค์ ทรง พระนาม ว่า เยโคลียาห์ ชาว เยรูซาเล็ม 4 และ พระองค์ ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ถูก ต้อง ใน สาย พระเนตร ของ พระเยโฮวาห์ ตาม ที่ อามาซิยาห์ ราชบิดา ของ พระองค์ ได้ ทรง กระทำ ทุก ประการ 5 และ พระองค์ ทรง แสวงหา พระเจ้า ใน สมัย ของ เศคาริยาห์ ผู้ เข้าใจ ใน นิमित ต่างๆ จาก พระเจ้า และ ทราบ ไต ที่ พระองค์ แสวงหา พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ทรง กระทำ ให้ พระองค์ เจริญ

อุสซียาห์รับพระพรทั้งด้านสงครามและพระราชกิจ

⁶ พระองค์เสด็จออกไปทำสงครามต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย และพัง กำแพง เมืองกัท และ กำแพง เมืองยับ เนห์ และ กำแพง เมืองอัส โดด และ พระองค์ ทรง สร้าง หั้ว เมือง ใน เขต แดนอัส โดด และที่อื่นๆอีก ทำ มกกลาง คนฟีลิสเตีย ⁷ พระเจ้าทรงช่วยพระองค์ในการต่อสู้คนฟีลิสเตีย และต่อสู้คนอาระเบียซึ่งอาศัยอยู่ในกูร์บาอัล และต่อสู้กับคนเมอูนิม ⁸ คนอัมโมนได้ถวายบรรณาการแก่อุสซียาห์ และพระนาม ของ พระองค์ก็แผ่แพร่ออกไป ถึง เขตแดน อียิปต์ เพราะพระองค์ทรงเข้มแข็งขึ้นยิ่งนัก ⁹ ยิ่งกว่านั้นอีกอุสซียาห์ทรงสร้างป้อมในเยรูซาเล็มที่ประตูมูม ที่ประตูหุบเขา และที่หัวเลี้ยว และป้องกันไว้แข็งแรง ¹⁰ และพระองค์ทรงสร้างป้อมในถิ่นทุรกันดาร ทรงขุดบ่อน้ำหลายแห่ง เพราะพระองค์ ทรง มี ผุ่ง สัตว์ใหญ่โต ทั้ง ใน หุบเขา และใน ที่ราบ และทรง มี ชาวนา และคน แต่ง ต้นองุ่น ใน เนิน เขา และใน คาร์ เมล เพราะ พระองค์ ทรง รัก เกษตรกรรม ¹¹ ยิ่ง กว่า นั้นอีกอุสซียาห์ทรงมีกองทหาร ซึ่งออกไปทำศึกเป็นกองๆ ตามจำนวนที่เยอียูเอลราช เลขา ได้ รวบรวม ไว้ ด้วย กันกับ มาอาเสอาห์เจ้าหน้าทีภายใต้การ ควบคุม ของ ฮานันยาห์ผู้บังคับ กองพล คนหนึ่ง ของกษัตริย์ ¹² จำนวนประมุขของบรรพบุรุษทั้งหมด แห่ง พวก ทแกลั้ว ทหาร คือ สอง พัน หก ร้อยคน ¹³ ได้บังคับบัญชาของคนเหล่านี้ มีกองทัพพลสามแสน เจ็ด พัน ห้า ร้อย คน ผู้ทำ สงคราม ได้ ด้วย กำลัง มาก เพื่อช่วยกษัตริย์ให้ต่อสู้กับศัตรู ¹⁴ และอุสซียาห์ทรงเตรียม โล่ หอก หมวกเหล็ก เสื้อเกราะ ธนู และก้อนหินสำหรับสลิงไว้สำหรับกองทัพ ¹⁵ ในเยรูซาเล็มพระองค์ทรงกระทำ

เครื่องกลไกโดยคนช่างประดิษฐ์ทำขึ้น ไว้บนป้อมและตามมุม เพื่อยิงลูกธนูและโยนก้อนหินใหญ่ๆ และพระนามของพระองค์ก็ลือไปไกล เพราะพระองค์ทรงรับความช่วยเหลืออย่างมหัศจรรย์จนพระองค์เข้มแข็ง

อุสซียาห์ทรงกระทำหน้าที่ของปุโรหิตแล้วถูกลงโทษ

¹⁶ แต่เมื่อพระองค์ทรงแข็งแรงแล้ว พระองค์ก็มีพระทัยผยอง ขึ้น จึง ทรง กระทำ ความ เสียหาย เพราะ พระองค์ละเมิด ต่อ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ พระองค์ และเข้าไปใน พระวิหาร ของ พระเยโฮวาห์ เพื่อ เผา เครื่อง หอม บนแท่นเครื่องหอม ¹⁷ แต่อาซารียาห์ปุโรหิตได้เข้าไปติดตามพระองค์พร้อมกับปุโรหิตของพระเยโฮวาห์แปดสิบคนผู้ซึ่งเก่งกล้า ¹⁸ และเขาทั้งหลายได้ขัดขวางกษัตริย์อุสซียาห์และทูลพระองค์ว่า “ข้าแต่อุสซียาห์ มิใช่หน้าที่ของพระองค์ที่จะเผาเครื่องหอม ถวายแด่พระเยโฮวาห์ แต่เป็นหน้าที่ของปุโรหิต ลูก หลาน ของ อา โรณ ผู้ซึ่ง ชำระ ไม้ให้บริสุทธิ์เพื่อเผาเครื่องหอม ขอ เชิญ พระองค์ เสด็จ ออก ไป จาก สถานบริสุทธิ์นี้ เพราะ พระองค์ได้ทรง ล่วง เกิน และ พระองค์จะ ไม่ได้ รับ เกียรติ อัน ไฉน จาก พระเยโฮวาห์ พระเจ้า เลย” ¹⁹ แล้วอุสซียาห์ ทรง กริ้ว พระองค์มีกระถาง ไฟ อยู่ในพระหัตถ์จะทรงเผาเครื่องหอม และเมื่อพระองค์ทรงกริ้วต่อพวกปุโรหิต โรคเรื้อนก็เกิดขึ้นมาที่พระนลาฏต่อหน้าปุโรหิตในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ข้างแท่นเผาเครื่องหอม ²⁰ และอาซารียาห์ปุโรหิตใหญ่ และบรรดาปุโรหิตทั้งปวงมองดูพระองค์ และดูเถิด พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อนที่พระนลาฏ และเขาทั้งหลายก็ผลักพระองค์ออกไปจากที่นั่น และพระองค์เองก็ทรงรีบเสด็จออกไป เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงลงโทษพระองค์แล้ว ²¹ และกษัตริย์อุสซียาห์ก็ทรง

เป็นโรคเรื้อนจนวันสิ้นพระชนม์ และเพราะเป็นโรคเรื้อน ก็ทรงประทับในวังต่างหาก เพราะพระองค์ทรงถูกตัดขาดจาก พระนิเวศของ พระเยโฮวาห์ และโยธาม โอรสของพระองค์เป็นผู้ดูแลราชสำนักปกครองประชาชนแห่งแผ่นดินนั้น

การสิ้นพระชนม์ของอูสซียาห์ โยธามครอบครองแทนพระองค์ (2 พกษ 15:32)

²² ส่วน พระราชกิจ นอก นั้น ของอูสซียาห์ ตั้งแต่ต้นจนปลาย อิสยาห์ผู้พยากรณ์ บุตรชายอามอส ได้บันทึกไว้ ²³ และอูสซียาห์ก็ทรง ล่วง กลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษของพระองค์ และเขาก็ฝัง พระศพ ไว้ กับ บรรพบุรุษของพระองค์ ในนาที่ฝังศพอันเป็นของภักดิ์ริย์ เพราะเขาทั้งหลายว่า “พระองค์ทรงเป็นโรคเรื้อน” และโยธามโอรสของพระองค์ก็ครอบครองแทนพระองค์

27

โยธามทรงครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 15:32-38)

¹ เมื่อโยธามทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้า พรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี พระมารดาของพระองค์มีพระนามว่า เยรูซาห์ บุตรสาวของศาโดก ² และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งอูสซียาห์ราชบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ เว้นแต่พระองค์มิได้เข้าไปในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ แต่ประชาชนยังประพฤติอย่างเลวทราม ³ พระองค์ทรงสร้างประตูบนของพระนิเวศแห่ง พระเยโฮวาห์ และทรงกระทำ การ ก่อสร้าง มาก ที่ กำแพง ตำบล โอเฟล ⁴ ยิ่ง กว่า นั้นอีก พระองค์ ทรง สร้าง

หัว เมือง ใน ถิ่น เทือก เขา แห่ง ยู ดาห์ และ สร้าง ป้อม กับ หอคอยตามป่าไม้ ⁵ และพระองค์ทรงสู้รบกับ กษัตริย์ คน อัม โมน และ ทรง ชนะ และ ใน ปี นั้น คน อัม โมน ได้ ถวาย เงิน แก่พระองค์หนึ่ง ร้อย ตะลันต์ และ ข้าว สาลีหนึ่ง หมื่น โคระกับข้าวบาร์เลย์หนึ่งหมื่น คนอัมโมนได้ถวายเท่ากัน ในปีที่สองและในปีที่สาม ⁶ โยธามจึงทรงมีกำลังมากขึ้น เพราะพระองค์ทรง ตระเตรียมทาง ทั้งหลายของ พระองค์ ต่อ พระพิภคร์ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของ พระองค์ ⁷ ส่วน พระราชกิจนอกนั้น ของ โยธาม และการสงคราม ทั้งสิ้น ของพระองค์ และพระราชวัตรของพระองค์ ดูเถิด มีบันทึก ไว้ใน หนังสือ ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล และยูดาห์ ⁸ เมื่อ พระองค์ทรง เริ่ม ครอบครอง มี พระชนมายุยี่สิบห้า พรรษา และพระองค์ทรง ครอบครองในเยรูซาเล็มสิบหกปี ⁹ และ โยธามล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝัง พระศพไว้ในนครดาวิด และอาหิสโอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

28

อาหิสครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 16:1)

¹ เมื่อ อา หิส ทรง เริ่ม ครอง ราชย์มีพระ ชนมายุยี่สิบ พรรษา และ พระองค์ ทรง ครอง ราชย์ ใน เย รู ซา เล็มสิบ หก ปี แต่พระองค์มิได้ทรง กระทำ สิ่ง ที่ถูก ต้อง ใน สาย พระเนตรของพระเยโฮวาห์ อย่างกับดาวิดบรรพบุรุษของ พระองค์ ² แต่ทรง ดำเนิน ตาม ทาง ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล พระองค์ถึงกับทรงสร้างรูปเคารพหล่อสำหรับพระบาอัล ³ ยิ่งกว่านั้นพระองค์ทรงเผาเครื่องหอมในหุบเขาบุตรชายของอินโนม และทรงเผาโอรสทั้งหลายของพระองค์ในไฟ ตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของประชาชาติ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ ทรง ชั้ ไล่ออก ไป ให้ พัน หน้า ประชาชน

อิสราเอล ⁴ พระองค์ทรงถวายสัตว์บูชาและทรงเผาเครื่องหอมที่ปูชนียสถานสูง และบนเนินเขาและใต้ต้นไม้เขียวสดทุกต้น

อาห้สกับเปคาห์สู้รบกัน (2 พกษ 16:5-6)

⁵ เพราะฉะนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์จึงทรงมอบพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งซีเรียผู้ทรงชนะพระองค์ และจับประชาชนของพระองค์ เป็นเชลยจำนวนมาก นำมายัง ดามัสกัส และพระองค์ ทรง ถูก มอบ ไว้ ในพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล ผู้ชนะพระองค์ด้วยการฆ่าฟันอย่างใหญ่หลวง ⁶ เพราะว่า เปคาห์บุตรชายเรมาลียาห์ได้ฆ่าเสียหนึ่งแสนสองหมื่นคนในยูดาห์ในวันเดียว ทั้งสิ้นเป็นทหารกล้าแข็ง เพราะเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย ⁷ และศิคริทแก่ลัวทหารของเอฟราอิมได้สังหารมาอาเสอาห์โอรสของกษัตริย์ และอัสรีคมีอิบติกรมวังและเอลคานาห์อุปราช ⁸ คนอิสราเอลได้จับญาติพี่น้องของตนเป็นเชลยสองแสนคน มีผู้หญิง บุตรชาย และบุตรสาว และได้รับของเป็นอันมากมาจากเขานำมายังสะมาเรีย ⁹ แต่ผู้พยากรณ์คนหนึ่งของ พระ เย โฮวาห์อยู่ที่นั่น ชื่อว่า โอ เดต ท่านออกไป พบกองทัพซึ่งมายังสะมาเรีย และพูดกับเขาทั้งหลายว่า “ดูเถิด เพราะ พระ เย โฮวาห์ พระเจ้า แห่ง บรรพบุรุษ ของ ท่าน ทั้งหลาย ทรง กริ้ว ต่อ ยูดาห์ พระองค์ทรงมอบเขาทั้งหลายไว้ในมือของท่าน แต่ท่านทั้งหลายได้สังหารเขาเสียด้วยความเกรี้ยวกราดซึ่งขึ้นไปถึงฟ้าสวรรค์ ¹⁰ และบัดนี้ท่านทั้งหลายเจตนาจะข่มขี่ประชาชนแห่ง ยูดาห์ และเยรูซาเล็ม ให้เป็นทาสชายและทาสหญิงของท่าน ตัวท่านเองไม่มีบาปต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านหรือ ¹¹ บัดนี้ขอฟังข้าพเจ้า และ

ขอส่งเชลยซึ่งท่านได้นำมาจากญาติพี่น้องของท่านกลับไป เพราะว่าพระพิโรธอันแรงกล้าของพระเยโฮวาห์อยู่เหนือท่านทั้งหลาย” ¹² บางคนในหัวหน้าคนเอเฟราอิมคือ อาซาริยาห์บุตรชายโยฮานัน เบเรคิยาห์บุตรชายเมซิลเล โมท เยฮิส คิยาห์บุตรชายซัลลุม และอามาสาบุตรชายหัดลัย ได้ยืนขึ้นขัดขวางบรรดาผู้ที่กลับมาจากสงคราม ¹³ พูดกับเขาทั้งหลายว่า “เจ้าอย่านำเชลยเข้ามาที่นี่ เพราะเจ้ามุ่งหมายที่จะนำโทษบาปมาเหนือเราต่อพระเยโฮวาห์ เพิ่มเข้ากับบาปและการละเมิดในปัจจุบันของเรา เพราะว่าการละเมิดของเราก็ใหญ่โตอยู่ พระพิโรธอันแรงกล้าต่ออิสราเอลมีอยู่แล้ว” ¹⁴ เพราะฉะนั้น ผู้ถืออาวุธจึงทิ้งเชลยและของที่ริบมาต่อหน้าเจ้านายและชุมนุมชนทั้งปวง ¹⁵ และผู้ชายซึ่งถูกระบุชื่อนั้นได้ลุกขึ้นเอาเสื้อผ้าอันเป็นของที่ริบมาให้แก่คนที่เปลือยกายอยู่ในพวกเชลยและเขาก็ห่มห่มให้เขาไว้ และให้รองเท้า และจัดหาอาหารและเครื่องดื่มให้ และชโลมเขา และนำคนที่อ่อนเปลี้ยในพวกเขาขึ้นลำนำเขากลับมายังญาติพี่น้องของเขาที่เมืองเยรีโค คือเมืองต้นอินทผลัม และเขาทั้งหลายก็กลับไปยังสะมาเรีย

คนเอโดมกับคนฟีลิสเตียบุกรุกยูดาห์

¹⁶ ครั้งนั้น กษัตริย์อาหัสทรงใช้ให้ไปหากษัตริย์แห่งอัสซีเรียเพื่อขอความช่วยเหลือ ¹⁷ เพราะคนเอโดมได้บุกรุกเข้ามาอีก และโจมตียูดาห์ และจับไปเป็นเชลยบ้าง ¹⁸ และคนฟีลิสเตียได้เข้าปล้นหัวเมืองในหุบเขาและที่ภาคใต้ของยูดาห์ และได้ยึดเมืองเบธเซเมช อัยยาโลน เกเดโรท และโสโคกับชนบท ทิมนาร์กับชนบท และทั้งกิมโซกับชนบท และเขาก็ตั้งอยู่ที่นั่น ¹⁹ เพราะพระเยโฮวาห์ทรง

กระทำให้ยูดาห์ ต้อยต่ำลง ด้วยเหตุอาหัทส กษัตริย์แห่งอิสราเอล เพราะอาหัทส ทรงกระทำให้ยูดาห์เปลือยเปล่าไปแล้ว และได้ละเมิดต่อพระเยโฮวาห์อย่างร้ายแรง ²⁰ ฉะนั้นทิกัลทีpile เสอร์กษัตริย์แห่งอัสซีเรียจึงยกขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และกระทำให้พระองค์ทุกข์พระทัย แทนที่จะสนับสนุน พระองค์ให้เข้มแข็ง ²¹ เพราะอาหัทส ทรงเอาของส่วนหนึ่ง จากพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และจากราชสำนัก และจากเจ้านาย ถวาย เป็นบรรณาการแก่กษัตริย์ของอัสซีเรีย แต่หาเป็นประโยชน์แก่พระองค์ไม่ ²² ในคราวทุกข์ยากนั้น พระองค์ยิ่งละเมิดต่อพระเยโฮวาห์ คือ กษัตริย์อาหัทส องค์เดียวกันนี้แหละ ²³ เพราะพระองค์ ทรงถวายสัตว์บูชาแก่พระของเมืองดามัสกัส ซึ่งได้ให้พระองค์พ่ายแพ้และตรัสว่า “เพราะว่าพระแห่งกษัตริย์ของซีเรียได้ช่วยเขาทั้งหลาย เราจึงจะถวายสัตว์บูชาแก่พระเหล่านั้น เพื่อจะช่วยเรา” แต่พระเหล่านั้น เป็นเครื่องทำลายพระองค์ และทั้งอิสราเอล ทั้งปวงด้วย ²⁴ และอาหัทสทรงรวบรวมเครื่องใช้ของพระนิเวศแห่งพระเจ้า และตัดเครื่องใช้แห่งพระนิเวศของพระเจ้าเป็นชิ้นๆ และพระองค์ทรงปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงสร้างแท่นบูชาสำหรับพระองค์ทุกมุมเมืองเยรูซาเล็ม ²⁵ พระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูงในหัวเมืองของยูดาห์ทุกหัวเมืองเพื่อเผาเครื่องหอมถวายพระอื่น กระทำให้พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพระองค์ ทรงพระพิโรธ

การสิ้นพระชนม์ของอาหัทส เฮเซคิยาห์ครอบครองแทนพระองค์ (2 พงศ 16:19-20)

²⁶ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของพระองค์ และพระราชวัตรของพระองค์ทั้งสิ้น ตั้งแต่ต้นจนปลาย ดูเถิด เขานั้นทักไว้

ในหนังสือของกษัตริย์แห่งยูดาห์และอิสราเอล ²⁷ และอาหัสก็ล่องกลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ เขาก็ฝังพระศพไว้ในกรุง คือในเยรูซาเล็ม แต่เขามีได้นำพระศพไปไว้ในอุโมงค์ของกษัตริย์แห่งอิสราเอล และเฮเซคียาห์โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

29

เฮเซคียาห์ทรงครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 18:1; อสย 36-39)

¹ เมื่อ เฮ เซ คี ยาห์มีพระชนมายุยี่สิบห้า พรรษา พระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็มยี่สิบเก้าปี พระมารดาของพระองค์ทรงพระนามว่า อาบียาห์ บุตรสาวของเศคาริยาห์ ² และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ถูกต้องในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ตาม ซึ่ง ดาวิด บรรพบุรุษ ของ พระองค์ได้ทรงกระทำทุกประการ ³ ในปีแรกแห่งรัชกาลของพระองค์ในเดือนแรก พระองค์ทรงเปิดประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้ทรงทำการซ่อมแซมประตูนั้น ⁴ พระองค์ทรงนำปุโรหิต และคนเลวีเข้ามา และทรงให้เขาชุมนุมที่ถนนด้านตะวันออก ⁵ และตรัสกับเขาว่า “คนเลวีเอ๋ย ขอฟังเรา จงชำระตัวให้บริสุทธิ์ และชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของท่านให้บริสุทธิ์ และขนสิ่งสกปรกออกเสียจากสถานบริสุทธิ์ ⁶ เพราะบรรพบุรุษของเราทั้งหลายได้กระทำการละเมิด และได้กระทำการที่ชั่วในสายพระเนตรพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเรา เขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระองค์ และหันหน้าของเขาเสียจากที่ประทับของพระเยโฮวาห์ และได้หันหลังให้ ⁷ เขาปิดประตูมุขพระนิเวศ

ด้วย และได้ ดับ ประทีป เสียว และมีได้เผา เครื่อง หอม หรือ
 ถวายเครื่องเผาบูชาในสถานบริสุทธิ์แต่พระเจ้าแห่งอิสรา
 เอล ⁸ เพราะฉะนั้น พระพิโรธ ของ พระ เยโฮวาห์ จึง มา บน
 ยูดาห์ และเยรูซาเล็ม และพระองค์ ทรง กระทำให้ เขา เป็น
 สิ่ง ที่น่า หวาดเสียว เป็นที่สยดสยอง และ เป็นที่เย้ย หยัน
 ตามที่ ท่าน ได้ เห็น กับ ตา ของ ท่าน แล้ว ⁹ เพราะ ดูเถิด บิดา
 ทั้งหลาย ของ เรา ได้ ล้มลง ด้วย ดาบ และ บุตร ชาย บุตร สาว
 กับ ภรรยา ของ เรา ได้ เป็น เซลย เพราะ เหตุนี้ ¹⁰ บัดนี้ เรา มี ใจ
 ประสงค์ ที่จะ กระทำ พันธ สัญญา กับ พระ เยโฮวาห์ พระเจ้า
 แห่ง อิสราเอล เพื่อ ว่า พระ พิโรธ อัน แรง กล้า ของ พระองค์
 จะ หั้น ไป เสียว จาก เรา ¹¹ บุตร ชาย ทั้ง หลาย ของ ข้าพ เจ้า เอ๋ย
 อย่า เพิก เณย เพราะ พระ เยโฮวาห์ ได้ ทรง เลือก ท่าน ให้ ยืน
 อยู่ เฉพาะ พระ พิภพ ของ พระองค์ เพื่อ ปราบ นิบัติ พระองค์
 และ เป็น ผู้ ปราบ นิบัติ ของ พระองค์ และ เผา เครื่อง หอม”
¹² แล้ว คน เลว ก็ ลุก ขึ้น คือ มาฮาท บุตร ชาย อามาสัย และ โย
 เอล บุตร ชาย อาซาริยาห์ ผู้ เป็น ลูก หลาน ของ โคฮาท และ ลูก
 หลาน ของ เมรารี มี คิซ บุตร ชาย อับดี และ อาซาริยาห์ บุตร
 ชาย เยฮาลเลเลล และ ของ คน เกอร์โซน มี โยอาห์ บุตร ชา
 ยคิมมาห์ และ เอเดน บุตร ชาย โยอาห์ ¹³ และ ลูก หลาน ของ
 เอลิซาฟาน มี ชิมรี และ เยอีเอล และ ลูก หลาน ของ อาสาฟ
 มี เศคาริยาห์ และ มัทธานิยาห์ ¹⁴ และ ลูก หลาน ของ เฮมาน
 มี เยอีเอล และ ชิเมอี และ ลูก หลาน ของ เยดูธุน มี เชโมอาห์
 และ อูสซีเอล ¹⁵ เขา ทั้ง หลาย รวบรวม พื้น ้อง ของ เขา และ
 ชำระ ตน ให้ บริสุทธิ์ และ เข้า ไป ตาม ที่ กษัตริย์ ได้ ทรง บัญชา
 โดย พระ วาจา ของ พระ เยโฮวาห์ ให้ ชำระ พระ นิเวศ ของ พระ
 เยโฮวาห์ ให้ บริสุทธิ์ ¹⁶ บุโรหิต ได้ เข้า ไป ใน ส่วน ช่าง ใน ของ
 พระ นิเวศ ของ พระ เยโฮวาห์ เพื่อ ชำระ ให้ บริสุทธิ์ และ เขา นำ

สิ่งสกปรกที่เขาพบในพระวิหารของพระเยโฮวาห์ออกมาที่ลานพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และคนเลวี่ก็ขนเอาของนั้นออกไปยังลำธารชิดโรน ¹⁷ เขาเริ่มชำระในวันแรกของเดือนแรก และในวันที่แปดของเดือนนั้นเขามายังमुखของพระเยโฮวาห์ เขาชำระพระนิเวศของพระเยโฮวาห์อยู่แปดวัน และในวันที่สิบหกของเดือนแรกก็เสร็จ ¹⁸ แล้วเขาเข้าไปหาษัตริย์เฮเซคิยาห์และทูลว่า “ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำความสะอาดพระนิเวศของพระเยโฮวาห์สิ้นเสร็จแล้ว ทั้งแท่นเครื่องเผาบูชา และเครื่องใช้ของแท่นนั้นทั้งสิ้น และโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ และเครื่องใช้ของโต๊ะนั้นทั้งสิ้น ¹⁹ เครื่องใช้ทั้งสิ้นซึ่งษัตริย์อาหัสคัดทิ้งในรัชสมัยของพระองค์ เมื่อพระองค์ได้กระทำการละเมิด ข้าพระองค์ทั้งหลายได้เตรียมพร้อม และได้ชำระแล้ว และดูเถิด ของเหล่านั้นก็อยู่หน้าแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์”

เฮเซคิยาห์ให้ประชาชนนมัสการพระเจ้าในพระวิหารอีก ²⁰ แล้วษัตริย์เฮเซคิยาห์ทรงลุกขึ้นแต่เช้า และรวบรวมเจ้านายของกรุง และเสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ ²¹ และเขาได้นำวัวผู้เจ็ดตัว แกะผู้เจ็ดตัว ลูกแกะผู้เจ็ดตัว และแพะผู้เจ็ดตัวเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับราชอาณาจักร สถานบริสุทธิ์และยูดาห์ และพระองค์ทรงบัญชาให้ลูกหลานของอาโรน คือปุโรหิตให้ถวายของเหล่านั้นบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ²² เขาทั้งหลายจึงฆ่าวัวผู้และปุโรหิตก็รับเลือดและพรมที่แท่นบูชา และเขาทั้งหลายฆ่าแกะผู้ และเอาเลือดของมันพรมแท่นบูชา และฆ่าลูกแกะเอาเลือดของมันพรมแท่นบูชา ²³ แล้วแพะผู้สำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปนั้นเขานำมาที่ษัตริย์และที่ประชุมชน และเขาทั้งหลายก็เอามือของเขาวางบนแพะนั้น ²⁴ และ

ปุโรหิตก็ฆ่าแพะเสีย และเอาเลือดของมันทำการคืนดีกันบนแท่นนั้นเพื่อทำการลบมลทินบาปให้อิสราเอลทั้งปวง เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาว่า ให้ทำเครื่องเผาบูชา และเครื่องบูชา ไถ่บาป สำหรับ อิสราเอล ทั้ง ปวง ²⁵ แล้ว พระองค์ ทรงให้คน เลวี ประจำอยู่ในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ มีฉาบพิณใหญ่ และพิณเขาคู่ ตามบัญญัติของดาวิด และของกาดผู้ทำนายของกษัตริย์ และของนาอันผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระบัญญัตินั้นมาจากพระเยโฮวาห์ทางผู้พยากรณ์ของพระองค์ ²⁶ คนเลวีก็ยืนอยู่ ถือเครื่องดนตรีของดาวิด และปุโรหิตถือ แตร ²⁷ แล้ว เฮเซ คียาห์ทรงบัญชาว่า ให้ถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่น และเมื่อเริ่มถวายเครื่องเผาบูชา ก็เริ่มถวายเพลงแด่พระเยโฮวาห์ และแตรกับเครื่องดนตรีของดาวิดกษัตริย์ของอิสราเอลก็เริ่มด้วย ²⁸ ชุมนุมชนทั้งสิ้นก็นมัสการ และนักร้องก็ร้องเพลง และคนดนตรีก็เป่าแตร ทำ อย่าง นี้อยู่จน ถวาย เครื่อง เผา บูชา เสร็จ ²⁹ เมื่อการ ถวาย บูชา เสร็จ แล้ว กษัตริย์และ คน ทั้ง ปวง ที่อยู่กับพระองค์ก็กราบลงนมัสการ ³⁰ และกษัตริย์เฮเซคียาห์และเจ้านายก็บัญชาให้คนเลวีร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์ด้วย ถ้อยคำ ของ ดาวิด และของ อา สาฟ ผู้ทำนาย และเขาทั้งหลายร้องเพลงสรรเสริญด้วยความยินดี และเขาก็ก้มศีรษะลงนมัสการ ³¹ แล้วเฮเซคียาห์ตรัสว่า “บัดนี้ท่านทั้งหลายได้ชำระตัวของท่านให้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์ จงเข้ามาใกล้ นำเครื่องสัตว์บูชา และเครื่องบูชาโมทนามายังพระนิเวศของพระเยโฮวาห์” และชุมนุมชนก็นำเครื่องสัตว์บูชา และเครื่องบูชาโมทนา และทุกคนที่มีใจสมัครก็ได้นำเครื่องเผาบูชา มา ³² จำนวน เครื่อง เผา บูชา ซึ่ง ชุมนุมชน

นำมา คือวัวผู้เจ็ดสิบตัว เกะผู้หนึ่งร้อยและลูกแกะสองร้อย ทั้งสิ้นนี้เป็นเครื่องเผาบูชาแต่พระเยโฮวาห์³³ และเครื่องบูชาที่มอบถวายไว้ มีวัวผู้หกร้อยตัว และแกะสามพันตัว³⁴ แต่มีปุโรหิตน้อยเกินไป จนถลกหนังเครื่องเผาบูชาทั้งหมดไม่ได้ คนเลวีพี่น้องของเขาก็ได้ช่วยจนเสร็จงาน และจนกว่า ปุโรหิตคนอื่นจะเสร็จ การชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะในการชำระตนนั้นคนเลวีจริงจังกยิ่งกว่าพวกปุโรหิต³⁵ นอกจากนี้เครื่องเผาบูชามีจำนวนมากมายแล้วยังมีไขมันของเครื่องสันติบูชา และมีเครื่องดื่มบูชา คู่กับเครื่องเผาบูชาด้วย ดังนั้นแหละงานปรนนิบัติในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ก็ฟื้นคืนมาอีก³⁶ เฮเซคิยาห์กับประชาชนทั้งปวงก็เปรมปรีดีด้วยการที่พระเจ้าได้ทรงกระทำให้แก่ประชาชนครั้งนี้ เพราะเรื่องนี้เกิดขึ้นปัจจุบันทันด่วน

30

การเตรียมสำหรับเทศกาลปัสกา

¹ เฮ เซ คี ยาห์ ทรง รับ สั่ง ไปถึงอิสราเอล และ ยูดาห์ทั้งปวง และ ทรง พระ อักษร ถึง เอ ฟ รา อี มกับ มนัส เสห์ด้วยว่า เขา ทั้ง หลาย ควร จะ มายัง พระ นิเวศ ของ พระ เย โฮ วาห์ที่เยรูซาเล็ม เพื่อ จะ ถือ เท ศกาลปัส กา ถวาย แต่ พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า ของ อิสราเอล ² เพ ราะ ว่า กษัตริย์ และ เจ้านาย ของ พระองค์ ทั้ง ชุม นุม ชน ทั้ง ปวง ใน เยรูซาเล็ม ได้ ปรี กษา กัน ที่ จะ ถือ เท ศกาลปัส กา ใน เดือน ที่ สอง ³ ด้วย เขา ทั้ง หลาย จะ ถือ ปัส กา ตาม ก่า หนด ไม่ ได้ เพราะ ว่า พวก ปุโร หิต ยัง มี ได้ ชำ ระ ตน ให้ บริ สุ ทธิ์ เพียง พอ แก่ จำนวน และ ประชา ชน ยัง มี ได้ ชุม นุม กัน ใน เยรูซาเล็ม ⁴ และ แผน งาน นั้น ก็ เป็น ที่ ชอบ แก่ กษัตริย์ และ ชุม นุม ชน ทั้ง ปวง ⁵ เขา จึง ลง มติ ให้ ทำ

ประกาศออกไปทั่วอิสราเอล ตั้งแต่เบเออร์เชบาถึงเมืองดานว่า ประชาชนควรมาถือปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่เยรูซาเล็ม เพราะเขามีได้ถือเป็นเวลานานตามที่ได้กำหนดไว้ 6 คนเดินหนังสือจึงออกไปทั่วอิสราเอลและยูดาห์ ถือหนังสือจากกษัตริย์และบรรดาเจ้านายของพระองค์ เพราะกษัตริย์ได้ทรงบัญชาว่า “ชนอิสราเอล เอ๋ย จงกลับมาหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของอับราฮัม อิสอัค และอิสราเอล เพื่อพระองค์จะหันกลับมายังคนส่วนที่เหลืออยู่ของท่าน ผู้ซึ่งหนีรอดจากพระหัตถ์ของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย 7 ท่านอย่าเป็นเหมือนบิดา และเหมือนพี่น้องของท่านผู้ได้กระทำการละเมิดต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา พระองค์จึงทรงมอบเขาให้ถึงความเศร้าสลดตามที่ท่านเองก็เห็นอยู่ 8 และคราวนี้อย่าคอแข็งอย่างบิดาของท่านทั้งหลายเลย แต่จงยอมมอบตัวท่านแด่พระเยโฮวาห์ และมายังสถานบริสุทธิ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงชำระไว้ให้บริสุทธิ์เป็นนิตย์ และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพื่อพระพิโรธอันแรงกล้าของพระองค์จะหันไปเสียจากท่าน 9 เพราะถ้าท่านทั้งหลายหันกลับมายังพระเยโฮวาห์ พี่น้องของท่านและลูกหลานของท่านจะประสบความเอ็นดูจากผู้ที่จับเขาไปเป็นเชลย และจะได้กลับมายังแผ่นดินนี้อีก เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทรงพระเมตตาและกรุณา ถ้าท่านกลับมาหาพระองค์ พระองค์จะไม่ทรงหันพระพักตร์ไปจากท่าน” 10 คนเดินหนังสือจึงไปตามหัวเมืองต่างๆทั่วแผ่นดินเอฟราอิมและมนัสเสห์ไกลไปจนถึงเศบูลุน แต่คนทั้งหลายก็หัวเราะเยาะเขา และเย้ยหยันเขา 11 มีแต่คนอาเซอร์มนัสเสห์และเศบูลุนบางคนทีล่อมตัวและมายังเยรูซาเล็ม 12 พระหัตถ์ของพระเจ้าอยู่เหนือยูดาห์ด้วย ทรงให้เขา

เป็นใจเดียวกันที่จะกระทำตามซึ่งกษัตริย์และเจ้านายได้บัญชาเขาไว้ตามพระวณะของพระเยโฮวาห์¹³ ประชาชนเป็นอันมากมาประชุมกันในเยรูซาเล็มเพื่อถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อในเดือนที่สอง เป็นการชุมนุมใหญ่ยิ่งนัก¹⁴ พวกเขาลุกขึ้นและได้กำจัดแท่นบูชาที่อยู่ในเยรูซาเล็ม และแท่นสำหรับเผาเครื่องหอมทั้งปวงนั้น เขาชนไปทิ้งเสียในลำธารขิดโรน

การถือเทศกาลปัสกาศด้วยความยินดี

¹⁵ และเขาทั้งหลายได้ฆ่าแกะปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนที่สอง ปุโรหิต และคนเลวีก็ต้องรู้จักอาย เพราะฉะนั้นเขาจึงชำระตัวให้บริสุทธิ์ และนำเครื่องเผาบูชาในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์¹⁶ เขาทั้งหลายเข้าประจำตำแหน่งที่เขาเคย ตามพระราชบัญญัติของโมเสสคนของพระเจ้า ปุโรหิตก็เอาเลือดซึ่งเขารับมาจากมือของคนเลวีประพรม¹⁷ เพราะว่า มีหลาย คนใน ชุมนุม ชน นั้น ยังมิได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นคนเลวีจึงต้องฆ่าแกะปัสกาแทนทุกคนที่มลทิน เพื่อกระทำให้บริสุทธิ์ต่อพระเยโฮวาห์¹⁸ เพราะว่าว่ามวลชนนั้น คนเป็นอันมากที่มาจากเอฟราอิม มนัสเสห์ อิสสาคาร์ และเศบูลุน ยังมิได้ชำระตน ถึง กระนั้น เขาก็ยังรับประทานปัสกาผิดต่อข้อที่กำหนดไว้ แต่เฮเซคียาห์ทรงอธิษฐานเพื่อเขาว่า “ขอพระเยโฮวาห์ผู้ประเสริฐทรงให้อภัยแก่ทุกคน¹⁹ ผู้ปิกใจเสาะหาพระเจ้า คือพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของเขา ถึงแม้ว่าจะไม่ชำระตัวตามกฎของ ความบริสุทธิ์แห่งสถานบริสุทธิ์นี้”²⁰ พระเยโฮวาห์ทรงฟังเฮเซคียาห์และทรงรักษาประชาชน²¹ และประชาชนอิสราเอลที่อยู่ ณ เยรูซาเล็ม ได้ถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เจ็ด วัน ด้วย ความ ยินดียิ่ง และ คน เลวี กับ

ปุโรหิต ได้ สรร เส ริญฺญ พระ เย โหวาทห์ทุกวันๆ ร้อง เพลง ทำ เสียงดังด้วย เครื่องดนตรี ของ เขา ถวายแด่ พระ เย โหวาทห์ ²² และเฮเซ คียาห์ทรงกล่าวหนุนใจพวกคนเลวีทั้งปวง ผู้ สอนถึงความรู้อันประเสริฐแห่งพระเยโฮวาทห์ พวกเขาจึง รับประทานอาหารในเทศกาลนั้นเจ็ดวัน ได้ถวายสัตว์เป็น เครื่องสันติบูชา และสารภาพความผิดบาปต่อพระเยโฮวาทห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของตน

การถือเทศกาลปัสกาอีกเจ็ดวัน

²³ แล้วชุมนุมชน ทั้ง สิ้นก็ ตก ลงกันที่ จะ ถือ เทศกาล ไป อีกเจ็ดวัน เขาจึงถือ เทศกาล ไปอีกเจ็ดวันด้วยความยินดี ²⁴ เพราะเฮเซ คียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ทรงประทานวัว ผู้หนึ่งพันตัวและแกะเจ็ดพันตัวแก่ชุมนุมชน และพวกเจ้านายได้ให้วัวผู้หนึ่งพันตัวและแกะหนึ่งหมื่นตัวแก่ชุมนุมชน และปุโรหิตเป็นจำนวนมากก็ได้ชำระตนให้บริสุทธิ์ ²⁵ ชุมมนุมนชน ทั้ง สิ้น ของ ยูดาห์ กับ บรรดาปุโรหิต และ คน เลวี และ ชุมมนุมนชนทั้งสิ้นซึ่งออกมาจากอิสราเอล และคนต่างด้าว ซึ่งออกมาจากแผ่นดินอิสราเอล และซึ่งอยู่ในยูดาห์เปรมปรีดีกัน ²⁶ จึงมีความชื่นบานใหญ่ยิ่งในเยรูซาเล็ม เพราะ ตั้งแต่สมัยของซาโลมอนโอรสของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอลไม่เคยมีอย่างนี้เลยในเยรูซาเล็ม ²⁷ แล้วบรรดาปุโรหิต และ คน เลวีได้ลุกขึ้น อวยพร ประชาชน เสียง ของ เขา ก็ ถึง พระกรรณ และ คำอธิษฐาน ของ เขา ก็ ขึ้น มายัง ที่ ประทับ บริสุทธิของพระองค์คือสวรรค์

31

การทำลายรูปเคารพ (2 พกษ 18:4)

¹ เมื่อสำเร็จงานนี้ทั้งสิ้นแล้วอิสราเอลทั้งปวงผู้อยู่ที่นั่น ได้ออกไปยังหัวเมืองยูดาห์และท่าลายเสาศักดิ์สิทธิ์เป็นชั้นๆ และโค่นบรรดาเสารูปเคารพพลง และพังปูชนียสถานสูงลง และพังแท่นทั่วยูดาห์และเบนยามินทั้งสิ้นและในเอฟราอิมกับมนัสเสห์ จนเขาท่าลายเสียหมดสิ้น แล้วประชาชนอิสราเอลทั้งปวงก็กลับไปยังหัวเมืองของตน ทุกคนกลับไปยังที่ดินของเขา

เฮเซคียาห์นำให้มีการปฏิรูปใหม่

² เฮเซคียาห์ได้ทรงจัดการแบ่งบรรดาปุโรหิตและคนเลวีเป็นกองๆ แต่ละกองตามหน้าที่ปรนนิบัติของตน คือบรรดาปุโรหิตและคนเลวีให้เป็นพนักงานฝ่ายเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาให้ปรนนิบัติและให้ถวายโมทนาและสรรเสริญภายในประตูค่ายของพระเยโฮวาห์ ³ ส่วนที่กษัตริย์ทรงบริจาคจากทรัพย์สิน ส่วนพระองค์นั้น เป็นเครื่องเผาบูชาคือเครื่องเผาบูชาสำหรับเช้าและสำหรับเย็น และเครื่องเผาบูชาสำหรับวันสะบาโต วันขึ้นหนึ่งค่ำและเทศกาลตามกำหนด ดังที่บันทึกไว้ในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ⁴ และพระองค์ทรงบัญชาประชาชนผู้อยู่ในเยรูซาเล็มให้บริจาคส่วนที่เป็นของปุโรหิตและของคนเลวีเพื่อเขาเหล่านั้นจะได้เข้มแข็งขึ้นในพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ⁵ พอพระบัญชากระจายออกไป ประชาชนอิสราเอลก็ได้บริจาคเข้ามาอย่างมากมาย มีผลรุ่นแรกของข้าว น้ำองุ่น น้ำมัน น้ำผึ้ง และผลิตผลทุกอย่างของไร่นา และเขานำสิบชักหนึ่งแห่งของทุกชนิดเข้ามาอย่างมากมาย ⁶ และประชาชนอิสราเอลและยูดาห์ผู้อาศัยอยู่ในหัวเมือง

ของยูดาห์ได้นำสิบชักหนึ่งของวัวและแกะ และสิบชักหนึ่ง
ของสิ่งบริสุทธิ์ที่มอบถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา
และเก็บไว้เป็นกองๆ ⁷ ในเดือนที่สาม เขาเริ่มกองสุ่มขึ้น
และสำเร็จในเดือนที่เจ็ด ⁸ เมื่อเฮเซคียาห์และเจ้านายมา
เห็นกองเหล่านั้น ท่านทั้งหลายก็ถวายสาธุการแด่พระเยโฮ
วาท் และอวยพรแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์ ⁹ เฮเซ
คียาห์ก็ทรงไต่ถามปุโรหิตและคนเลวีถึงเรื่องกองเหล่านั้น
¹⁰ อาศาเรียนปุโรหิตใหญ่ ผู้เป็นวงศ์วานของศาโดกทูลตอบ
พระองค์ว่า “ตั้งแต่ประชาชนได้เริ่มนำส่วนบริจาคมเข้ามาใน
พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ พวกข้าพระองค์ได้รับประทาน
และมีพอกับมีเหลือมาก เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงอำนวย
พระพรประชาชนของพระองค์ จึงมีเหลืออยู่ใหญ่โตอย่างนี้”
¹¹ แล้วเฮเซคียาห์จึงทรงบัญชาให้เขาจัดห้องในพระนิเวศ
ของพระเยโฮวาห์ และเขาทั้งหลายก็จัดไว้ ¹² และเขาทั้ง
หลายนำสิ่งบริจาคมเข้ามาอย่างสัตย์ซื่อทั้งสิบชักหนึ่งและ
ของมอบถวาย หัวหน้าเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลคือโคนานิยาห์คน
เลวีกับซิเมอีน้องชายเป็นคนรอง ¹³ เยฮีเอล อาซาซียาห์
นาหัท อาสาเฮล เยรีโมท โยซาบาด เอลีเอล อิสมาคียาห์
มาอาท และเบไนยาห์ เป็นผู้ควบคุมช่วยเหลือโคนานิยาห์
และซิเมอีน้องชายของเขา โดยการแต่งตั้งของกษัตริย์
เฮเซคียาห์ และอาศาเรียนเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของพระ
นิเวศของพระเจ้า ¹⁴ โคเร บุตรชายอิมนาห์คนเลวี ผู้เฝ้า
ประตูตะวันออก เป็นผู้ดูแลของบูชาที่ถวายตามใจสมัคร
แก่พระเจ้า แจกส่วนบริจาคมที่สงวนไว้สำหรับพระเยโฮวาห์
และสิ่งบริสุทธิ์ที่สุด ¹⁵ เอเดน มินยามิน เยชูอา เซไมอาห์ อา
มาริยาห์ เซคานิยาห์ได้ช่วยเขาในตำแหน่งหน้าที่ในหัวเมือง
ของปุโรหิต ให้แจกแก่พี่น้องของเขาทั้งหลาย ทั้งผู้ใหญ่และ
ผู้น้อยเหมือนกันตามกองเวร ¹⁶ เว้นแต่คนเหล่านั้นที่ขึ้น

ทะเบียนไว้ ตามผู้ชาย ตั้งแต่สาม ขวบ ขึ้นไป ทุกคนที่เข้าไปในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เป็นเวรตามหน้าที่ประจำวันที่ต้องทำ เพื่อทำการปรนนิบัติตามหน้าที่โดยกองของเขา ¹⁷ การขึ้นทะเบียนบุโรหิตก็กระทำตามวงศ์วานแห่งบรรพบุรุษของเขา ส่วนคนเลวีตั้งแต่อายุยี่สิบปีขึ้นไปก็ขึ้นตามหน้าที่ของเขา ตามกองเวรของเขาทั้งหลาย ¹⁸ และขึ้นทะเบียนทั้งลูกเล็กๆของเขา ภรรยาของเขา บุตรชาย บุตรสาวของเขามวลชนทั้งสิ้น เพราะในตำแหน่งหน้าที่นั้นเขาทั้งหลายได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์ ¹⁹ สำหรับลูกหลานของอาโรนคือพวกบุโรหิต ผู้อยู่ในทุ่งนารวมรอบหัวเมืองของเขานั้น มีผู้ชายในหัวเมืองต่างๆ ผู้ถูกระบุชื่อให้แจกจ่ายส่วนแบ่งแก่ผู้ชายทุกคนในพวกบุโรหิต และทุกคนในพวกคนเลวีผู้ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ ²⁰ เฮเซคียาห์ทรงกระทำดังนี้ทั่วทั้งยูดาห์ และพระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ดีและชอบ และที่เป็นความจริง ต่อ พระพักตร์พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพระองค์ ²¹ และงานทุกอย่างซึ่งพระองค์ทรงเริ่มกระทำในการปรนนิบัติแห่งพระนิเวศของพระเจ้า และตามพระราชบัญญัติและพระบัญญัติ เพื่อแสวงหาพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงกระทำด้วยเต็มพระทัย และทรงจำเริญขึ้น

32

เซนนาเคอริบมานุกรุกยูดาห์ (2 พกษ 18:13-19:37; อสย 36:1-22)

¹ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้และการสถาปนาขึ้นนั้น เซนนาเคอริบกษัตริย์อัสซีเรียยกมานุกรุกยูดาห์ และตั้งค่ายล้อมหัวเมืองที่มีป้อมไว้ ทรงดำริที่จะยึดไว้ ² และเมื่อเฮเซคียาห์ทรงเห็นว่า เซนนาเคอริบยกมา ด้วยเจตนาจะต่อสู้

กับ เยรูซาเล็ม ³ พระองค์ทรงวางแผนการกับเจ้านายของพระองค์ และทแกล้วทหารของพระองค์ ที่จะอุดน้ำตามน้ำพุที่อยู่นอกเมืองเสียม และเขาทั้งหลายก็ทรงช่วยพระองค์ ⁴ มีประชาชนเป็นอันมากรวบรวมกันเข้ามา และเขาทั้งหลายอุดน้ำพุและปิดลำธารซึ่งไหลผ่านแผ่นดินเสียม พูดว่า “ทำไมจะให้บรรดาภคินีอัสนีเรียยกมาพบน้ำเป็นอันมากเล่า” ⁵ พระองค์ทรงประกอบกิจอย่างบึกบึน สร้างกำแพงที่ปรักหักพังนั้นทั่วไปใหม่ และสร้างหอคอยขึ้น และทรงสร้างกำแพงข้างนอกอีกชั้นหนึ่ง และพระองค์ทรงเสริมกำแพงป้อมมิลโลที่นครดาวิด ทรงสร้างหอกและโล่เป็นจำนวนมาก ⁶ และพระองค์ทรงตั้งผู้บังคับการต่อต้านไว้เหนือประชาชน และทรงรวบรวมเข้าไว้ด้วยกัน ณ ถนนที่ประตูนคร และตรัสอย่างหนุ่ใจเขาทั้งหลายว่า ⁷ “จงเข้มแข็งและกล้าหาญเถิด อย่ากลัวหรือท้อถอยต่อภคินีอัสนีเรีย และต่อกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับเขานั้น เพราะมีผู้หนึ่งฝ่ายเราที่ใหญ่กว่าฝ่ายเขา ⁸ ฝ่ายเขามีแต่กำลังเนื้อหนัง แต่ฝ่ายเรามีพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทรงสถิตกับเราที่ทรงช่วยเราและสู้รบฝ่ายเรา” ประชาชนก็วางใจในพระดำรัสของเยเซคียาห์ภคินีแห่งยูดาห์

การขู่เข็ญอย่างหยิ่งยโสของเซนนาเคอริบ (2 พกษ 18:17-25)

⁹ ภายหลังเซนนาเคอริบภคินีแห่งอัสนีเรีย (ผู้ซึ่งกำลังล้อมเมืองลา คี ช อยู่ ด้วย กำลัง รบ ทั้ง สิ้น ของ พระองค์) ได้รับสั่งให้ข้าราชการของพระองค์ไปยังกรุงเยรูซาเล็มถึงเยเซคียาห์ภคินีของยูดาห์ และถึงประชาชนทั้งปวงของยูดาห์ที่อยู่ในเยรูซาเล็มว่า ¹⁰ “เซนนาเคอริบภคินีแห่งอัสนีเรียตรัสดังนี้ว่า ‘เจ้าทั้งหลายพึงอะไร เจ้าจึงยืนมั่นให้ล้อม

อยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม ¹¹ เอเซคียาห์มิได้พาเจ้าให้หลงเพื่อจะมอบให้เจ้าตายด้วยการอดอาหารและความกระหายหรือในเมื่อเขาบอกเจ้าว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะทรงช่วยเราให้พ้นจากมือของกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย” ¹² เอเซคียาห์คนนี้แหละมิใช่หรือที่ได้กำจัดปูชนียสถานสูง และแท่นบูชาของพระองค์ และบัญชาแก่ยูดาห์กับเยรูซาเล็มว่า “เจ้าจงนมัสการอยู่หน้าแท่นบูชาแท่นเดียว และเจ้าจงเผาเครื่องหอมบนแท่นนั้น” ¹³ เจ้าไม่รู้หรือว่าเราและบรรพบุรุษของเรา ได้ กระทำ อะไร แก่ชนชาติทั้งหลาย แห่ง ประเทศ ต่างๆ พระ ของ บรรดา ประชาชาติแห่ง ประเทศ เหล่า นั้น สามารถที่จะช่วยประเทศของเขาให้พ้นจากมือของเราหรือ ¹⁴ ในพวกพระที่ปวงแห่งประชาชาติเหล่านั้นที่บรรพบุรุษของเราได้ ทำลาย เสีย อย่าง ลิ่น เเชิง ยังมีพระองค์ใด เล่า ที่ สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา แล้วพระเจ้าของเจ้านะหรือจะสามารถช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเรา ¹⁵ เพราะ ฉะนั้น บัดนี้ อย่า ให้ เอ เซ คี ยาห์ ล่องลง เจ้า หรือ พา เจ้า ให้ หลง ใน ทำนอง นี้ อย่า เชื่อ เขา เพราะ ไม่มีพระ แห่ง ประชาชาติ หรือ ราช อาณาจักรใด ที่ สามารถช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา หรือจากมือบรรพบุรุษของเรา พระเจ้าของเจ้าจะช่วยเจ้าให้พ้นจากมือของเราได้น้อยยิ่งกว่านั้นสักเท่าใดเล่า” ¹⁶ และข้าราชการของพระองค์ก็กล่าวทับบมพระเยโฮวาห์พระเจ้าและเอเซคียาห์ผู้รับใช้ของพระองค์มากยิ่งขึ้น

เซนนาเคอริบหมิ่นประมาทพระเจ้าของเอเซคียาห์ (2 พกษ 19:9-13)

¹⁷ และพระองค์ทรงพระอภัยรรมณ์ประมาทพระเยโฮวาห์พระเจ้าของอิสราเอล และตรัสทับบมพระองค์ว่า “พระของบรรดาประชาชาติแห่งประเทศทั้งหลายมิได้ช่วยประชาชนของตนให้พ้นจากมือของเรา ฉะนั้นใด พระเจ้า ของ เอ เซ คี

ยาก็จะไม่ช่วยประชาชน ของ ตน ให้ พ้น จาก มือ ของ เรา ฉะนั้น” ¹⁸ และเขาทั้งหลายก็ตะโกนความนี้ด้วยเสียงอันดังเป็นภาษาอีบรูให้ชาวเยรูซาเล็มผู้อยู่บนกำแพงฟัง เพื่อให้เขาตกใจและหวาดหวั่นไหว จะได้ยึดเอาเมืองนั้น ¹⁹ เขาได้พูดถึงพระเจ้าแห่งเยรูซาเล็มอย่างกับที่เขาพูดถึงพระเจ้าแห่งชนชาติทั้งหลายของแผ่นดินโลก ซึ่งเป็นผลงานของมือมนุษย์ ²⁰ แล้วกษัตริย์เฮเซคียาห์และผู้พยากรณ์อิสยาห์บุตรชายอามอสได้อธิษฐานเพราะเรื่องนี้และร้องทูลต่อสวรรค์ ²¹ และพระเยโฮวาห์ทรงใช้ทูตสวรรค์องค์หนึ่งซึ่งได้ตัดทแกล้วทหารทั้งปวงและผู้บังคับกองและนายทหารในค่ายของกษัตริย์แห่งอัสซีเรียออกเสีย เพราะฉะนั้นพระองค์จึงเสด็จกลับไปยังแผ่นดินของพระองค์ด้วยความอับอายชายพระพิภคร์ และเมื่อพระองค์เสด็จเข้าในนิเวศแห่งพระของพระองค์ คนเหล่านั้นที่ออกมาจากบันไดของพระองค์เองได้ฆ่าพระองค์ด้วยดาบเสียที่นั่น ²² ดังนั้นพระเยโฮวาห์จึงทรงช่วยเฮเซคียาห์และชาวเยรูซาเล็มให้พ้นจากพระหัตถ์ของเฮนนาเคอริบกษัตริย์แห่งอัสซีเรีย และจากมือของศัตรูทั้งสิ้นของพระองค์ และพระองค์ทรงนำเขาทั้งหลายอยู่ทุกด้าน ²³ และคนเป็นอันมากนำของถวายพระเยโฮวาห์มายังกรุงเยรูซาเล็ม และของกำนัลต่างๆมาถวายเฮเซคียาห์กษัตริย์แห่งยูดาห์ พระองค์จึงทรงเป็นที่ยกย่องในสายตาของทั้งปวงตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

เฮเซคียาห์ทรงประชวรและทรงกลับฟื้นมาใหม่ (2 พกษ 20:1-11)

²⁴ ครั้งนั้นเฮเซคียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และพระองค์ทูลอธิษฐานต่อพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงตอบและประทานหมายสำคัญอย่างหนึ่งให้แก่เฮเซคียาห์ ²⁵ แต่เฮเซคียาห์มิได้สนองพระคุณนั้น เพราะ

พระทัย ของ พระองค์ ผยอง ขึ้น เพราะ ฉะนั้น พระพิโรธ จึง มา เหนือ พระองค์ ยูดาห์ และ เยรูซาเล็ม ²⁶ แต่ เฮเซคียาห์ ทรง อ่อนน้อม ถ่อม พระทัย ที่ กำ เริบ นั้น ลง ทั้ง พระองค์ และ ชาว เยรูซาเล็ม พระพิโรธ ของ พระเยโฮวาห์ จึง มิ ได้ มา เหนือ เขา ทั้ง หลาย ใน รัชกาล เฮเซคียาห์ ²⁷ เฮเซคียาห์ ทรง มี ราชทรัพย์ และ เกียรติ ใหญ่ ยิ่ง และ พระองค์ ทรง สร้าง คลัง ไว้ สำหรับ พระองค์ เพื่อ เก็บ เงิน ทองคำ และ เพชรพลอย ต่างๆ เครื่อง เเทศ โล่ และ สำหรับ ทรัพย์ สิ้น ที่ มี ค่า ทุก ชนิด ²⁸ ทั้ง ฉาง สำหรับ ข้าว น้ำ อุ่น และ น้ำมัน ที่ ผลิต มา และ โรงเก็บ สัตว์ เลี้ยง ทุก ชนิด และ คอก แกะ ²⁹ พระองค์ ทรง จัด หัวเมือง เพื่อ พระองค์ ด้วย ทั้ง ฝูง แพะ แกะ และ ฝูง วัว เป็น อัน มาก เพราะ พระเจ้า ทรง ประทาน ทรัพย์ สิ้น ให้ พระองค์ มาก ยิ่ง ³⁰ เฮเซคียาห์ ห่วง คำนึง เอง ทรง ปิด ทาง น้ำ ออก ตอน บน ของ น้ำ ฟுகี โอน เสีย แล้ว นำ ไป ให้ ไหล ลง ไป ทาง ทิศ ตะวัน ตก ของ นคร ดาวิด และ เฮเซคียาห์ ทรง จำ เรือง ใน พระราชกิจ ทั้ง สิ้น ของ พระองค์ ³¹ อย่างไร ก็ ตาม ใน เรื่อง ทูต ที่ เจ้า นาย เมือง บา บิโลน ใช้ ให้ มา ถาม ถึง การ มหัศจรรย์ ซึ่ง ได้ เกิด ขึ้น ใน แผ่นดิน พระเจ้า ก็ ทรง ปลื้ม พระองค์ ตาม อำ เภอ ใจ เพื่อ จะ ทดลอง พระองค์ และ เพื่อ จะ ทราบ พระดำริ ทั้ง สิ้น ใน พระทัย ของ พระองค์ ³² ฝ่าย พระราชกิจ นอก นั้น ของ เฮเซคียาห์ และ ความ ดี ของ พระองค์ ดู เกิด มี บัน ทึก ไว้ ใน นิมิต ของ อีสยาห์ ผู้ พยากรณ์ บุตร ชาย อามอส และ ใน หนังสือ ของ กษัตริย์ แห่ง ยูดาห์ และ อิสราเอล

การสิ้นพระชนม์ของเฮเซคียาห์ (2 พกษ 20:20-21)

³³ และ เฮเซคียาห์ ล่วง หลับ ไป อยู่ กับ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ และ เขา ฝัง พระศพ ไว้ ใน อุโมงค์ สำคัญ ที่ สุด ของ โอรส ของ ดาวิด และ บรรดา คน ยูดาห์ และ ชาว เยรูซาเล็ม ทั้ง

ปรางได้ถวายเกียรติเมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ และมนัสเสห์
โอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

33

มนัสเสห์ผู้ชั่วร้ายครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 21:2-9)

¹ เมื่อ มนัส เสห์ เริ่ม ครอบ ครอง มี พระ ชนมายูสิบ สอง
พรรษา และพระองค์ทรง ครอบ ครอง ใน เยรูซาเล็ม ห้า สิบ
ห้า ปี ² พระองค์ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย ใน สาย พระเนตร
ของ พระ เย โห วาห์ ตาม การ ก ระ ทำ ที่ นำ สะ อิด สะ เอียน
ของ ประชาชาติ ซึ่ง พระ เย โห วาห์ ทรง ชับ ไล่ ไป เสีย ให้
พ้น หน้า ประชาชน อิสราเอล ³ เพราะ พระองค์ ทรง สร้าง
ปูชนียสถาน สูง ขึ้น ใหม่ ซึ่ง เอ เซ คียาห์ พระ ราชา บิดา ของ
พระองค์ได้ทรง พัง ลง นั้น และทรง สร้าง แทน บูชา แต่ พระ
บา อัล และ ทรง ทำ บรรดา เสา รูป เคารพ และ นมัสการ
บริวาร ทั้ง สิ้น ของ ฟ้ำ สวรรค์ และ ปรน นิบัติ พระ เหล่า นั้น
⁴ และ พระองค์ ทรง สร้าง แทน บูชา ใน พระ นิเวศ ของ พระ
เยโฮวาห์ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “นามของเราจะอยู่ใน
เยรูซาเล็ม เป็น นิตย์” ⁵ และพระองค์ได้ทรง สร้าง แทน บูชา
สำหรับ บรรดา บริวาร แห่ง ฟ้ำ สวรรค์ ใน ลาน ทั้ง สอง แห่ง
พระ นิเวศ ของ พระ เย โห วาห์ ⁶ และพระองค์ได้ทรง ถวาย
โอรสของพระองค์ให้ลุยไฟใน หุบเขาบุตรชายของอินโนม
ถือ ฤกษ์ยาม ใช้เวทมนตร์ ใช้ไสยศาสตร์ ติดต่อกับ คนทรง
และพ่อมดหมอผี พระองค์ทรง กระทำ สิ่ง ที่ ชั่ว ร้าย เป็น อัน
มาก ใน สาย พระเนตร ของ พระ เย โห วาห์ ซึ่ง เป็นการ ยั
ย ให้ พระองค์ ทรง ก ร้าว โกรธ ⁷ และรูป เคารพ สลัก ซึ่ง คือ รูป
เคารพ ที่ พระองค์ ทรง สร้าง นั้น พระองค์ ทรง ตั้ง ไว้ ใน พระ
นิเวศ ของ พระเจ้า ซึ่ง พระเจ้า ตรัส กับ ดาวิด และ ซา โลมอน
โอรส ของ ดาวิด ว่า “ใน นิเวศ นี้ และ ใน เยรูซาเล็ม ซึ่ง เรา

ได้เลือก ออกจากตระกูล ทั้งสิ้น ของอิสราเอล เรา จะบรรจุนามของเราไว้เป็นนิตย์ ⁸ และเราจะไม่ให้เท้าของอิสราเอล พนจร ออก ไป จาก แผ่นดิน ซึ่ง เรา ได้กำหนด ให้บรรพบุรุษ ของ เจ้า อีก เลย ถ้า เขา เพียง แต่ จะ รมัดระวัง กระทำ ทุก อย่าง ซึ่ง เรา ได้บัญญัติ เขาไว้ คือราชบัญญัติ กฎเกณฑ์ และ กฎทั้งสิ้น ซึ่ง ได้ ให้ไว้ โดย ทาง โมเสส” ⁹ มนัสเสห์ ทรง ชักจูง ยูดาห์ และ ชาวเยรูซาเล็ม ให้หลง เขา จึง ได้ กระทำ ความชั่วร้าย ยิ่งกว่า บรรดา ประชาชาติ ซึ่ง พระเยโฮวาห์ ได้ ทรง ทำ ลาย ให้ พันหนัา ประชาชน อิสราเอล นั้น ¹⁰ พระเยโฮวาห์ ตรัส กับ มนัสเสห์ และ ประชาชน ของ พระองค์ แต่ เขา ทั้ง หลาย ไม่ ฟัง

มนัสเสห์เป็นขลยแล้วกลับคืนมา

¹¹ เพราะ ฉะนั้น พระเยโฮวาห์ ทรง ให้ ผู้บังคับ กอง ทหาร ของ กษัตริย์ แห่ง อัสซีเรีย มา ต่อสู้ เขา ทั้ง หลาย ได้ จับ มนัสเสห์ ทำ มกลาง พง หนาม และ จอ ง จำ ด้วย ตรวน และ นำ พระองค์ มา ยัง บา บิโลน ¹² และ เมื่อ พระองค์ ทรง ทุกข์ ยาก พระองค์ ทรง วิงวอน ขอ พระกรุณา ต่อ พระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของ พระองค์ และ ถ่อม พระทัย ลง อย่าง มาก ต่อ พระพิภค ตรี พระเจ้า ของ บรรพบุรุษ ของ พระองค์ ¹³ พระองค์ ทรง อธิษฐาน ต่อ พระเจ้า และ พระเจ้า ทรง รับ คำ วิงวอน ของ พระองค์ และ ทรง ฟัง คำ อ้อนวอน ของ พระองค์ และ นำ พระองค์ กลับ มา ยัง กรุง เยรูซาเล็ม ใน ราช อาณาจักร ของ พระองค์ อีก แล้ว มนัสเสห์ ทรง ทราบ ว่า พระเยโฮวาห์ ทรง เป็น พระเจ้า ¹⁴ ภาย หลัง พระองค์ ทรง สร้าง กำแพง ชั้น นอก ให้ นคร ดาวิด ทาง ตะวัน ตก ของ กีโอน ใน หุบ เขา ไป จน ถึง ทาง เข้า ประตู ปลา แล้ว วงรอบ ตำบล โอเฟล และ ก่อ ขึ้น ให้ สูง มาก และ พระองค์ ทรง ตั้ง ผู้บังคับ บัญชา กองทัพ ให้ อยู่ใน หัว เมือง มี ป้อม ใน ยูดาห์ ทั้ง สิ้น ¹⁵ และ พระองค์ ทรง เอา พระต่าง ดาว และ รูป เคารพ ไป เสียด จาก พระนิเวศ ของ พระเยโฮวาห์ และ

แทนบูชาทั้งสี่ซึ่งพระองค์ได้ทรงสร้างไว้บนภูเขาแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และในเยรูซาเล็ม และพระองค์ทรงทิ้งออกไปนอกเมือง¹⁶ และพระองค์ทรงซ่อมแทนบูชาของพระเยโฮวาห์ และทรงถวายเครื่องสัตวบูชาเป็นเครื่องสันติบูชาและเครื่องโมทนาพระคุณบนแท่นนั้น และพระองค์ทรงบัญชาให้ยูดาห์ปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล¹⁷ ถึงกระนั้นก็ดีประชาชนก็ยังถวายสัตวบูชาที่ปูชนียสถานสูง แต่ถวายต่อพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาเท่านั้น¹⁸ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของมนัสเสห์ และคำอธิษฐานของพระองค์ต่อพระเจ้า และถ้อยคำของผู้ทำนายผู้ทูลพระองค์ในพระนามของพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ดูเถิด มีบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอล¹⁹ และคำอธิษฐานของพระองค์ และเรื่องที่พระเจ้าทรงรับคำวิงวอนของพระองค์ บาปทั้งสิ้นของพระองค์ และการละเมิดของพระองค์ทั้งสิ้น และสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงสร้างปูชนียสถานสูง และตั้งบรรดาเสา รูปเคารพ และรูปเคารพสลัก ก่อนที่พระองค์ทรงถ่อมพระองค์ลงนั้น ดูเถิด เขายืนยันไว้ในหนังสือประวัติที่ผู้ทำนายแต่ง²⁰ มนัสเสห์จึงทรงล่องลับไปอยู่กับบรรพบุรุษของพระองค์ และเขาฝังพระศพไว้ในพระราชวังของพระองค์ และอาโมนโอรสของพระองค์ได้ครอบครองแทนพระองค์

อาโมนครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 21:18-22)

²¹ เมื่อ อา โมน เริ่ม ครอบ ครอบ มี พระ ชนมายูยีสิบ สอง พรรยา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็ม สองปี
²² พระองค์ทรงกระทำ ความชั่วร้าย ใน สาย พระเนตร ของ พระ เย โฮวาห์ อย่าง มนัส เสห์ ราช บิดา ของ พระองค์ ทรง กระทำ นั้น อา โมน ถวาย สัตวบูชา แก่รูป เคารพ สลัก ทั้ง สิ้น

ซึ่งมนัสเสห์ราชาบิดาของพระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น และทรงปรนนิบัติรูปเคารพนั้น ²³ และพระองค์มิได้ถ่อมพระองค์ลงต่อ พระพิภคร์ พระเยโฮวาห์ อย่าง มนัสเสห์ราชาบิดาของพระองค์ได้ถ่อมพระองค์ลงนั้น แต่อาโมนองค้นี้ได้ละเมิดยิ่งขึ้น

การสิ้นพระชนม์ของอาโมน (2 พกษ 21:23-26)

²⁴ แล้ว ข้าราชการ ของ พระองค์ก็ร่วม กัน คิด กบฏ ต่อ พระองค์ และได้ฆ่าพระองค์เสียในพระราชวังของพระองค์ ²⁵ แต่ประชาชน แห่ง แผ่น ดิน ได้ ประหาร บรรดา คน เหล่านั้นที่คิดกบฏต่อกษัตริย์อาโมน และประชาชนแห่งแผ่นดินได้แต่งตั้งให้โยสิยาห์โอรสของพระองค์ครอบครองแทนพระองค์

34

โยสิยาห์ครอบครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 22:1—23:30)

¹ เมื่อโยสิยาห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุแปดพรรษา และพระองค์ ทรง ครอบ ครอบ ใน เยรูซาเล็ม สามสิบ เอ็ด ปี ² พระองค์ทรง กระทำ สิ่ง ที่ถูก ต้อง ใน สาย พระเนตร ของ พระเยโฮวาห์ และดำเนินในมรรคาของดาวิดบรรพบุรุษของพระองค์ และพระองค์มิได้ทรงเอนเอียงไปทางขวามือหรือทางซ้าย ³ เพราะในปีที่แปดแห่งรัชกาลของพระองค์เมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์อยู่ พระองค์ทรงเริ่มแสวงหาพระเจ้าของดาวิด บรรพบุรุษของพระองค์ และในปีที่สิบสองพระองค์ ทรง เริ่ม กวาดล้าง ยูดาห์ และ เยรูซา เล็ม ด้วย การกำจัด ปุชนีย์สถาน สูง ทั้ง บรรดา เสารูป เคารพ และ รูป เคารพ แกะสลัก และรูป เคารพ หล่อ ⁴ และเขาพัง แทน บูชาพระบาอัลลงต่อพระพิภคร์ของพระองค์ และพระองค์ ทรง โคน บรรดา รูป เคารพ ซึ่ง ตั้ง อยู่ บน นั้น ลง และพระองค์

ทรงทูลบรรดาเสารูปเคารพ และรูปเคารพแกะสลักกับรูป
 เคารพหล่อเป็นชิ้นๆ และทรงกระทำให้เป็นผงโรยบนหลุม
 ศพของบรรดาคนที่ถวายสัตวบูชาแก่พระเหล่านั้น⁵ และ
 พระองค์ทรงเผากระดูกของปุโรหิตบนแท่นพระเหล่านั้น
 และทรงกวาดยูดาห์และเยรูซาเล็ม⁶ และพระองค์ทรงกระ
 ทำเช่นกันในหัวเมืองของมนัสเสห์ เอฟราอิมและสิเมโอน
 และไปถึงนัฟทาลี ในที่ปรักหักพัง ซึ่งอยู่โดยรอบ⁷ เมื่อ
 พระองค์ทรงทำลายแท่นบูชาและบรรดาเสารูปเคารพ และ
 ทรงทุบรูปเคารพ สลักให้เป็นผง และทรงโค่นบรรดารูป
 เคารพทั้งสิ้นลงทั่วแผ่นดินอิสราเอลแล้ว พระองค์เสด็จ
 กลับเยรูซาเล็ม

การซ่อมแซมพระวิหาร (2 พกษ 22:3-7)

⁸ ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลของพระองค์ เมื่อพระองค์
 ทรงกวาดล้างแผ่นดินและพระนิเวศแล้ว พระองค์ทรง
 ใช้ซาฟานบุตรชายอาซาลียาห์ และมาอาเสอาห์ผู้ว่า
 ราชการนคร และโยอาห์บุตรชายโยอาฮาเสเจ้ากรม
 สารบรรณ ให้ซ่อมแซมพระนิเวศของพระเยโฮวาห์พระเจ้า
 ของพระองค์⁹ เมื่อเขาทั้งหลายมาหาอิสคิยาห์มหาปุโรหิต
 แล้ว เขาได้มอบเงินซึ่งคนทั้งหลายนำมายังพระนิเวศของ
 พระเจ้า ซึ่งคนเลวีผู้เฝ้าธรณีประตูได้เก็บจากมนัสเสห์และ
 เอฟราอิม และจากบรรดาคนที่เหลือของอิสราเอล และจาก
 ยูดาห์กับเบนยามินทั้งสิ้น แล้วพวกเขากลับไปยังเยรูซาเล็ม
¹⁰ เขาทั้งหลายมอบให้แก่คนทำงานผู้ดูแลพระนิเวศของ
 พระเยโฮวาห์ และมอบให้แก่คนทำงานผู้ทำงานอยู่ใน
 พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ เพื่อการซ่อมแซมพระนิเวศ
 ให้มั่นคง¹¹ เขาทั้งหลายมอบให้แก่ช่างไม้และช่างก่อสร้าง
 เพื่อจะซื้อหินสลักและไม้กระดาน เพื่อประทับและเป็นคาน

สำหรับอาคาร ซึ่ง กษัตริย์แห่งยูดาห์ได้ปล่อยให้ทรุดโทรมพังทลายไป ¹² และคนทั้งหลายก็ทำงานอย่างสัตย์ซื่อ ผู้คุมงานมียาหาทและโอบาดีห์คนเลวีลูกหลานของเมรารี และเศคาริยาห์กับเมซุลัมลูกหลานของคนโคฮาทเป็นผู้ดูแลคนเลวีทุกคนที่ชำนาญเครื่องดนตรี ¹³ เป็นผู้ดูแลคนหาบหาม และบรรดาคนที่ทำงานปรนนิบัติทุกอย่าง คนเลวีบางคนเป็นอาลักษณ์ เป็นเจ้าหน้าที่และเป็นนายประตู

ฮิลคิยาห์ได้พบพระราชบัญญัติของโมเสส (2 พกษ 22:8)

¹⁴ ขณะที่เขาทั้งหลายนำเงินที่ได้ถวายในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ออกมา ฮิล คิยาห์ปุโรหิตได้พบ หนังสือพระราชบัญญัติของ พระเยโฮวาห์ ซึ่ง ทรง ประทาน ทาง โมเสส ¹⁵ และฮิล คิยาห์พูดกับ ชา ฟาน ราช เลขา ว่า “ข้าพเจ้าได้พบ หนังสือ พระ ราช บัญญัติใน พระ นิเวศ ของ พระ เย โฮ วาห์” และฮิลคิยาห์ก็มอบหนังสือนั้นให้ชาฟาน ¹⁶ และชาฟานได้นำหนังสือไปถวายกษัตริย์ และต่อไปก็ทูลรายงานกษัตริย์ว่า “สิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงมอบหมายแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ให้กระทำนั้น เขากำลังกระทำอยู่แล้ว” ¹⁷ เขารวบรวมเงินซึ่งพบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และได้มอบไว้ในมือของผู้ดูแลและคนงาน

การอ่านพระราชบัญญัติได้นำการกลับใจยิ่งใหญ่มา (2 พกษ 22:9-13)

¹⁸ แล้วชาฟานราชเลขาทูลกษัตริย์ว่า “ฮิลคิยาห์ปุโรหิตได้มอบหนังสือแก่ข้าพระองค์ม้วนหนึ่ง” แล้วชาฟานก็อ่านถวายต่อพระพักตร์กษัตริย์ ¹⁹ และอยู่มาเมื่อกษัตริย์ทรงสดับถ้อยคำของพระราชบัญญัตินั้น พระองค์ทรงนึกฉลองพระองค์ ²⁰ และกษัตริย์ทรงบัญชาแก่ฮิลคิยาห์ อาหิคัมบุตร

ชายชาวฟาน อับโดนบุตรชายมีคาห์ ชาวฟานราชเลขา และอาสาياهوผู้รับใช้ของกษัตริย์ ตรัสว่า ²¹ “จงไปทูลถามพระเยโฮวาห์ให้แก่เรา และให้แก่บรรดาผู้ที่เหลืออยู่ในอิสราเอลและในยูดาห์ เกี่ยวกับถ้อยคำในหนังสือซึ่งได้พบนั้น เพราะว่าพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ซึ่งเทลงเหนือเรานั้นใหญ่ยิ่งนัก เพราะว่าบรรพบุรุษของเราไม่ได้รักษาพระวอนะของพระเยโฮวาห์ ตามซึ่งเขียนไว้ในหนังสือนี้ทุกประการ”

คำพยากรณ์ของนางฮุลดาห์ (2 พกษ 22:14-20)

²² ฮิลคิยาห์และคนเหล่านั้นซึ่งกษัตริย์ทรงใช้ไปจึงไปยังฮุลดาห์หญิงผู้พยากรณ์ภรรยาของซัลลุม บุตรชายที่กวาห์ บุตรชายหัทธารห์ผู้ดูแลฉลองพระองค์ (นางอยู่ในเยรูซาเล็มที่แขวงสอง) และพูดกับนางถึงเรื่องนั้น ²³ และนางพูดกับเขาว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า จงบอกชายผู้ซึ่งใช้พวกเจ้าให้มาหาเราว่า ²⁴ ‘พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเหตุชั่วร้ายมาเหนือสถานที่นี้ และเหนือชาวเมืองนี้ คือคำสาปทั้งสิ้นที่บันทึกไว้ในหนังสือซึ่งได้อ่านถวายต่อพระพักตร์กษัตริย์แห่งยูดาห์นั้น ²⁵ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งเรา และได้เผาเครื่องหอมถวายพระอื่น เพื่อเขาจะกระทำให้เราโกรธด้วยการงานทั้งสิ้นแห่งมือของเขา เพราะฉะนั้นความพิโรธของเราจะเทลงเหนือสถานที่นี้และจะดับไม่ได้’ ²⁶ แต่กษัตริย์ของยูดาห์ผู้ใช้เจ้าให้มาทูลพระเยโฮวาห์นั้น เจ้าจงทูลท่านดังนี้ว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า เรื่องถ้อยคำซึ่งเจ้าได้ยินนั้น ²⁷ เพราะจิตใจของเจ้าอ่อนโยนและเจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อพระพักตร์พระเจ้า เมื่อเจ้าได้ยินถ้อยคำที่ปรักปรำสถานที่นี้ และชาวเมืองนี้ เจ้าได้ถ่อมตัวลงต่อหน้าเรา และเจ้าได้ฉีกเสื้อผ้าของเจ้าและร้องให้ต่อ

หน้าเรา พระเยโฮวาห์ตรัสว่า เราได้ฟังเจ้าด้วย ²⁸ ดูเถิด เรา จะรวบรวมเจ้าไปอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า และเขาจะรวบรวมเจ้า ไปสู่ที่ฝังศพอย่างสันติ และตาของเจ้าจะไม่เห็นบรรดาเหตุชั่วร้ายซึ่งเราจะนำมาเหนือสถานที่นี้และชาวเมืองนี้” และ เขาทั้งหลายนำพระวอนจะกลับมายังกษัตริย์

การอ่านพระราชบัญญัติให้ประชาชนทั้งปวงฟัง (2 พงศ 23:1-2)

²⁹ แล้วกษัตริย์รับสั่งให้รวบรวมบรรดาผู้ใหญ่ของยูดาห์ และเยรูซาเล็ม ³⁰ และกษัตริย์เสด็จขึ้นไปยังพระนิเวศของ พระเยโฮวาห์ พร้อม กับ คน ทั้ง ปวง ของ ยูดาห์ และ ชาว เยรูซาเล็มกับบุโรहितและคนเลวี คนทั้งปวงทั้งใหญ่และเล็ก และพระองค์ทรงอ่านถ้อยคำทั้งสิ้นในหนังสือพันธสัญญา ซึ่งได้พบในพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ให้เขาฟัง

กษัตริย์และ ประชาชน ทำ พันธ สัญญา กับ พระเจ้า (2 พงศ 23:3)

³¹ และกษัตริย์ประทับยืนอยู่ในพระที่ของพระองค์ และ กระทำพันธสัญญา ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ที่จะทรง ดำเนิน ตาม พระ เย โฮ วาห์ และ รักษา พระ บัญญัติ พระ โอวาทและกฎเกณฑ์ของพระองค์ด้วยสุดพระจิตสุดพระทัย ที่จะ ทรง ประกอบ กิจ ตาม ถ้อยคำ ของ พันธ สัญญา ซึ่งบัน ทึก ไว้ ใน หนังสือม้วนนี้ ³² แล้ว พระองค์ ทรง รับสั่ง บรรดา ผู้ที่ อยู่ใน เยรูซาเล็ม และ ใน เบเนยามิน ให้เข้า ส่วน ใน พันธ สัญญานั้น และชาว เยรูซาเล็ม ก็ กระทำ ตาม พันธ สัญญา ของพระเจ้า พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลาย ³³ และ โยสิยาห์ได้เอา สิ่ง ที่ นำ สะอิดสะเอียน ทั้ง ปวง ออก ไป เสีย จากดินแดนทั้งสิ้นซึ่งเป็นของประชาชนอิสราเอล และทรง

กระทำให้บรรดาผู้ที่อยู่ในอิสราเอลปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเขาทั้งหลาย เขาทั้งหลายก็มีได้พรากรไปจากการติดตามพระเยโฮวาห์พระเจ้าของบรรพบุรุษของเขาทั้งหลายตลอดรัชสมัยของพระองค์

35

การถือเทศกาลปัสกา (2 พกษ 23:21-23)

1 ยิ่งกว่านั้นโยสิยาห์ทรงถือเทศกาลปัสกาถวายแด่พระเยโฮวาห์ในกรุงเยรูซาเล็ม เขาฆ่าแกะปัสกาในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น ² พระองค์ทรงแต่งตั้งปุโรหิตให้ประจำหน้าที่และทรงสนับสนุนเขาในการปรนนิบัติของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ ³ และพระองค์ตรัสกับคนเลวี ผู้บริสุทธิ์เฉพาะพระเยโฮวาห์ ผู้สอนอิสราเอลทั้งปวงว่า “จงวางหีบบริสุทธิ์ไว้ในพระนิเวศ ซึ่งซาโลมอนโอรสของดาวิดกษัตริย์ของอิสราเอลทรงสร้างไว้ เจ้าทั้งหลายไม่ต้องใส่บาหามไปอีก บัดนี้จงปรนนิบัติพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า และอิสราเอลประชาชนของพระองค์ ⁴ จงเตรียมตัวของเจ้าตามเรือนบรรพบุรุษของเจ้าเป็นกองๆ ตามบันทึกพระราชดำรัสชี้แจงของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล และตามบันทึกพระราชดำรัสชี้แจงของซาโลมอนโอรสของพระองค์ ⁵ และยืนประจำอยู่ในสถานบริสุทธิ์ ตามพวกต่างๆตามครอบครัวของบรรพบุรุษที่เป็นพี่น้องของท่าน ผู้เป็นประชาชน และตามส่วนแบ่งของแต่ละครอบครัวของคนเลวี ⁶ และฆ่าแกะปัสกาและชำระตนให้บริสุทธิ์ และเตรียมไว้ให้พี่น้องของเจ้า เพื่อให้เขากระทำตามพระวณะของพระเยโฮวาห์ทางโมเสสนั้น” ⁷ แล้วโยสิยาห์ได้ทรงบริจาคแก่ประชาชนเป็นเครื่องปัสกาบูชาสำหรับคนทั้งปวงที่อยู่ที่นั้น เป็นลูกแกะและลูกแพะจากฝูงแพะแกะจำนวนสามหมื่นตัว

และวัว ผู้สาม พันตัว สัตว์เหล่านี้ได้มาจากทรัพย์สินของ กษัตริย์⁸ และเจ้านายของพระองค์บริจาคด้วยความเต็มใจ แก่ประชาชน แก่ปุโรหิต และแก่คนเลวี อีลคียาห์ เศคาริยาห์ และเยฮีเอล เจ้าหน้าที่ชั้นหัวหน้าของ พระนิเวศ แห่ง พระเจ้า ได้มอบลูกแกะและลูกแพะสองพันหกร้อยตัวกับ วัว ผู้สาม ร้อยตัว แก่ปุโรหิต เป็น เครื่อง ปัส กาบูชา⁹ กับ โคนานา นียาห์ และเซโมอาห์ กับ เนธัน เอล พวกน้องชายของเขา และฮาซาบิยาห์ และเยฮีเอล กับ โยซาบาด หัวหน้าของ คน เลวี ได้ให้ลูก แกะ และ ลูก แพะห้า พันตัวกับ วัว ผู้ห้า ร้อยตัว แก่คน เลวี เป็น เครื่อง ปัส กาบูชา¹⁰ เมื่อ เตรียม การเรียบริ้อยแล้วบรรดาปุโรหิตก็ยื่นประจำที่ของตน และคน เลวีก็อยู่ตาม กอง ของ ตน ตามพระบัญชาของกษัตริย์¹¹ แล้วเขาก็ฆ่าแกะปัสกา แล้วปุโรหิตก็เอาเลือดซึ่งรับมาจากมือเขาประพรม ส่วนคนเลวีถลกหนังสัตว์นั้น¹² แล้วเขาก็ แยก ส่วน ที่เป็น เครื่อง เเผา บูชา ไว้ต่างหาก เพื่อ แจกจ่าย ได้ ตาม พวก ต่างๆ ผู้เป็น ประชาชน ที่แบ่ง เป็น แต่ละครอบครัว ให้ถวายแด่พระเยโฮวาห์ ดังที่บันทึกไว้ในหนังสือของโมเสส และเขาก็กระทำกับวัวผู้ทำนองเดียวกัน¹³ และเขาก็ ปิ้ง แกะปัส กา ด้วย ไฟ ตาม กฎ และเขาทั้งหลายต้ม เครื่องบูชาบริสุทธิอื่นๆในหม้อ ในหม้อขนาดใหญ่ และในกระทะ และนำไปให้ประชาชนทั้งปวงโดยเร็ว¹⁴ ภายหลังเขาทั้งหลายจึงเตรียมสำหรับตนเองและสำหรับปุโรหิต เพราะว่า ปุโรหิต ลูก หลาน ของ อาโรน ติด ธุระ ในการ ถวาย เครื่อง เเผา บูชา และส่วนไขมันจนกลาง คั้น คน เลวี จึงเตรียมเพื่อตนเองและเพื่อปุโรหิตลูกหลานของอาโรน¹⁵ บรรดานักกร้อง ซึ่งเป็น ลูก หลาน ของ อาสาฟ อยู่ประจำที่ ของ ตน ตาม บัญชาของดาวิด อาสาฟ และเฮมาน กับเยดูธุนผู้ทำนายน

ของกษัตริย์ และคนเฝ้าประตูก็อยู่ประจำทุกประตู เขาไม่จำเป็นต้องทำหน้าที่ของเขา เพราะคนเลวีพี่น้องของเขาได้เตรียมไว้ให้เขา ¹⁶ เขาจึงเตรียมการปรนนิบัติทั้งสิ้นแด่พระเยโฮวาห์ในวันเดิวนั้นเอง เพื่อจะถือเทศกาลปัสกา และถวายเครื่องเผาบูชาบนแท่นบูชาของพระเยโฮวาห์ ตามพระบัญชาของกษัตริย์โยสิยาห์ ¹⁷ และประชาชนอิสราเอลผู้อยู่ที่นั่น ได้ถือ เทศกาลปัสกา เวลานั้น และเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อเจ็ดวัน ¹⁸ ตั้งแต่สมัยของซามูเอลผู้พยากรณ์ ไม่มีเทศกาลปัสกาเหมือนอย่างนี้ได้ถือกันมา ในอิสราเอล ไม่มีกษัตริย์แห่งอิสราเอลสักองค์หนึ่ง ที่ถือ เทศกาลปัสกาอย่างที่ยอสิยาห์ได้ทรงถือนี้ และบรรดาปุโรหิตกับคนเลวี และยูดาห์กับอิสราเอลทั้งปวงซึ่งอยู่พร้อมกัน ทั้งชาวเยรูซาเล็ม ¹⁹ เขาถือ เทศกาลปัสกา นี้ ในปีที่สิบแปดแห่งรัชกาลโยสิยาห์

การสิ้นพระชนม์ของโยสิยาห์ (2 พกษ 23:28-30)

²⁰ หลังจากสิ่งทั้งปวงเหล่านี้เมื่อโยสิยาห์ได้เตรียมพระวิหารไว้ เนโคกษัตริย์แห่งอียิปต์ได้เสด็จขึ้นไปสู้รบที่คาร์คะมิชที่แม่น้ำยูเฟรติส และโยสิยาห์เสด็จออกไปสู้รบกับพระองค์ ²¹ แต่พระองค์รับสั่งให้ทูตไปทูลโยสิยาห์ว่า “กษัตริย์แห่งยูดาห์เอ๋ย เรามีเรื่องอะไรเกี่ยวข้องกับท่าน วันนี้เรามีได้มาต่อสู้ท่านแต่ต่อสู้กับวงศ์วานซึ่งเราทำสงครามด้วย เพราะพระเจ้าทรงบัญชาเราให้เร่งรีบ ขอยับยั้งการขัดขวางพระเจ้าผู้ทรงสถิตกับเรา เกรงว่าพระองค์จะทรงทำลายท่านเสีย” ²² ถึงกระนั้นก็ดีโยสิยาห์มิได้เห็นพระพักตร์ไปจากพระองค์ แต่ทรงปลอมพระองค์ เพื่อจะสู้รบกับพระองค์ มิได้ฟังพระดำรัสของเนโคที่ออกจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า แต่เข้ารบ ณ ที่หุบเขาเมกิดโด

23 และนัก ธนูได้ยิง กษัตริย์ โยสิ ยาห์ และ กษัตริย์ ตรัส กับ ข้าราชการ ของ พระองค์ว่า “จง พา เรา ไป เสียเถอะ เพราะ เรา ถูก บาด เจ็บ สาหัส แล้ว” 24 ข้าราชการ ของ พระองค์ จึง นำ พระองค์ ออก จาก รถ รูป และ ให้ พระองค์ ประทับ ใน รถ รูป คัน ที่ สอง ของ พระองค์ และ นำ พระองค์ มา เยรูซาเล็ม และ พระองค์ ก็ สิ้น พระชนม์ และ เขา ฝัง ไว้ ใน อุโมงค์ แห่ง บรรพ บุรุษ ของ พระองค์ ยูดาห์ และ เยรูซา เล็ม ทั้ง ปวง ได้ ไว้ ทุกข์ ให้ โยสิ ยาห์ 25 เยเร มี ยัก กล่าว คำ คร่ำครวญ ถวาย โยสิ ยาห์ ด้วย และ บรรดานักร้อง ชาย และ นักร้อง หญิง ทั้ง ปวง กล่าว ถึง โยสิ ยาห์ ใน คำ คร่ำครวญ ของ เขา จน ทุก วัน นี้ เขา ทั้ง หลาย กระทำ เรื่อง นี้ ให้ เป็น กฎ ใน อิสราเอล ดูเถิด มี บันทึก ไว้ ใน หนังสือ คร่ำครวญ 26 ส่วน พระราช กิจ นอก นั้น ของ โยสิ ยาห์ และ ความ ดี ของ พระองค์ ตาม ที่ บันทึก ไว้ ใน พระราช บัญญัติ ของ พระเยโฮวาห์ 27 และ พระราช กิจ ของ พระองค์ ตั้งแต่ ต้น จน ปลาย ดูเถิด มี บันทึก ไว้ ใน หนังสือ ของ กษัตริย์ แห่ง อิสราเอล และ ยูดาห์

36

เยโฮอาหาสครอบครอง แต่ถูกถอดออกจากราชสมบัติ
(2 พกษ 23:30-33)

1 ประชาชน แห่ง แผ่น ดิน ได้ ตั้ง เย โฮอา หาส โอรส ของ โยสิ ยาห์ และ ให้ พระองค์ เป็น กษัตริย์ แทน ราช บิดา ของ พระองค์ ใน เยรูซาเล็ม 2 เมื่อ เยโฮอาหาส เริ่ม ครอบ ครอบ มี พระชนมายุ ยี่สิบสาม พรรษา และ พระองค์ ทรง ครอบ ครอบ ใน เยรูซาเล็ม สาม เดือน 3 แล้ว กษัตริย์ แห่ง อียิปต์ ทรง ถอด พระองค์ ใน เยรูซาเล็ม และ กำหนด ให้ แผ่น ดิน นั้น ถวาย บรรณาการ เป็น เงิน หนึ่ง ร้อย ตะลันต์ และ ทองคำ หนึ่ง ตะลันต์ 4 และ กษัตริย์ แห่ง อียิปต์ ตั้ง ให้ เอลิยาคิม พระอนุชา

ของพระองค์ เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม และทรงเปลี่ยนพระนามของพระองค์ใหม่ว่า เยโฮยาคิม แต่เนโคทรงจับ เยโฮอาหาส พระเชษฐา นำไปยังอียิปต์ ⁵ เมื่อเยโฮยาคิม เริ่มครองราชย์นั้น ทรงมีพระชนมายุยี่สิบห้า พรรษา และพระองค์ ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสิบเอ็ดปี พระองค์ทรงกระทำ ความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ พระเจ้า ของพระองค์ ⁶ เนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลนเสด็จขึ้นมาต่อสู้กับพระองค์ และจองจำพระองค์ด้วยตรวนเพื่อพาพระองค์ไปยังบาบิโลน ⁷ เนบูคัดเนสซาร์ทรงนำเครื่องใช้ส่วนหนึ่งของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ไปยังบาบิโลน และทรงเก็บไว้ในวิหารของพระองค์ในบาบิโลน

เยโฮยาคินได้ ครองครองเป็นเวลาสามเดือน (2 พกษ 24:6-10)

⁸ ส่วนพระราชกิจนอกนั้นของเยโฮยาคิม และการอันน่าสะอิดสะเอียน ซึ่งพระองค์ ทรงกระทำ และเหตุการณ์อื่นๆ ซึ่ง เกี่ยว กับ พระองค์ ดูเถิด สิ่งเหล่านี้ก็ถูกบันทึกไว้ในหนังสือของกษัตริย์แห่งอิสราเอลและยูดาห์ และเยโฮยาคิน โอรสของพระองค์ได้ครองราชย์แทนพระองค์ ⁹ เมื่อเยโฮยาคินเริ่มครองราชย์นั้น ทรงมีพระชนมายุสิบแปดพรรษา และพระองค์ทรงครองราชย์ในเยรูซาเล็มสามเดือนกับสิบวัน พระองค์ทรงกระทำ ความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ ¹⁰ พอถึงสิ้นปีแล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ทรงใช้ให้นำพระองค์มายังบาบิโลน พร้อมกับเครื่องใช้ประเสริฐแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และตั้งให้เศเดคียาห์ปีตุลาของพระองค์เป็นกษัตริย์เหนือยูดาห์และเยรูซาเล็ม

เศเดคียาห์ครองครองเหนือยูดาห์ (2 พกษ 24:17-18)

11 เมื่อเศเดคียาห์เริ่มครอบครองมีพระชนมายุยี่สิบเอ็ด พรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็มสิบเอ็ด ปี 12 พระองค์ทรงกระทำ ความชั่วร้าย ใน สาย พระเนตร ของพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพระองค์ พระองค์มิได้ถ่อมพระองค์ ลง ต่อ หน้า เยเร มีย์ผู้พยากรณ์ ผู้กล่าว จาก พระโอษฐ์ ของ พระ เย โฮ วาห์ 13 พระองค์ทรงกบฏเช่นกัน ต่อ กษัตริย์เนบู คัด เนส ซาร์ ผู้ซึ่ง ทรง ให้พระองค์ปฏิญาณ ใน พระนาม ของ พระเจ้า พระองค์ทรง แข็ง พระ คอ ของ พระองค์ ทำพระทัยให้กระด้าง ไม่หัน ไปหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล 14 ยิ่งกว่านั้นบรรดาบุโรหิตใหญ่และ ประชาชน ก็ทำการ ละเมิดอย่าง ยิ่ง โดยการ ติดตาม บรรดา สิ่ง ที่ นำ สะอิดสะเอียน ของ ประชาชาติ และ เขา ทั้ง หลาย กระทำให้พระนิเวศของพระเยโฮวาห์ซึ่งพระองค์ทรงชำระ ให้บริสุทธิ์ในเยรูซาเล็มนั้นเป็นมลทินไป

คนยูดาห์ถูกกวาดไปเป็นเชลย (2 พกษ 25:1-17)

15 พระ เย โฮ วาห์ พระเจ้า แห่ง บรรพบุรุษ ของ เขา ทรง ใช้ให้ทูตของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้ง เพราะพระองค์ทรง มีพระทัยกรุณาต่อประชาชนของพระองค์และต่อที่ประทับ ของพระองค์ 16 แต่เขาทั้งหลายเยาะเย้ย ทูต ของ พระเจ้า และดูหมิ่นพระวณะของพระองค์ และด่าผู้พยากรณ์ของ พระองค์ จน พระพิโรธ ของ พระ เย โฮ วาห์ปลุ่ง ขึ้น ต่อ ประชาชน ของ พระองค์จน แก้ม ไหว 17 พระองค์จึง ทรง นำ กษัตริย์แห่ง คน เคล เดีย มา ต่อสู้เขา ทั้ง หลาย ผู้ซึ่ง ช่า ชาย หนุ่มของเขาด้วยดาบในพระนิเวศอันเป็นสถานบริสุทธิ์ของ เขา และไม่มี ความ กรุณา แก่ชาย หนุ่ม หรือ หญิง พรหมจารี คน แก่หรือ คน ชรา พระองค์ทรง มอบ ทั้งหมด ไว้ ใน มือ ของ เขา 18 และเครื่องใช้ ทั้ง สิ้น ของ พระนิเวศของ พระเจ้า ทั้ง

ใหญ่ และเล็ก และทรัพย์สมบัติแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และทรัพย์สมบัติแห่งกษัตริย์และแห่งเจ้านายของพระองค์ สิ่งทั้งหมดนี้พระองค์ทรงนำมายังบาบิโลน¹⁹ และเขาเผาพระนิเวศของพระเจ้า และพังกำแพงเยรูซาเล็มลง และเอาไฟเผาวังของเมืองนั้นเสียสิ้น และทำลายเครื่องใช้ประเสริฐทั้งปวงในนั้น²⁰ และบรรดาผู้ที่รอดจากดาบนั้นพระองค์ทรงให้กวาดไปเป็นเชลยยังบาบิโลน และเขาทั้งหลายเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และแก่ราชวงศ์ของพระองค์ จนถึงการสถาปนาราชอาณาจักรเปอร์เซีย²¹ เพื่อให้สำเร็จตามพระวอนะของพระเยโฮวาห์ผ่านปากของเยเรมีย์ จนกว่าแผ่นดินจะได้ชื่นชมกับปีสะบาโตของมัน เพราะตราบเท่าที่มันยังว่างเปล่าอยู่ มันก็รักษาสะบาโต เพื่อให้ครบตามกำหนดเจ็ดสิบปี

กษัตริย์ไซรัสทรงประกาศให้สร้างพระวิหารของพระเจ้าขึ้นใหม่

²² ในปีแรกแห่งรัชกาลไซรัสกษัตริย์ของเปอร์เซีย เพื่อพระวอนะของพระเยโฮวาห์ทางปากของเยเรมีย์ จะสำเร็จ พระเยโฮวาห์ทรงรบเร้าจิตใจของไซรัสกษัตริย์ของเปอร์เซีย กษัตริย์จึงทรงมีประกาศตลอดราชอาณาจักรของพระองค์ และบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรลงด้วยว่า²³ “ไซรัสกษัตริย์แห่งเปอร์เซียตรัสตั้งนี้ว่า ‘พระเยโฮวาห์พระเจ้าของฟ้าสวรรค์ได้พระราชทานบรรดาราชาอาณาจักรแห่งแผ่นดินโลกแก่เรา และพระองค์ทรงกำชับให้เราสร้างพระนิเวศให้พระองค์ที่เยรูซาเล็ม ซึ่งอยู่ในยูดาห์ มีผู้ใดในท่ามกลางท่านทั้งหลายที่เป็นประชาชนของพระองค์ ขอพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาสถิตกับเขา ขอให้เขาขึ้นไปเถิด’”

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English King James
Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 27 Jul 2022 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a